

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Vi skal i aften og måske også i nat, hvem ved, andenbehandle sagen om kommunens budget for 2002.

Jeg skal sige, der i aften er afbud fra Lars Rimfalk Jensen, Naser Khader og Bente Frost samt fra Preben Bille-Brahe, jeg forstår, der er blevet syg. Derfor har Det Radikale Venstre og Venstre anmodet om, at Monica Thon, Bjarne Peter Nielsen, Mette Pentz Madsen og Bent Christoffersen indkaldes som stedfortrædere for de 4 nævnte medlemmer af forsamlingen.

De 3 indkaldte er rette stedfortrædere, idet vi for Bjarne Peter Nielsen og Bent Christoffersen og for Mette Pentz Madsens vedkommende har fået afbud fra de foranstående suppleanter. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dette? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Så vil jeg og forsamlingen byde velkommen til Monica Thon, Bjarne Peter Nielsen, Bent Christoffersen og Mette Pentz Madsen. Velkommen.

Da der for Monica Thon, Bjarne Peter Nielsen og Mette Pentz Madsens vedkommende ikke er tale om indkaldelse på grund af sygdom eller orlov, men alene i henhold til den særlige ret til at indkalde stedfortrædere ved andenbehandlingen af budgettet, vil de pågældende kun kunne deltage ved behandlingen af kommunens budget. Det vil sige, de pågældende ved en eventuel afstemning ikke kan stemme i sag nr. 346/01 og sag nr. 409/01.

Rent teknisk vil jeg bede de pågældende om, når vi når frem dertil at blive på pladserne uden at deltage i afstemningen. Hvorimod Bent Christoffersen, som er indkaldt på grund af Preben Bille-Brahes sygdom, kan deltage i alle afstemninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Vi skal i aften andenbehandle budgetforslaget for 2002. Der er udsendt en dagsorden med ikke mindre end 5 punkter, sag nr. 416/01, der omhandler statsgaranti, er udsendt særskilt. Alle sager behandles under ét, men bringes til afstemning enkeltvis.

Når vi kommer til selve budgetafstemningen, vil alle de ændrings- og underændringsforslag, der er stillet af samtlige partier, ikke blive sat til afstemning, ligesom forslag, der er trukket af forslagsstillerne, eller på anden måde er gjort op med, heller ikke bringes til afstemning.

Så er jeg netop blevet gjort bekendt med, at der er nogle af de forslag, som er opgivet i listen som stillet af V, O og C, O fejlagtigt er medtaget på. Det vil komme til at fremgå af en ny omdelt revideret liste, vi får leveret her i løbet af aftenen. O er fejlagtigt blevet optaget på listen, forstår jeg, derfor vil den blive redigeret her i løbet af aftenen, sådan så der ligger en klar og ny liste til afstemning.

Så skal jeg oplyse, at der er 2 forslag, jeg har afvist. Det drejer sig om UÆ5 om fixerum, som jeg vurderer ligger uden for rammerne af Æ58A, der vedrører lægeordineret heroin. Og det drejer sig om UH3, om husrum til unge, idet jeg mener at vurdere, at forslaget ligger uden for rammerne af H12, der omhandler et kollegium på Amager.

(Protest fra Martin Günter om fixerum)

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Må jeg ikke sige, at det er min vurdering, og det ved Martin Günter, og sådan må det være, at det forslag ikke kan betragtes som et underændringsforslag til Æ58A. Jeg vil meget gerne notere, at det er et synspunkt fra SF, og det vil blive noteret i protokollen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det forstår jeg også, at Lars Hutters tilslutter sig den protest. (Protest igen fra Lars Hutters).

Der er ingen grund til at lave debat om det som sådan. Martin Günter har reglementeret gjort opmærksom på SF's synspunkt, og det bliver noteret i protokollen.

Så vil jeg næsten foreslå, vi gør det, ikke på denne meget ad hoc-måde, men at det foregår herfra, hvis der er bemærkninger til dagsordenen. (Lars Hutters ???)

Det er jeg enig i, det vil jeg gerne noteres for, at det er jeg enig i.

Listen, der er omdelt på pladserne, vil som sagt blive revideret, og hvis man ved en fornyet gennemlæsning skulle se, at der er ting, der skal justeres, så beder jeg om, at man inden for meget kort tid inden for få minutter gør BR's Sekretariat opmærksom på det med henblik på, at vi kan få de sidste justeringer med, og der er medarbejdere fra sekretariatet til stede, så det skulle kunne ske meget hurtigt.

Det vil endvidere være sådan, at der vil blive en lille pause i afstemningerne, når vi er færdige med selve finansieringsforslagene, og indtil vi kommer til afstemningerne om hensigtserklæringerne. I den pause vil jeg så også gøre forsamlingen opmærksom på, hvad procenten, ikke så meget omtalte, men tidligere meget omtalte procent vil være.

Det betyder så, at forvaltningen umiddelbart efter skal have mulighed for at kontrollere som nævnt beregningerne om skatteprocenten.

Jeg skal høre om der samlet set er bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen med de justeringer godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

1) BR 346/01. Midler i 2002 vedr. bydelenes merudgifter til anbringelser i 2001

Indstilling om, at der i budgettet for 2002 afsættes 30 mill. kr. under Økonomiudvalget til dækning af evt. merudgifter på anbringelsesområdet i forbindelse med tilbageførelse af budgetterne fra forsøgsbydelene til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Midlerne udmøntes primo 2002 af Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen efter høring af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, samt at nærværende indstilling fremsendes til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til orientering.

(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede BR 409/01, BR 416/01, BR 407/01 og BR317/01.

2) BR 409/01. Kvalitetsstandarder og serviceniveau i hjemmeplejen

Indstilling om godkendelse af "Kvalitetsstandarder for ældreområdet i Københavns Kommune" som kommunens serviceniveau og kommunens kvalitetsstandarder i hjemmeplejen under Sundheds- og Omsorgsudvalgets ansvarsområde, samt at valgmuligheden efter servicelovens bestemmelser for borgere, der modtager praktisk hjælp, afgrænses til de ydelser, der er defineret under praktisk bistand i det optrykte bilag "Kvalitetsstandarder for ældreområdet i Københavns Kommune".

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Sammen med denne sag behandlede BR 346/01, BR 416/01, BR 407/01 og BR317/01.

3) BR 416/01. Statsgaranti af skatter, tilskud og udligning i 2002

Indstilling om, at kommunen vælger statsgaranti for 2002 og kommunen budgetterer med de statsgaranterede skatte-, tilskuds- og udligningsbeløb i 2002, der allerede er indeholdt i BF2002, samt at efterreguleringen af selvbudgettering i 2000 indarbejdes i kommunens budget medio 2002, når det endelige efterreguleringsbeløb kendes.

(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede BR 346/01, BR 409/01, BR 407/01 og BR317/01.

4) BR 407/01. Tekniske ændringsforslag til budgetforslaget for 2002

Indstilling om, at de i bilag 1 angivne tekniske ændringsforslag til budgetforslaget for 2002 tiltrædes, samt at Bygge- og Teknikudvalgets reviderede takstbilag i bilag 3 tiltrædes.

(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede BR 346/01, BR 409/01, BR 416/01 og BR317/01.

5) BR 317/01. Budgetforslag for 2002 og budgetoverslag for 2003-2005

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag for 2002, samt budgetoverslag for 2003-2005.

(Økonomiudvalget) (Sagen blev behandlet på grundlag af det tidligere fremsendte budgetforslag m.v., samt de indkomne ændringsforslag og underændringsforslag).

Sammen med denne sag behandlede BR 346/01, BR 409/01, BR 416/01 og BR 409/01.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi starter debatten med indlæg fra gruppernes budgetordførere. Jeg skal sige, at jeg agter at tage ordet umiddelbart efter ordførerrunden. Samtidig kan så de medlemmer, der ønsker ordet, trykke sig ind til en 1. runde.

Lars Engberg: I lyset af det kommende kommunevalg tegner der sig et skarpere skel mellem Borgerrepræsentationens partier, et skel mellem de ansvarlige partier og de ikkeansvarlige partier.

Det er ofte sådan, at kort før et valg, det kan være i Folketinget, og det gælder også her i Borgerrepræsentationen, så er det den almindelige fornemmelse, at det bliver svært at opnå forlig eller bare en nogenlunde bred enighed om de større politiske sager, herunder også om budgettet eller på landsplan om finansloven.

Det er, som om at lysten til at vise ansvarlighed bliver mindre, jo tættere man kommer på et valg. Det er i virkeligheden grotesk, fordi de fleste vælgere, tror jeg, forventer, at politikerne viser ansvarlighed, og at de samarbejder. Det er det, der efterspørges, og det er det, der bliver belønnet af vælgerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det er ikke nogen hemmelighed, at netop på grund af denne erfaringsmæssige ulyst hos partierne til at binde sig i større politiske aftaler kort inden et valg, så havde vi i Socialdemokratiet ikke de store forventninger til, at det ville lykkes i år at få et forlig eller bare en aftale om næste års budget. Vi havde måske nok så småt belavet os på at skulle mere eller mindre krydse os igennem afstemningerne.

Men sådan skulle det ikke gå, tværtimod blev der indgået en historisk tidlig aftale om økonomien for næste år. Jeg tror ikke, at vi i mands minde, og jeg tror også, jeg kan tillade mig at tage Thustrups minde med, har oplevet at have en politisk afklaring om budgettet allerede inden 1. september. Men det oplevede vi i år.

Der var et flertal af partier, der viste ansvarlighed og viste vilje til at samarbejde, og det synes jeg fortjener al mulig ros.

Så også jeg vil gerne udtrykke anerkendelse og ros til de partier, som sammen med Socialdemokratiet har vist mod til at indgå bindende aftaler om budgettet for 2002.

Det er aldrig rart at blive kørt ud på et sidespor, der er det særlige ved sidespor, at man ved aldrig, hvornår og hvor sidesporet igen fører tilbage på hovedsporet. Faktisk så ender et sidespor ofte med en egentlig afsporing, og det er jo slet ikke rart.

Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har ladet sig køre ud på et sidespor i dette års budgetforhandlinger. Jeg tror egentlig ikke, at det er tilfældigt, jeg tror ikke, at det er utilsigtet, jeg tror faktisk, at det er bevidst og med vilje. Ikke med vilje at blive kørt ud på et sidespor, det er naturligvis min fortolkning af det, men det er bevidst, at man ikke vil være med til en aftale om budgettet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg tror, de 3 borgerlige partier med åbne øjne har besluttet, at man ikke vil være med i år.

Det startede sådan set allerede på det første møde efter førstebehandlingen af budgettet. På det møde glimrende Venstre med fraværet af både den politiske leder og gruppeformanden. Man kan spørge, er det skødesløshed, eller er det bevidst. Jeg tror det sidste.

De Konservative stillede på samme møde ultimative krav for at være med, som alle, også De Konservative, vidste, at der ikke er flertal for i forsamlingen, altså en klar melding om, at man ikke vil være med. Jeg tror ikke, jeg behøver her at spørge om, om det var skødesløshed eller bevidst, det var klart bevidst.

Kun Dansk Folkeparti bed sig fast i bordkanten, det skal siges til deres ros. Jeg må så sige, at det var en tilslutning, som var vanskelig at håndtere politisk, når Dansk Folkeparti er ene om at repræsentere højrefløjens ved forhandlingsbordet. Sådan er det politiske spektrum nu en gang, og det tror jeg også godt, at Dansk Folkeparti forstår.

Så er spørgsmålet jo for de borgerlige partier, hvordan bliver man så udmanøvreret, uden at vælgerne reagerer negativt på det. Her kommer vi så til det andet skel i Borgerrepræsentationen, det første var som sagt mellem ansvarlige og ikkeansvarlige partier. Men der er også et skel på en anden led, et skel mellem partier, der driver overbudspolitik og partier, der ikke gør det. Selv om de/vi har bud nok på, hvad man skal bruge pengene på, hvis bare man har dem.

Jeg kan ikke finde på bedre ord end overbudspolitik, og det er jo ellers et ord, som traditionelt er hæftet på venstrefløjens i dansk politik incl. Socialdemokratiet. Om ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

før så har dette års budgetforhandlinger vist, at billedet er lige omvendt, her i København er det de borgerlige partier, der fører overbudspolitik. Det er ren overbudspolitik, når Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti stiller vælgerne i udsigt, at man kan bruge over 800 mill. kr., ren overbudspolitik. Det er dobbelt op i forhold til, hvad de ansvarlige partier mener, man med rimelighed ikke kan bruge til næste år.

Den efterhånden gamle travet bliver taget af stalden endnu en gang, nemlig at øget udlicitering og mere effektive indkøb vil kunne give en indtjening på ikke mindre end 220 mill. kr., og det forslag er ren luft.

Men der er noget, der undrer mig. En ting er, at man sidste år troede, man havde fået en lys idé og foreslog bedre indkøb og mere udlicitering. Når det så ikke bliver vedtaget, så må jeg sige, så undrer det mig, at de ansvarshavende borgmestre, jeg synes, ordet ansvarlig er mindre velvalgt i denne sammenhæng, så derfor ansvarshavende borgmestre ikke for længst har gennemført disse åbenbart vidunderlige tiltag i deres egne forvaltninger.

Hvilke tiltag har borgmester Thustrup gjort i kultur- og fritidsforvaltningen? Hvad har borgmester Søren Pind gjort på sit område? Der kan jo tilsyneladende spares millioner af kroner på det her.

Kom ikke og sig, at I er blevet stemt ned i jeres udvalg, for hvornår har I stillet et forslag i jeres udvalg om bedre indkøb inden for jeres område, hvornår har I stillet forslag om udlicitering, som er blevet stemt ned af udvalget.

Nej, sagen er den enkle, at også I ved, at jeres finansiering er ren luft, som der ikke er realiteter i. Præcis derfor er de 3 borgerlige partiers budgetforslag udtryk for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

renlivet overbudspolitik, vel at mærke fra partier, der til daglig håber andre partier for at ødsle med pengene og betegner sig selv som ansvarlige.

Jeg må sige, at sandheden er den stik modsatte. Borgerlige stemmer, der arbejder, var engang De Konservatives valgslogan. Jeg må nok spørge, hvad arbejde har De Konservative lagt i dette års budgetarbejde, nej man har med vilje ladet sig køre ud på sidesporet, for så behøver man ikke at røre en finger, og det tror man så, at vælgerne belønner.

Venstre ved man hvor man har er et andet slogan, ja, det gør man, nemlig fast udrangeret på et sidespor i københavnsk politik, endnu ikke derangeret, men det kommer måske.

Der er god grund til at være stolt af dette års budgetaftale, den er udtryk for, at København har det godt, at københavnernes tjener penge, og så tjener kommunekassen jo også penge. Så vi har råd til de gode forslag, vi stiller inden for skoleområdet, inden for ældreområdet, for idrætsområdet og over for de svageste grupper i vores by.

Vi har råd til det, og alligevel er det udtryk for en forsigtig kurs, for vi betaler stadig væk af på vores gæld, og vi holder skatten i ro. Den påpasselighed, som budgetaftalen afspejler, er meget vel afstemt med den usikkerhed, vi nok alle føler på baggrund af de skæbnesvangre begivenheder i USA og Afghanistan.

Vi ved, at Danmark har en god økonomi, det manglede også bare efter 8 år med en socialdemokratisk ledet regering, så vi i Danmark og i København er temmelig robuste. Men alligevel er der grund til at passe på og vise forsigtighed, og det gør budgetaftalen i modsætning til de 3 borgerlige partiers overbud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Må jeg sige om den afstemning, vi skal have senere i aften, vi stemmer naturligvis for de forslag, vi selv har stillet, alene eller sammen med aftalepartierne.

Vi stemmer imod alle andre ændringsforslag til budgettet.

Med hensyn til hensigtserklæringerne stemmer vi for nogle af dem også selv om vi ikke har stillet dem selv. Vi har foretaget en konkret vurdering.

Flere af vores ordførere vil komme ind med forklaringer på vores stemmeafgivning med hensyn til flere af disse hensigtserklæringer. Men lad mig lige nævne et enkelt, nemlig Enhedslistens forslag om et personalepolitisk budget. Vi stemmer imod, selv om forslaget sådan set er sympatisk, men vi mener, at et personalepolitisk budget vil komme som en naturlig konsekvens af det rullende personalepolitiske regnskab. Det er vigtigt, at vi først afklarer målsætninger og kompetence i forbindelse med værdigrundlaget, og så kommer budgettet bagefter.

Må jeg slutte med at sige tak til det flertal, der har muliggjort, at vi også i år kan vedtage et budget, som hænger sammen, og som er fremsynet, fordi det tager højde for fremtidens udfordringer, som vi kender dem, hvor vi ved, at vi får flere børn, vi ved, at der er et stort behov for genopretning på idrætsområdet. Vi ved, at der er behov for en bedre ældreservice og for initiativer over for de svageste i vores by.

Det er præcis de områder, budgetaftalen tager højde for, og det er vi glade for.

Borgmester **Søren Pind**: Så er budgetkagen bagt, desværre uden krydderier og med mange kokke, og så ved vi jo alle, hvordan det går maden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det vedtagne budget peger ikke fremad, løser ikke københavnernes problemer, den enkelte er helt glemt. Overborgmesteren er hverken kravlet ned fra sin høje kran eller op fra den dybe metro. Men 12 år er også lang tid. Det minder mig lidt om den radioudsendelse, der hed »En arbejdsplads i Danmark«, når man nåede op til direktionen, og han skulle levere et musikønske, var det enten altid, »What a wonderful world« eller »My way«. Der er langt til manden på gulvet.

Problemerne i hjemmeplejen er ikke løst, ingen ved nemlig, hvori problemerne består. Alligevel poster venstrefløj anført af Socialdemokratiet sanseløst millioner ned i et stort sort hul. Og når nogle f.eks. Ældresagen prøver at anfægte systemets ufejlbarlighed, er løsningen ikke at rette problemerne. Den er at sende socialdemokratiske ældrerådsmedlemmer og Forbundet af Offentligt Ansatte ud i et bestilt partipolitisk ærinde.

For nogle uger siden blev der på overborgmesterens kontor med de selvsamme mennesker holdt et møde uden dagsorden, som det hedder sig. De pågældende selv kastede sig i går frådende ud i en voldsom kritik af Ældresagen. Var det, fordi Ældresagen havde svigtet sine medlemmer, eller fordi Ældresagen havde kastet sig ud i en kritik af det offentlige system eller måske havde begået en fejl i relation til de berørte. Svaret er nej, ingen af delene.

Ældresagen blev i et voldsomt sprogbrug kritiseret af overborgmesterens medløbere og nyttige instrumenter på grund af en enkelt ting, nemlig at Ældresagen, der som de eneste bortset fra os reelt gerne vil vide, om de gyldne løfter fra Rådhuset bliver opfyldt. Ældresagen har bedt deres medlemmer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

om at efterprøve, om de rent faktisk får den hjælp, de har krav på.

At tænke sig, det er nu i København nærmest kriminelt at undersøge, om de løfter, der udstedes, rent faktisk holder. Så vidt er magtfuldheden kommet på Københavns Rådhus.

Da fremgangsmåden stod mig klar, var det helt andre regimer, end dem vi er vant til herhjemme, der randt mig i hu. Det København, der ser så pænt ud fra toppen af kranen, så pludselig mørkere, mere beskidt og mere truende ud, i hvert fald for den lille mand, der sidder og venter, hvad enten det er på hjemmehjælp eller alle mulige andre gyldne løfter fra et desperat socialdemokratisk parti. Det var magtarrogancen i sin reneste form.

Desværre også med Københavns Radio som villig medløber, ingen spørgsmål til fremgangsmåden, ingen spørgsmål til, hvorfor de pågældende sagde, som de gjorde, og derved lykkedes strategien udtænkt på overborgmesterens kontor næsten, men også kun næsten. Nogle må sidde med en dårlig smag i munden.

Problemerne på hospitalerne er heller ikke løst, mange københavnere ligger, eller for nu at være helt præcis, står på venteliste til operation for smertefulde sygdomme.

På Rigshospitalet er ventetiden for hofteoperationer 32 uger, for kunstige knæ 32 uger, for diskusprolaps, prøv at gæt, ja 32 uger. Pudsigt at tallene ligner hinanden. For grå stær er ventetiden 60 uger.

Den 17. august 1993 i Dagbladet Politiken lovede overborgmesteren højst 3 måneders ventetid på banale operationer. Han har nu haft 8 år, 8 år til at gennemføre løftet, tallenes tale er tydelig og siger alt om et styre, der udsteder det ene gyldne løfte efter det andet og efter valget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

glemmer alt bortset fra selve magtens administration. Det er komplet uacceptabelt.

Forligspartierne har intet gjort ved det, ældreoptræningen ligger i ruiner trods løfter om det modsatte, og samtidig med at hjemmehjælpen ikke fungerer, og efter det politiske flertals mening altså ej heller må kontrolleres af de ældre selv, så lukker man 41 geriatriiske sengepladser på Bispebjerg Hospital.

Hvad har overborgmesteren sagt om det, jo i Berlingske Tidende den 29. oktober 1997 kan man læse, og jeg citerer:

»Det er besluttet, at Kommunehospitalet skal lukkes, men funktionerne inden for geriatrien forsvinder ikke, de flyttes ud på de andre hospitaler, så patienterne ikke skal køres frem og tilbage. Det handler faktisk om at gøre behandlingen bedre og mere tidssvarende.«

Jeg siger velbekomme. Det må være rart på den måde uden videre bare at kunne lægge ting væk, man har sagt og uden mindste blusel indgå politiske kompromiser i stik modsat retning.

Problemerne på boligmarkedet er ikke løst, priserne er for høje, boligerne for få, boligpolitikken får efter Socialdemokratiets forbrødring med den øvrige venstrefløj lov til at sejle. Der er ikke et eneste initiativ, der kan bruges til noget i den pakke, der ligger fremme.

Der er stadig tusinder, der nærer ønske om at flytte til byen uden reelle muligheder for det. Regeringens ministre har klart tilkendegivet, hvad holdningen er på bjerget. »Flyt til Næstved«, meddelte økonomiministeren.

Den socialdemokratiske boligminister har trumfet og ville, hvis hun havde magt som agt, fratage de studerende 25 pct. af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

kollegieværelserne til andre formål. Og sådan udstilles visionsløsheden gang på gang.

Flertallet gør sig ingen tanker om, hvordan de reelle problemer kan løses. For nylig præsenterede jeg i samarbejde med almennyttige og private bygherrer et nyt koncept, der ikke er set før herhjemme. Et samarbejde der vil sørge for en rationel og fornuftig kombination af alment og privat byggeri side om side. Ikke alment i socialdemokratisk forstand, hvor betonen nærmest skinner en i øjnene sammen med den graffiti, som dele af partiet nu vil have lovliggjort, men almene byggerier med god arkitektur og krav om indskud på linie med andelsboliger.

Jeg tror, det kan være fremtidens model. Men jeg tror også, at vi er nødt til at finde andre metoder og prioriteringer end dem, der hidtil har været gængse.

På skatteområdet har vi endnu en gang i denne valgperiode set forhøjelser, og tilmed stiger energiregningen denne gang yderligere for den enkelte københavnere. Det er utroligt, som det politiske flertal søger efter måder, hvorpå pengene kan suse ud af borgernes lommer. Gebyrer, skatter og afgifter har været i evindelig stigning hver valgperiode under denne overborgmester. Også denne gang forstås.

Så alt i alt undrer vi os, for valgtid plejer altid at medføre, at milde gaver regner ned over befolkningen, men gaverne i denne sammenhæng synes, når man kigger nærmere efter få og små. De der er erindrer om det gamle ordsprog, man skal vare sig for grækere, når de kommer med gaver, bevillingerne repræsenterer nærmest trojanske heste, der ser godt ud på ydersiden, men indvendig rummer alverdens fare og kun vil skabe problemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Lars Engbergs tale taler for sig selv. Jeg bemærkede 2 forskellige udtryk, der sådan set beskriver budgetprocessen på glimrende vis. Lars Engberg kom uforvarende til at sige, at vi blev kørt ud på et sidespor, og vi lod os køre ud på et sidespor. Jeg synes, forskellen i de 2 siger alt.

Sandheden er jo, at Venstre blev inviteret med til ét møde, hvorefter viljen til at drøfte byens økonomi var slut. Det er pudsigt nok, at Lars Engberg beskylder os for overbudspolitik, når vi ser her på det, der er indgået, så er det jo endnu et betonagtigt nej til udlicitering, et betonagtigt nej til nye indkøbsordninger, et betonagtigt nej til udbudspolitik. I det hele taget en betonagtig nejsigen til hver eneste forandring.

Jeg kan give udmærkede eksempler på, hvornår udliciteringen har været drøftet i mit udvalg. Der har været langvarige diskussioner om det, men stemningen har som regel været den med enkelte rimelige undtagelser, den cadeau vil jeg godt give f.eks. hr. Johannes Nymark, ja, så har det været et evigt nej, og det nej er kommet fra toppen.

Lars Engberg siger, at Venstre er fast udrangeret og har været det hele tiden. Jeg undrer mig, jeg undrer mig over, at de 2 budgetforlig, der blev indgået i begyndelsen af denne valgperiode, hvor bunden til den forbedrede økonomi i Københavns Kommune blev lagt, at det nu skal betegnes som en fast udrangering. Det undrer mig, det undrer mig såre.

Må jeg så sige til debatten som sådan, at jeg undrer mig også over, at overborgmesteren, denne bys førstemand, vælger at afvente debatten, debatten fra ordførerne fra de respektive partier. Det er måske meget sigende for den måde, denne by ledes på, man ser på, hvad andre siger, man venter lidt, så ser man på, hvor kompromiset kan indgås, i hvert fald bedst muligt, og så gør man det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det passer udmærket på den fodslæbende langsommelige og mærkelige centralistiske politik, som føres i øjeblikket i denne by. Det beklager ingen mere end jeg.

Jeg talte i min sidste tale også om forladtheden og ensomheden, der præger nogen midt i den uomtvistelige udvikling, byen har gennemgået. Det er nærmest, som om den er blevet mere udtalt, jo bedre det er gået. Netop derfor er der brug for reformer, reformer der tager udgangspunkt i det enkelte menneske, der gør op med de stive systemer, der lader frie folk vælge selv.

Derfor føler jeg ved afslutningen af min tale lyst til at sige et par ord om noget, jeg ellers omhyggeligt har gjort mig umage for at undgå, nemlig diskussionen om en ny overborgmester for denne by eller ej.

Personligt har jeg ikke ændret indstilling, nemlig at det er et spørgsmål om borgernes tillid til en person, det er vælgerne, der træffer den afgørelse. Det må give sig udslag om ikke andetsteds så i det personlige stemmetal, en vis tyngde må til for at blive byens førstemand.

Derfor vil jeg gerne sige bredt til de af Borgerrepræsentationens partier, der selv mener, de aspirerer til denne post. Det nytter ikke at gå og hviske i korridorerne skjult for omverdenen, samtidig med at man viser et politisk ansigt i tanke og handling i Borgerrepræsentationen. Venstre medvirker ikke til at indsætte nogen politiker i København som overborgmester uden at få væsentlig politisk indflydelse.

Vi vil appellere til en bred løsning til efteråret. Guderne skal vide, at der trænger til ny luft, men det nytter ikke, at det såkaldt nye kvæles på forhånd ved i virkeligheden ikke at ville skifte politik. Det er nemlig først og sidst en ny politik, der er brug for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jens Johansen (F): SF har indgået en aftale om budget 2002 med et bredt flertal af partier her i Borgerrepræsentationen. Det er en god aftale, først og fremmest fordi den retter op på centrale kommunale serviceområder, ældreområdet, skolerne, handicappede, hjemløse og andre svage grupper er blevet tilgodeset, ligesom miljøet, idræt og kultur er det.

Mest markant er genopretningen af den kommunale hjemmepleje og de skridt, som tages til at gennemføre den plejegaranti, som et flertal tidligere på året vedtog, før lukkede højrefløjen plejehjem, nu bygger vi nye.

I SF spørger vi os dog selv, om aftalen er ambitiøs nok, og svaret er givet, det er et nej. Budgetaftalen er, hvad man kan kalde en minimalaftale indgået mellem et bredt flertal af partier i Borgerrepræsentationen, anderledes kan det næppe være, når så mange partier er med. Lad det derfor være sagt med det samme, SF har større ambitioner end det, der er opnået med aftalen om budget 2002.

Den foreliggende aftale er et konkret resultat, som vi står ved, og som vi ser frem til at gennemføre sammen med de andre aftalepartier. Men aftalen er ikke udtryk for hele SF's politik, SF vil mere, det fremgik også af forhandlingerne, hvor vi gerne havde set et egentligt budgetforlig, fordi det er SF's opfattelse, at det er, hvad der skal til for at bryde med de seneste års borgerlige styre i denne kommune. Der skal lægges en ny politik for Københavns Kommune, og et egentligt forlig havde været et første skridt på vejen.

SF ønsker en politisk kursændring til gavn for børnene og deres familier, de svageste grupper og miljøet, og så vil vi en anderledes trafikpolitik end den, som har været ført af de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

borgerlige og socialdemokratiske biltosser i denne forsamlingen med borgmester Søren Pind i spidsen.

Ved førstebehandlingen af budget 2002 sagde vi fra SF, at der er brug for et systemskifte i Københavns Kommune. Det er der stadig væk, og det vil fortsat være et centralt valgtema, det er gået op for alle.

For SF er det utænkeligt, at vi går til valg på fordelingen af en lille halv milliard, og vi forestiller os egentlig, at det samme gælder for andre partier i denne forsamling. Der er stadig brug for et opgør med den reaktionære borgerlige politik, som har præget kommunen igennem hele denne valgperiode, hvor københavnernes har oplevet nedskæringer og privatiseringer af de kommunale opgaver.

Det skal, mener vi også, være slut med den slingrekurs, som kendetegner det nuværende bystyre, hvor Socialdemokratiet først gennemfører nedskæringer og privatiseringer i den første del af valgperioden sammen med de borgerlige for derefter at lave valgbudgetter sammen med os andre lige op til valget.

Københavnernes fortjener et stabilt og troværdigt bystyre med klare politiske målsætninger. I SF vil vi et systemskifte, vi vil forandringer og genopretning, og vi er klar til at tage den politiske ledelse.

SF vil fortsat søge indflydelse, fordi vi mener, at det gør en forskel, når SF er med til at præge kommunens politik og sætte dagsordenen for de ældre, for børnefamilierne, for de svage, for udstødte grupper og for miljøet i hovedstaden. De er blevet tilgodeset med aftalen om budget 2002, men vi skal videre, det fortjener københavnernes.

Nu er det længe siden, men vi husker dog stadig dette års forhandlinger som en ny og anderledes proces. Ved førstebehandlingen af budgettet sagde vi, at vi ønskede brede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

forhandlinger, og det fik vi, det vil vi gerne kvittere for. Det første møde, hvor alle partier deltog, kunne næppe gøres bredere eller være mere afklarende.

Vi er derfor også af den opfattelse, at der med de partier, som blev indbudt til 2. forhandlingsrunde, var grundlag for en budgetaftale. Det må vi sige bekræftes af resultatet.

Når man betænker den afklaring, som var resultatet af den 1. forhandlingsrunde, er det derfor paradoksalt at se, hvordan især De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti, som så tilsyneladende ikke er medforslagsstiller, nu tilslutter sig aftalepartiernes ændringsforslag på den måde, at de stiller de samme forslag.

Det var ikke meldingen ved de første forhandlinger. Hvad blev der f.eks. af det ultimative krav om privatisering af ældreområdet og hjemmeplejen, som i realiteten betød, at Venstre og Konservative forlod forhandlingerne. Det krav er forsvundet.

Det kan godt være, at de borgerlige partier regner med, at den offentlige hukommelse er kort, men vi andre kan stadig huske det krav, som reelt betød, at Venstre og Konservative meldte sig ud af forhandlingerne.

SF vil gerne kvittere for forhandlingsforløbet og for, at det lykkedes at fastholde bredden i forhandlingerne. Der var små skønhedsfejl undervejs, eller også var det bare forskel i forhandlingstaktik partierne imellem, men det var jo lærerigt, resultatet taler for sig selv, både det som er udmøntet og den hånd, som i øvrigt behersker budgetsamarbejdet. (pause)

Jeg tror, overborgmesteren er helt uvant med, at jeg taler pænt om ham.

Når det gælder bevillinger, vil SF stemme for forslag, som vi selv har stillet enten alene eller sammen med andre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Når det gælder hensigtserklæringer har vi politisk vurderet de mange forslag og vil stemme i overensstemmelse med SF's politik.

Jeg skal i øvrigt henvide til de enkelte ordførere, når det gælder budgettets detaljer.

Morten Kabell (F): Enhedslisten er godt tilfreds med den budgetaftale, der ligger om budgettet for 2002. Aftalen betyder en kraftig forbedring af den kommunale service næste år, reelt set 447 mill. kr. mere bliver der brugt på kommunal service i 2002, end der gør i 2001. Det er et skridt fremad, et nødvendigt skridt fremad.

Skridtet er på sin plads efter mange år, hvor kommunen gik tilbage, hvor vi oplevede tilbageskridt på tilbageskridt i de budgetforlig, som blev indgået med de borgerlige partier, og som alene handlede om at forringe den kommunale service, at gøre tilværelsen sværere for den enkelte københavnner.

Med dette års budgetaftale oplever vi, at tingene kan blive lettere for mange mennesker, for mange almindelige københavnere. Det er godt, og det cementerer i bund og grund, at skal København bevæge sig fremad, skal Københavns Kommune være til for københavnnerne, så skal det ske i samarbejde med den københavnske venstrefløj, ikke med den københavnske højrefløj.

Aftalen er ikke alt, hvad Enhedslisten kunne have ønsket, det er klart, Enhedslistens budgetudspil indeholdt mere end det, der er endt med at komme med i aftalen. Men aftalen, synes vi, indeholder så markante fingeraftryk fra Enhedslisten, at vi er glade for, at der er en del af de parter, der indgik den aftale for snart 2 måneder siden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det var ikke muligt at nå et decideret budgetforlig. Der er ingen tvivl om, at der mellem aftaleparterne er meget langt på forskellige politikområder. I Enhedslisten har en grundlæggende anden trafikpolitik end mange af de andre partier, der deltager i budgetaftalen, en grundlæggende anden planpolitik end f.eks. Socialdemokratiet og har en grundlæggende anderledes boligpolitik end SF og de øvrige parter, der indgik den boligaftale i foråret. Vi går ind for at bygge boliger til alle, vi går ind for boligpolitik til gavn for københavnernes.

Men vi er tilfredse med, at vi nåede en aftale, for aftalen indeholder en lang række fremskridt og en lang række også fremadrettede beslutninger, som vil gøre tingene nemmere for københavnernes.

Jeg skal senere komme tilbage til nogle af de områder, hvor viser, at vi med denne budgetaftale sætter, skal vi sige får lagt en grundsten til at gøre tingene markant bedre, til at få bygget nye bygninger til gavn for københavnernes f.eks.

Københavns Kommune har et værdigrundlag i dag, der blev udarbejdet af økonomiforvaltningen i 1998, og det er man ikke i tvivl om, når man læser det. Det er systemtænket, hierarkisk og rettet oppefra og ned, det er ikke præget, som jeg også sagde i min budgettale ved førstebehandlingen af budgettet af noget som helst om demokrati, ikke et ord om personaleindflydelse, ikke et ord om den åbne og levende kommune, som København bør være.

Enhedslisten foreslog derfor i forsommeren et nyt værdigrundlag, og vi foreslog, at kommunen foretager en høring af alle parter i København, borgere, ansatte, samarbejdspartnere, for at vi kan få lavet et nyt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

værdigrundlag, et nyt værdigrundlag, der bygger på nogle andre værdier end systemtænkningen og hierarkiet.

Vi er glade for, at der nu bliver iværksat en høring, og vi er glade for, at budgetaftaleparterne har tilslutte sig at iværksætte en høring med henblik på at vedtage et nyt værdigrundlag.

Enhedslisten ser frem til de indlæg, der vil komme, og de indspark, der vil komme fra borgere, fra personaler og fra samarbejdspartnere. Frem for alt så ser vi frem til det, som vi forventer bliver et resultat, nemlig et demokratisk værdigrundlag, et værdigrund, der vil afspejle, at en kommune betyder fællesskab, og at fællesskabet København er noget, som alle københavnere fra hver sit udgangspunkt vil kunne tage del i.

Der er mange, der har kommenteret, at aftalen i år er meget bred. Det er den også, nok også bredere end man kan sige, mange partier havde regnet med fra starten. Det er ikke hver dag trods alt, kan man vist roligt sige, at der indgås en aftale, der politisk er så fremadrettet, og som rækker fra CD til Enhedslisten for nu at nævne 2 eksempler.

Men faktisk vil jeg gerne sige tak for det samarbejde, der har været, ikke mindst med Det Radikale Venstre og CD. Vi oplevede i forhandlingerne, at det på mange områder var meget interessant, vi supplerede hinanden ganske glimrende, og på mange områder så havde vi også fælles krav til ikke mindst det sociale område og det uddannelsespolitiske område. Det var en spændende proces, og den vil jeg og Enhedslisten faktisk gerne kvittere for.

Venstre kritiserer heroppefra Socialdemokratiet og aftalepartierne for at udsulte sygehusene, udsulte de ældre,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

vi forringer alle de ældres vilkår osv. Magen til hykleri skal man i bund og grund lede længe efter.

Hvad gjorde Venstre i de tragiske år, hvor vi havde socialdemokratisk-borgerlige budgetforlig? Hvornår har Venstre stået i spidsen for flere penge til hospitalerne og også været i stand til at finansiere dem ved andet end forringelser for resten af den kommunale service. Hvad stemte Venstre, da vi andre forbedrede hjemmeplejen i foråret? Og var Venstre imod lukningen af Kommunehospitalet.

Svarene på disse spørgsmålet er meget enkle, og jeg forstår egentlig godt, at Venstres ordfører ikke føler trang til at være i salen, når der er andre end ham selv, der taler, for han kunne jo hurtigt opleve, at han rent faktisk bliver heglet igennem, og at Venstre bliver afsløret.

Og svaret er enkelt. Hver eneste gang, Venstre har haft valget, har haft muligheden for at kunne forbedre servicen over for Københavns ældre, der har Venstre valgt forringelsernes vej. Venstre har valgt nedskæringerne, Venstre vælger elendigheden.

Det er helt korrekt, som Venstre siger, »Venstre ved man, hvor man har«, man har dem der, hvor tingene går dårligt.

Enhedslisten vil især komme med nogle få ting, som jeg sagde før er fremadrettede i dette års budget. På uddannelses- og ungdomsområdet oplevede vi jo, at 2 pct.s-besparelserne, som jo er et meget borgerligt påfund, og de borgerlige har været med til at gennemføre det, at de medførte massive elevrettede besparelser og forringelser, da U&U-udvalget skulle fremlægge et budget.

Med venstrefløjten ser vi, at alle de elevrettede besparelser er taget af bordet. I stedet for oplever vi nu, at Københavns Kommune for første gang i 30 år tager initiativ til at bygge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

et nyt gymnasium, et gymnasium, der skal ligge på Amager, hvor mangler vi nu at få afklaret, det må vi se i forarbejderne til foråret 2002.

Enhedslisten ser frem til, at København med gymnasiebyggeriet vil kunne fremstå endnu en gang som foregangskommune på uddannelsesområdet, at vi vil kunne få bygget et nyt gymnasium, der i den grad vil leve op til det 21. århundredes krav om, hvordan en ungdomsuddannelse skal hænge sammen. Vi er glade for den del af den aftale.

Vi oplever også på andre områder inden for U&U-området, og der skal jeg henvise til borgmesteren, som sikkert senere vil komme med nogle kommentarer, at der sker fremadrettede ting, og at vi ser massive forbedringer for elever og for lærerne i skolen. Det er positivt.

På samme måde så ser vi, at vi nu for første gang i mange år, rent faktisk næste år vil se forbedringer på hjemløseområdet. Jeg er træt af at se hjemløse i København, jeg er træt af, at ikke alle københavnere, der har brug for det, får en bolig. Jeg er træt af, at vi ikke har de initiativer, der er nødvendige.

Med aftalen bliver der sat millionbeløb af, som vil kunne gøre tilværelsen bedre, og som vil sikre københavnske initiativer.

På et andet socialt område oplever vi forbedringer på hjemmeplejen, vi oplever forbedringer for første gang i mange år. Ikke siden socialplanen i 1992 oplever vi, der bliver sat nye standarder for tilbuddene til de ældre. Det sker med dette års budgetaftale.

Vi oplever, at vi på mange kerneområder fordobler den kommunale service. Det er positivt, det er godt, og det var påtrængt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Også på hjemmeplejeområdet for dem, der er under 67, for handicappede, der oplever vi, at vi får sat serviceniveauerne i vejret. Også det er udtryk for en fremadrettet holdning, som vi alt for godt ved ikke havde været i stand til at kunne blive gennemført sammen med de borgerlige partier.

Vi er glade for, at det i år lykkedes at få givet det løft til det sociale område.

Også på andre områder inden for familie- og arbejdsmarkedsområdet, for sundhedsområdet oplever vi forbedringerne, og Enhedslisten er glad for, at det lykkedes at få samlet det brede flertal herfor.

På trafikområdet oplever vi næste år, at der faktisk kan blive sat et alvorligt skub i noget af det, som København har allermest brug for, nemlig bygningen af nye cykelstier og vedligeholdelsen af de cykelstier, der er. Vi er glade for, at vi på den måde kan bidrage til en øget trafiksikkerhed i København, og vi er glade for at kunne bidrage til en øget tryghed blandt kommunens mange cyklister.

Vi ved, at omkring 1/3 af kommunens ansatte cykler til arbejdet for at nævne ét eksempel, mange københavnere cykler på arbejde, til uddannelsesinstitutioner og i fritiden. Det er vigtigt, at vi satser her og ikke satser på en bevidstløs vejudvidelsesplan, som i øvrigt ikke gavner hverken trafiksikkerhed eller nogen som helst form for den generelle københavnske trafik.

Venstre ønsker en havnetunnel til 3½ mia. kr. Jeg vil ærligt talt hellere bruge de 3½ mia. kr. på kommunal service og på forbedringer af den kollektive trafik, det er nemlig det, der er brug for, ikke bygningen af et udueligt prestigeprojekt under havnen, som kun forringer trafikken både på Østerbro, på Amager og faktisk også i den Indre By, som Venstre ellers

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

hævder så meget, at den vil kunne fredeliggøre. Selv erfaringerne fra Søren Pinds egen forvaltning viser jo det modsatte.

Enhedslisten vil i aften stemme imod en række forslag, der på papiret lyder godt. Det gør vi ikke, fordi vi sådan generelt stemmer imod forslag, der lyder godt, men det gør vi, fordi forslagene ikke er gode. Et eksempel er det forslag, som VC og O har stillet om, at vi skal bruge 187 mill. kr. til nedgravning af metroen på Østamager.

Jeg vil meget gerne nedgrave den metro, det har været et massivt krav fra den amagerkanske befolkning, og det er et massivt krav også fra Enhedslisten indtil nu. Men vi kan på ingen måde medvirke til den finansieringsplan, som Venstre lægger på bordet. Venstres pris, og det var for den sags skyld også de 2 andre højreorienterede pris. Venstres pris er for det første, at Københavns Kommune skal betale. Men hvorfor er det dog Københavns Kommune, der skal betale for Ørestadsselskabets metro, det forekommer mig dog at være dybt mærkværdigt. Det må dog være Ørestadsselskabet, der skal betale for den metro, Ørestadsselskabet skal bygge og drive.

For det andet så vil de borgerliges pris være endnu flere massive nedskæringer i alle forvaltninger og på al kommunal service. For Venstre ønsker at finansiere nedgravningen af metroen, eller skulle jeg nærmere sige, en tiendedel af nedgravningen af metroen, for Venstre har jo ikke gjort sig klart, hvor man vil finde resten af pengene til nedgravningen af metroen.

Men Venstre ønsker at nedgrave metroen og ønsker at finansiere det ved at skulle forbedre indkøbspolitikken i kommunen. Det lyder også besnærende, også her må Enhedslisten stemme nej til de borgerliges forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Vi er 100 pct. tilhængere af en effektiv indkøbspolitik i denne kommune, vi ønsker ikke at bruge én krone mere af københavnernes penge end højst nødvendigt på at købe varer, tjenester og andet.

Men lad os nu få det arbejde, der er igangsat i økonomiforvaltningen og andre forvaltninger, og som Venstre jo selv sammen med de andre borgerlige partier selv har været med til at drøfte i Økonomiudvalget, og hvor vi ikke aner, hvor mange penge det vil give, og vi ikke aner, hvordan vi i øvrigt skal skrue mere effektivisering sammen, fordi arbejdet endnu ikke er gjort færdigt. Vi ved, der kan ligge en effektivisering, der kan også være problemer i det, men vi ved, at der kan ligge nogle fordele der.

Men gevinsten er ukendt, så lad os dog vente på, at vi får det arbejde gjort færdigt, lad os vente på at få opbygget nogle strukturer, der gør, at vi kan sikre de her forbedringer, og lad os dog ikke gå ud og få vedtaget på forhånd, at vi skal have så og så mange penge ud af en effektivisering af en indkøbspolitik, når det eneste resultat i bund og grund er, at den 2 pct.s grønthøsterbesparelse, som de borgerlige er så glade for, at den reelt set skal blive til en 4 pct.s. Det er uansvarligt, ikke mindst over for københavnernes.

Jeg skal sige, vi er i tvivl om nogle af de forslag, der er blevet stillet i hensigtserklæringerne. Og jeg vil også se frem til, at det måske kan blive afklaret.

F.eks. er vi lidt i tvivl om det forslag, SF har stillet på spørgsmålet omkring uddannede personaler i daginstitutionerne. Gælder det også PGU'ere, eller gør det ikke, det kunne vi godt tænke os at vide, før det er, vi afgør, hvad vi har tænkt os at stemme til lige præcis det forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

På samme måde må vi erkende, at vi faktisk også har været i tvivl om Lars Hutters' forslag om, hvad betalingen fra andre bilister fra andre kommuner vil betyde og så fremdeles. Er det en bompengering, så er vi meget positivt indstillet. Er det at sikre, at vi skal have færre biler ind i byen, så er vi også positivt indstillet. Men vi trænger altså til en afklaring, den står ikke i forslaget.

Enhedslisten stemmer ligesom de andre partier for alle de forslag, der vil komme op og sige det fra aftalegruppen. Vi stemmer for de forslag, vi selv har været med til at stille.

Med hensigtserklæringerne stemmer vi for alt det, der rækker fremad, alt det der gør kommunen mere progressiv, alt det som giver københavnere en bedre fremtid. Det er det, som denne budgetaftale har handlet om.

Enhedslisten er glad for i år at have kunnet medvirke til denne forbedring af den kommunale service, som budgetaftalen er udtryk for.

Louise Frevert (O): I Dansk Folkeparti er vi skuffede, vi er endda meget skuffede over den måde, man har lavet dette års budgetforlig på, eller skal vi hellere sige budgetaftale, som parterne ynder at kalde den. Som om det gør situationen et hak bedre.

Her havde ellers været alle tiders alternativ for endelig at ruske op i vane og nytænkning og ikke i kassetænkning her i kommunen, få simpelt hen nytænkning ind i Københavns Kommune, en ønskesituation, hvor nye tiltag kunne komme på banen, og vi kunne få sat budgettet sammen på en måde, så borgerne kunne blive tilfredse og mærke, at København er en velfærdsby, en perle i vores land.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det er blevet kompromisernes budget, hvor er det bare sørgeligt, at vi ikke har kunnet forenes om dette. Alle partier fik faktisk chancen for at få del i 359 mill. kr. til service til de københavnske borgere, en mulighed skabt ved at alle udvalg først skulle gennem en hård debat om tilsammen at spare 200 mill. kr.

Det er det samme tåbelige show hvert eneste år, fordi man har vedtaget en 2 pct.s besparelse. Først tager man fra de forskellige budgetter for derefter med rund hånd at give dem tilbage igen, der hvor man kan være sikker på, det giver mest omtale. Vorherre bevares, det er det samme billige trick, der bliver brugt hvert år, og det bliver værre og værre, så længe der sidder et lyserødt flertal med socialdemokraterne i spidsen.

Desuden har konjunkturerne været med københavnerne, så borgernes indkomst trods alt er steget.

I stedet for at alle partier fik mulighed for i fællesskab at finde de bedste budgetforslag, der kunne have tilgodeset borgerne i den størst mulige udstrækning, valgte overborgmesteren ensidigt at satse på venstrefløj. Det havde ellers været i en værdibaseret demokratisk ånd, at alle kunne have bidraget med netop deres hjertesag.

Der blev aldrig mulighed for den brede debat, hvor ideer og holdninger kunne afprøves. Overborgmesteren solgte sig i stedet til SF og Enhedslisten med følgeskab af De Radikale og CD samt de efterhånden mange løse fugle, der flagrer rundt her i salen. Sørgeligt siger jeg bare.

Så meget mere beklageligt er det, at der ikke kom en bedre dialog. (Telefonringen). Ja, jeg er her altså ikke til at tage telefonen, det kan være, der er andre. Nåh. En bedre dialog om budgettet for 2002, da vi sammen med Venstre og Konservative

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

kunne støtte mange væsentlige punkter at det forlig, der er blevet resultatet af overborgmesterens flørten med venstrefløjen.

Vi er alle enige om, at de ældre, hjemmeplejen og de handicappede samt børnene, dvs. skoleområdet, skulle have del i de mange millioner, hvilket også klart fremgår af de 3 partiers ændringsforslaget til budgettet. Eller sagt med andre ord, 2/3 af beløbet af de forbedringer, forligspartierne har fremsat, kan vi støtte, og alligevel kom det aldrig til forhandlinger mellem os. Det er simpelt hen for dårligt, overborgmester.

Medmindre der er hemmelige aftaler, der ikke er blevet offentliggjort, og som først kommer frem efter valget den 20. november, kunne det have klædt Socialdemokratiet at have været foregangstrop for et bredt forlig til gavn for københavnerne.

Men til vores ændringsforslag. Vi mener, at nogle store områder burde have været tilgodeset i langt højere grad, end tilfældet er nu, og et af dem er HS, så også københavnerne kunne opleve det løft i behandling og nedsættelse af ventelister, som borgerne i de fleste af landets amtskommuner vil opleve i 2002. Derfor kom vi med forslaget om en tilførsel på yderligere 204 mill. kr. i stedet for de beskedne 50 mill. kr., jeg kan forstå, overborgmesteren fik vredet ud af de øvrige forligspartier.

Jeg nævnte tidligere, at vi var enige i, at skoleområdet skulle tilføres midler. Men der er nu noget molboagtigt i - har I gruppemøde dernede eller sådan noget - at vi i udvalget skal drøfte og behandle forslag til servicereduktioner for at kunne opfylde kravet om at spare ca. 2 pct. på det samlede budget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Så begynder budgetforhandlingerne eller de manglende budgetforhandlinger med at konstatere, at der i hvert fald ikke skal spares på skoleområdet, og at de foreslåede spareforslag under ingen omstændigheder skal gennemføres. Mange skønne kræfter, alt for mange skønne kræfter er spildt både hos politikere og forvaltning.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg bliver nødt til at bede om ro. Erik Vinding! Jo, jeg bliver nødt til at bede om ro, det er Louise Frevert, der har ordet. Værsgo.

Louise Frevert (O): Det er så irriterende, at folk snakker, når man står heroppe, og det er jeg ikke den eneste, der synes, og der burde være lige ret for alle, uanset hvilket partiforhold og -farve, man havde.

Her til sidst er det jo en selvfølge, at hjemmeplejen skal have et par ord med på vejen. Det har været et turbulent år, der har været mange kedelige situationer i mange københavnske hjem, hvor vores ældre medborgere har fået lov til at gå for lud og koldt vand. Dette ser nu endelig ud til at være slut, det kan kun glæde Dansk Folkeparti.

Men på trods af det ser vi os ikke i stand til at stemme for indstillingen i dag. Vi synes stadig væk, at det er for stram en måde at gøre det på, det er en for stram måde at lave standarder på. Vi er helt enige i, at der skal laves standarder, men efter vores bedste overbevisning kunne det gøres på en mere elastisk og fleksibel måde, så det er borgeren, der er i fokus. Der kan ikke lægges nok vægt på, at det er tryghed og omsorg, der skal i første række.

Men som sagt der kunne være indgået et bredt forlig, men overborgmesteren havde på forhånd valgt side, så en god

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

mulighed for at vise enhed og enighed i København blev kvalt i opløbet, det på trods af at Lars Engberg jo havde bemærket, at Dansk Folkeparti har været konstruktiv i hele dette forløb.

Alt i alt er dette rigtig trist og ærgerligt for københavnernes, at vi ikke kunne opnå en bred enighed, som mange andre kommuner landet over har fået og vil få.

Ole Hentzen (C): Det er jo altid spændende ved udgangen af en valgperiode ligesom at kigge tilbage og sige, hvad skete der egentlig. Det gør selvfølgelig også, at man kigger lidt i de gamle referater for at se, hvad var egentlig dagsordenen der for 4 år siden.

Dengang var Socialdemokratiet meget vred over, at der var et flertal har i salen, der sådan set mente, at der var en indtægt på mindst 50 mill. kr. ved, at man begyndte at tale om sygefravær, det var det store hotte emne hin oktober aften, da vi havde budgettet for 4 år siden.

Det er beskæmmende at skulle sige, at sådan en lille sag var det store emne, for det viste sig jo sådan set, at flertallet dengang havde ret, ved at man begyndte at snakke om sygefraværet i Københavns Kommune, så er det faldet ganske drastisk, ganske drastisk, og 50 mill. forslår som skrædder et vist sted i form af besparelser, det er blevet langt mere. Men det skal vi selvfølgelig ikke trampe rundt i, det er sådan set den gamle historie, 4 år, men det var meget forargeligt, at man overhovedet turde snakke om, at der var for højt et sygefravær i kommunen.

Man snakkede også meget om nærdemokrati, alle forventede sig, at vi havde opfundet de store gyldne demokratiske fora, som vi nu afprøvede i 4 forskellige afskygninger i bydelene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Vi behøver vel heller ikke trampe rundt i, hvordan det er gået.

Det var ikke den rigtige model, vi fandt, og man skulle nu altså her 4 år efter til at stemme om andre småhensigtserklæringer om, at nu bliver vi nødsaget til at kigge på noget med et § 17, stk. 4-udvalg for at få defineret et nyt kommissorium for, hvad nærdemokrati egentlig skal være i denne by. For alle må naturligvis sige, ja men nærdemokrati det skal vi jo have, sådan så når man sætter »ikke« foran, er der ikke nogen, der kan gå i valgkamp og sige, vi skal ikke have nærdemokrati. Det skal vi selvfølgelig have, og derfor er vi også alle enige om, at vi skal have nærdemokrati.

Socialdemokratiet bliver ved med at fremture med en anden ting, det er servicecentre, det lå allerede og lurede dengang. I mellemtiden så har man så undersøgt, hvad det er, der skulle ligge i de her servicecentre. Og det var et forfærdeligt resultat, man fik ud af det, fordi der var faktisk ingen forvaltninger, der mente, at deres sager egentlig kunne lægges ud i disse servicecentre, uden at det ville koste det hvide ud af øjnene og give dobbelt administration.

Men alligevel så fremturer et parti med her i dag at sige, ja men vi skal altså mindst have disse 4 servicecentre, altså det skal vi have, dem må vi have i gang, ja, vi har faktisk oven i købet pladsen til dem, for vi ejer egentlig nogle bygninger, for vi har haft nogle bydelsråd, som folk ikke vil have, og så må vi putte noget nyt ind i dem, og så det vel være servicecentre.

Men indholdet, der skal ligge i disse servicecentre, taler man ikke om i forslaget, for det er jo sådan set blevet afgjort, det har man spurgt alle forvaltninger om, og de har sagt, vi vil ikke have det mæg. Og ende med at lave

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

servicecentre for at man kan lave flyttemeddelelser ude i servicecentre og lign., det er nok lige lidt nok, altså tiden er begyndt at komme ind i de københavnske hjem. Der er faktisk også ved at være edb-maskiner i ganske mange hjem, og man kan altså meddele flytning egentlig via sin edb-maskine uden at skulle vade ned i et servicecenter oprettet til dette formål.

Vi glædede os også meget over en metro dengang, en metro som er kommet godt i gang, vi troede alle sammen, at det var gået meget hurtigere. Vi håbede vel alle, at vi havde kunnet lave prøveture her i valgåret, og det bliver jo så ikke tilfældet, men det bliver næste år.

Så finder man selvfølgelig et nyt hit, det er, at nu skal den graves ned på Amager, og det er vi jo nødsaget til alle sammen her i valgåret at sige, ja selvfølgelig skal den da det, vi vil gøre alt for, at den skal graves ned.

Enhedslisten fremturer så lidt rigeligt med at sige, at det skal være ultimativt, altså der bliver ingen 3. etape, hvis det ikke er nedgravet, det forlanger vi afstemning om. Lad mig så melde ud til Enhedslisten med det samme, denne ultimative form får ikke De Konservatives stemmer. Men tilsagnet til Enhedslisten skal være det samme som til vælgerne, at vi vil gøre alt for at finde en nedgravet løsning, for det er det bedste overhovedet. Skal det ske via lånefinansiering eller opsparing, det er os flintrende ligegyldigt, vi mener, vi skal forsøge at få HUR, amt og Folketing til at forstå, at det er den bedste løsning.

Men hvis valget kommer mellem, om vi får 3. etape eller ikke, så er De Konservative stemmer til rådighed for dem, der bygger 3. etape uden nedgravning, hvis vi når så langt ud. Det håber vi ikke, vi når, men mere så der ikke skal være uklarhed herom.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Så har det vel også været en periode, hvor bilerne er blevet lagt for had, cyklisterne er ved at blive det på grund af deres fuldstændige uregerlige fremfærd, hvor de sætter sig uden for enhver form for politivedtægt og færdselsregler, hvilket jo ikke mindst skyldes, at de er blevet flere og flere, og det er sådan ud fra devisen om, at når vi er så mange, så er der sgu nok ingen, der ligesom gider komme efter os.

Men da vi har som mål, at byen skal være rar at være i, og den skal være sikker og tryk, så betyder det også, at vi får en større og større del af vore københavnske borgere, som er utrygge ved cyklisternes adfærd, deres køren på fortovet, på gågader i fuld fart, hvor ældre mennesker går. Og det nytter ikke noget, det bliver vi nødsaget til at gøre noget ved, nøjagtigt ligesom vi langt om længe i den kommende periode kan få gjort noget ved, at der også skal være plads til, at disse cykler kan parkeres et sted og ikke skal smides på gader og veje og op ad huse og lign.

Vi synes selvfølgelig, at de løfter, vi har fået i de første af budgetårene her om mere privat opgavevaretagelse og udlicitering, ikke mindst på ældre- og socialområdet, at de ikke er blevet opfyldt af vores aftalepartnere i Socialdemokratiet. Det kan vi så være lidt sure over, men vi kan forholde os til det, som vi nu vil, der er ikke noget nyt for mig i, at de løber fra aftaler, hvis de kan finde en eller anden legitim grund dertil.

Det er vel også det, som ligesom gør, at jeg tager det helt roligt, når sådan en ordfører fra det mellemstore parti siger, at vi stillede med ultimative krav, som gjorde, at vi var udelukket fra starten og derfor aldrig fik en invitation. Vi fik aldrig ligesom nogen forklaring på, hvorfor blev Venstre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

så f.eks. ikke inviteret igen. Var det, fordi de ikke stillede ultimative krav, som vi gjorde, altså De Konservative, for de var altså heller ikke inviteret igen, eller var det, fordi det var på så lavt et rangeret niveau, altså at det kun var deres fungerende gruppeformand Bente Frost, der var til stede ved forhandlingen, at så gad man ikke værdige dem mere.

Ja, det kunne jo ligne en tanke, jeg tror faktisk en tilvished grænsende tanke, at det var en fast beslutning hos Socialdemokratiet om, de ville ikke have os med. Det er der ikke noget nyt i op til et valg, der skal man forlove sig med venstrefløjten, man skal have dækket den flanke af. Og det har man gjort ved det brede forlig, man tager selvfølgelig CD'erne med, hvis man kan få dem ind og De Radikale, Lubna Elahi, og hvem der nu ellers er inde.

Det er der ikke noget underligt i, det er et bunkebryllup, og så har man isoleret de 3 store borgerlige partier, og det er så det.

Kære Lars Engberg, jeg kan ikke hidse mig op over det, at I bevidst har valgt den taktik, er ikke nyt for mig, jeg er for gammel i gårde til at kunne blive overrasket over eller harm over, at I gør nøjagtigt, som det passer jer, uanset om I er 14 mandater, eller I er 28. Det er den adfærd, I har fået ind med modermælken, og den bliver I ved med at have, lige indtil I kun sidder som 7.

Hvis man kalder det ultimative krav, at nu skal vi altså have drøftet, hvordan vi får bedre ældreservice i denne by, ja men så er det ultimativt. Jeg ved godt, det er ikke in hos Socialdemokratiet at drøfte, at der overhovedet er noget galt i den ældrepolitik, man fører i denne by, og det er så uanset, om befolkningen råber eller skriger eller laver læserbreve eller sender hørings svar via ældrerådene. Der er intet galt,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

fordi det har man besluttet, at der ikke er, og altså skal der ikke laves noget om.

Det er frygtelig overbudspolitik, når de borgerlige partier inklusive De Konservative mener, at det budget, man egentlig har givet Hovedstadens Sygehusfællesskab, og som vi afgjorde her for 3 uger siden, at det mente vi ikke var stort nok, og vi skaffede finansiering til det. Ja men det er forfærdeligt, at nogle vil skaffe flere penge til hospitalsområdet, end vi andre vil.

For selv eksemplerne, som nu hr. Søren Pind havde om overborgmesterens udtalelser fra 93 og fra 97, som kom på bordet, de udtalelser kan man sikkert finde om hver eneste politiker, der siger et eller andet. Men det fortæller bare noget om holdningen. 97 er lige et valgår, 93 var det samme, altså der siges alt mellem himmel og jord, og vælgerne skal jo puttes blå i øjnene. Og så er der gud ske lov 4 år til næste gang, og så må vi jo se, hvordan konjunkturerne er på det tidspunkt, for det er nøjagtigt, hvad der skete her.

På det mere fremtidssikrede område har vi i hvert fald som konservative vel 2 mål, vi må i den kommende periode have diskuteret hovedstadsregionens fremtid. Vi tror ikke på, at HUR er den rigtige løsning, det er en mellemløsning, som bliver nødsaget til at fungere, indtil Folketingets flertal tør tage hånd om sagen, og det gør de forhåbentlig efter et folketingsvalg. Man skal have etableret et organ, der får det reelle politiske ansvar både for sygehusvæsenet og for trafikstrukturen og herved også hele infrastrukturen i hovedstadsregionen. Det skal være et folkevalgt organ.

Det betyder så nedlæggelse af amterne, det er der ikke noget at gøre ved, for de har ingen funktioner i forvejen, og som a la et forslag fra hr. Preben Møller Hansen siger, ja men så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

sparer vi de honorarer til de åndssvage politikere, som han sikkert ville sige.

Man kunne også ønske sig, at vi her i hovedstaden får en diskussion om, hvorfor det er hovedstaden, der altid skal bære smerten ved, at vi har et reduceret politiberedskab, ved alle de statslige begivenheder trækker politiressourcer ud af budgettet i København. Skal det virkelig være nødvendigt, at vi begynder at stille forslag her i Borgerrepræsentationen om, at vi som kommune ønsker at komme med et finansieringsbidrag til Københavns Politi for at sikre, at der er den bemanning på gaderne, som vi rent faktisk ønsker.

Jeg tror, det egentlig har befolkningens bevågenhed, jeg tror, de meget hellere vil se penge herfra til politibetjente end til parkeringsvagter. Så et valgslogan med flere politibetjente og færre parkeringsvagter på gaderne er jeg sikker på vinder befolkningens gehør.

I det forlig, som nu er indgået, og som vi for størstepartens vedkommende agter at stemme for, fordi det jo altså virkelig tager hånd om en styrkelse af ældreområdet, folkeskoleområdet samt specifikke områder på det sociale og familie- og arbejdsmarkedsområdet, ja, der er det klart, at der derudover er nogle forslag, som nogle vil sige, ja men det har I ikke finansieret. Dertil vil jeg bare sige, vi vælter i finansiering, vi vælter i finansiering i den borgerlige fløj.

At så Socialdemokratiet ikke kan lide det, de kunne heller ikke lide vores sygefraværspulje på de 50 mill. kr., som nu altså er oppe i trecifrede besparelsesforslag i stedet for kun tocifrede, hvad vi havde for 4 år siden, det viser bare, at det er den her indgroede modstand. Det kan jeg ikke rigtigt tage mig af, de har ikke noget at bruge det til, det er sådan hysterisk vrede, som vi altid kommer med over, når nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

finder nogle penge, som de ikke allerede selv har stjålet op af lommen på folk.

Ud af de andre forslag, der er på programmet, ser det umiddelbart ud til i den tidligere udgave, at Den Konservative Gruppe skulle have lyst til at genåbne Amagerscenen. Lad mig sige det her med det samme, det er en kolossal fejltagelse, den kan vel næsten ikke være større. Den Konservative Gruppe vil enstemmigt ikke genåbne Amagerscenen og bruge penge på det, så lad mig bare for at slå det fast, en sindssyg fejltagelse, som ingen kan finde ud af, i hvis hoved det dog er opstået.

Vi mener også, at der er et fremragende forslag fra Enhedslisten, der siger, at der skal finde en evaluering sted af den struktur og opgavefordeling, vi fik lavet med vores nye struktur her for 4 år siden. Der er mere end behov for, at der afsættes tid og ressourcer til at diskutere, hvad vil vi nu med denne kommune, for nu har vi haft den i 4-5 år på denne måde, hvad var det, vi gjorde galt, hvad er der, vi kan gøre bedre, eller hvad er det for fejltagelser, vi ønsker at fortsætte med at leve med.

Men lad os nu få det gennearbejdet, således at man op til næste valg om 4 år også kan træffe de rigtige beslutninger.

Vi vil også gerne stemme egentlig for de der 800 kollegier på Amager, men så længe det har den bløde formulering, det har, at det er hele Amager, så får det ikke vores stemme. Det skal være relateret til universitetet på Amager, ellers så får det ikke vores stemme, hr. Mikkel Warming. Det tror jeg ikke, der er noget nyt i, men jeg synes, der er behov for at præcisere det herfra. Vi ønsker ikke flere kollegier rundt omkring på Amager, det skal være relateret til udbygningen af KUA, så skal det nok få vores stemme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutters, selv om Henrik Morgen er dukket op, men Henrik Morgen få lige tid til at samle sig. Lars Hutters har samlet sig.

Lars Hutters (L): Jeg har haft en drøm om, at den budgetaftale, som jeg nu er vågnet op til, og som SOL indgår i, og som i aften ligger på Borgerrepræsentationens bord, at det løste problemerne for københavnernes. Løste problemerne med overbelægninger og ventelister til hospitalerne, at de ældre fik tilstrækkeligt med plejehjemspladser, så de ikke skulle vente, og de ikke skulle tigge og trygle om at få lov til at komme på plejehjem, at der var en god hjemmehjælp og rigeligt med hjemmehjælp.

Der var daginstitutioner, som havde alt det fornødne til en fornuftig pris, og man støttede børnefamilierne, man fandt løsninger for de hjemløse, at indvandrere blev integreret og havde det godt og elskede Danmark. At alle arbejdsløse og bistandsmodtagere, som i dette junglesamfund er på vej ud i afgrunden og ud i de sociale massegrave, at det blev løst med denne budgetaftale.

Jeg drømmer denne drøm, når jeg har det allerbedst, når jeg er mest optimistisk og mest glad. Drømmer om det dejlige, det glade, det vidunderlige København, hvor der er plads til alle. Men jeg må jo konstatere, at jeg i denne kyniske verden har tilladt mig at være naiv at drømme om den slags ting.

Budgetaftalen indeholder langt fra det, som jeg har drømt, og som jeg drømmer. Nu begynder min drøm at handle om, hvordan Borgerrepræsentationen ser ud efter valget den 20. november.

Om 14 dage skal denne Borgerrepræsentation møde folkets, københavnernes dom. Har de enkelte partier ene og alene tænkt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

på ved deres beslutninger og ved deres handlinger herinde i Borgerrepræsentationen at forsvare københavnernes og deres interesser i de sager og beslutninger, som Borgerrepræsentationen har truffet.

Kære borgerrepræsentanter, kære københavnere, det er en ransagelsens tid for os alle, det er en dommens tid for de enkelte partier her i Borgerrepræsentationen, en dommens tid, hvor københavnernes afsiger den politiske dom.

Den 20. november så ligger magten for en enkelt dag i hænderne hos folket, hos københavnernes. Hvis det stod til SOL, så ville magten i større udstrækning permanent, borgmester Søren Pind, ligge hos københavnernes, en permanent proces for inddragelse af folket i beslutningerne om københavnernes hverdag og Københavns fremtid.

At folket virkelig har magten den 20. november, og at de etablerede partier, Socialdemokratiet, Venstre, Konservative, Radikale Venstre, CD er angste for folket, det viser forslagene i dette års budget. Der er ikke et eneste upopulært forslag i budgettet.

Jeg kan godt betro københavnernes, der vil ikke i de næste 40 dage komme nogen som helst former for nedskæringer eller upopulære forringelser over for københavnernes, heller ingen forslag om reelt at udlicitere. De pågældende partier vil vente til efter valget.

Men så kan jeg godt sige til københavnernes, så vil forslagene også komme.

Så der er god grund til, at man følger SOL, at magten skal ligge ude hos folket, så kunne folket forsvare sig endnu bedre, end de gør i dag.

Den 20. november sammensætter københavnernes en ny Borgerrepræsentation. SOL opfordrer københavnernes til at hylde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

demokratiet og folkestyret og møde talstærkt frem den 20. november. Afstemningen den 20. november skal blive til en rigtig ægte folkeafstemning, en folkeafstemning hvor københavnernes tager stilling for eller imod de forringelser, Borgerrepræsentationen har foretaget her i de sidste 4 år.

Københavnerne skal tage stilling til, om de fremover vil give mandat til de partier, som forringer, og som ødelægger københavnernes liv, tilværelse. Hvis københavnernes mener, at det politiske flertal i Borgerrepræsentationen, som igennem de 4 år, der er gået, og som har ødelagt københavnernes liv og tilværelse, at de skal have opslutning og politisk mandat igen, ja, så skal de jo stemme ja og igen give mandater til et flertal bestående af Socialdemokratiet, Venstre, Konservative, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne. For det er jo dem, der har foretaget det.

Over for denne folkeafstemning den 20. november, som SOL mener, det skal være, som valget til Borgerrepræsentationen reelt er, der vil SOL gerne have lov til at give den vejledning til københavnernes som eksempler på de vedtagelser i Borgerrepræsentationen, som ødelægger københavnernes liv og trivsel.

Der var lukning af Kommunehospitalet trods protester fra 115.000 københavnere. Der var lukning af flere hundrede plejehjemspladser, på trods af at 600 ældre venter på at komme på plejehjem. Og er vi ærlige omkring den beslutning, borgmester Søren Pind, så må vi sige til københavnernes, at det har kostet menneskeliv.

Der er den ulovlige forringelse af hjemmehjælpen, som har efterladt svage ældre hjælpeløse i hjemmet med risiko for faldulykker, for hoftebrud, for dehydrering, og som har fremkaldt et af de største ældreoprør i Københavns historie.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg synes ikke, at borgmester Søren Pind skal forlade sin plads, fordi der kommer mere endnu, som borgmesteren skal tage med ind, når han ærligt skal præsentere sig over for københavnernes.

Der er f.eks. lukning af hospitalsafdelinger og fortsat forringelse af hospitalsbehandlingerne for københavnernes. Der er de værste overbelægninger på hospitalerne i de sidste 30 år med patienter på gangene, pres på udskrivelse af patienter, som bliver udskrevet for tidligt. Og hvad det medfører af fejlbehandlinger med stikprøver, det viser, at det er høje tal. Man kan bare tænke en uge tilbage og så læse om, hvor mange der bliver fejlbehandlet på hospitalerne i dag. Der er forringelse af tilværelsen for de hjemløse, det kan borgmester Søren Pind sikkert godt huske, der er nedskæringerne på 4 pct. på daginstitutionerne og yderligere forringelser af børnefamiliernes tilværelse. Det var dengang, hele Borgerrepræsentationen i oprør blev invaderet af vrede forældre, og det kan Søren Pind sikkert godt huske.

Så er der ødelæggelse af havnen med de store hoteller ved Kalvebod Brygge og kontorbyggeriet med Nordhavn med forværring af den tunge belastende biltrafik.

Det er bare den vejledning, københavnernes skal have, om de vil fortsætte med at give et mandat til de partier, Socialdemokratiet, Venstre, Konservative - sjovt nok så glemte Ole Hentzen det før alle de ulykker, han havde været med til at lave - De Konservative, Det Radikale Venstre, som endnu ikke har været på talerstolen, men som har uendelig meget på samvittigheden, og så Centrum-Demokraterne.

Lad mig sige, disse partier, Venstre, Konservative, Radikale Venstre, CD har sat pengene før det enkelte menneske og menneskeliv og har ødelagt tilværelsen for tusindvis af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

københavnere. Hvis københavnernes mener, at det er rigtigt, at disse partier fortsat skal fortsætte med deres misregimente i Borgerrepræsentationen, ja, så skal københavnernes naturligvis stemme ja til, at disse partier skal fortsætte med at have flertal i Borgerrepræsentationen.

Men hvis københavnernes vil sige nej til en fortsat forringelse og ødelæggelse af københavnernes tilværelse, så skal københavnernes sammensætte et alternativt flertal i Borgerrepræsentationen med et styrket mandat til SOL, som altid har sat mennesket før end pengene. SOL er den afgørende forskel her i Borgerrepræsentationen.

SOL opfordrer københavnernes til at sikre et systemskifte den 20. november. Sammen med bl.a. SF og Enhedslisten er SOL i et valgforbund og går til valg til Borgerrepræsentationen for at sikre et alternativt flertal i Borgerrepræsentationen og valg af en ny overborgmester.

Det har bragt Socialdemokratiet og ledelsen af LO København i harnisk. Ledelsen i LO København har krævet, at det valgforbund, SOL er med i, opgiver at kæmpe om at få overborgmesterposten. Og i øvrigt betegner LO København valgforbundets politik som borgerlig vendt imod københavnernes.

LO København har formuleret sine synspunkter i et åbent brev af formanden for LO København Joan Jensen, som i øvrigt stiller op som kandidat til Borgerrepræsentationen for Socialdemokratiet.

Taler LO-ledelsen overhovedet på LO-medlemmernes vegne, har LO-ledelsen overhovedet drøftet denne ensidige og blinde støtte til Socialdemokratiet blandt medlemmerne, herunder også de mange medlemmer af LO København og andre fagforeninger, der har været ofre for Socialdemokratiets borgerlige forringelses- og nedskæringspolitik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Har et eneste parti her i Borgerrepræsentationen her i København patent på at være overborgmester i København. Det er rigtigt, at Socialdemokratiet i næsten 100 år har sat sig på overborgmesterposten i København, men betyder det, at Socialdemokratiet mener, at vi har et etpartistyre i København, at kun Socialdemokratiet kan være overborgmester.

Der er nogle af os, som er medlemmer af Borgerrepræsentationen, som med afsky har vendt os mod hele den kultur og mangel på demokrati, som etpartistyret er udtryk for. Vi har oplevet de tragiske resultater i de stalinistiske regimer i Østeuropa.

Måske har eksemplerne på kammerateriet, vi har set, KUC-skandalen bl.a. klart over for københavnerne vist, at det vil være sundt for Socialdemokratiet i en periode at afgive overborgmesterposten og gå i opposition og finde frem til de oprindelige folkelige værdier, som Socialdemokratiet oprindeligt har stået for.

Jeg vil gerne have aflivet enhver myte om etpartistyre i København og spørger derfor Socialdemokratiet i aften her i Borgerrepræsentationen, er det ikke i overensstemmelse med de bedste traditioner for demokrati og folkestyre, at alle partier, alle partier, hvis folket giver mandat til det, kan besætte overborgmesterposten. Hvis Socialdemokratiet er enig heri, så vil jeg spørge, om Socialdemokratiet dermed samtidig tager afstand fra Joan Jensen og LO København-ledelsens østeuropæiske opfattelse af, at kun ét parti kan udpege overborgmesteren.

SOL undrer sig også over, at valgforbundets politik, det valgforbund er i bl.a. sammen med SF og Enhedslisten, bliver betegnet som borgerlig, når denne politik klart vender sig imod forringelserne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det er jo overborgmester Jens Kramer, der sammen med borgmester Søren Pind og Venstre og de andre borgerlige partier har trumfet de ubehagelige forringelser igennem her i Borgerrepræsentationen.

Det er jo borgerlig politik, så det klodser. Hvorfor har vi i Borgerrepræsentationen intet som helst hørt af protester fra LO København mod lukning af Kommunehospitalet, mod lukning af flere hundrede plejehjemspladser samt en lang række af de andre nedskæringer, som er gennemført i de sidste 4 år.

Det er politisk hykleri af værste skuffe, som jeg håber, at Socialdemokratiet i aften tager afstand fra. Hvis ikke man gør det, så er det et ynkeligt forsøg på at skjule Socialdemokratiets ansvar for de menneskeødelæggende nedskæringer, som er gennemført inden for de sidste 4 år.

Budgetaftalen er det første praktiske resultat af valgaftalen mellem bl.a. SF, Enhedslisten og SOL. Det skal ikke være nogen hemmelighed, og jeg tror, jeg har svært ved at skjule det, at SOL absolut ikke er tilfreds med budgetaftalen.

SOL ønskede, at samarbejdsaftalen mellem SF, Enhedslisten og SOL reelt havde ført til reelle garantier for forbedringer og behandlinger på alle velfærdsområder her i København, HShospitalerne, plejehjem, hjemmehjælp, skoler, fjernelse af de tidligere forringelser på daginstitutionsområdet, ikke mindst de 4 pct.s nedskæringer, at det havde medvirket til yderligere demokrati og borgerinddragelse, til løsning af trafikproblemerne, en reel helhedsplan for havnen, som sikrede København de rekreative områder ved havnen.

SOL's opfattelse i forbindelse med vores samarbejde med SF og Enhedslisten er, at SF og Enhedslisten har været alt, alt for defensive i de forhandlinger og de krav, der skulle have

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

været stillet til Socialdemokratiet forud for denne budgetaftale.

SOL satser på, at det bliver en anderledes dynamisk politik, som er til stede i Borgerrepræsentationen efter valget den 20. november, hvor vi sammen med københavnerne kæmper og vil skabe et alternativt flertal her i Borgerrepræsentationen.

SOL vil i det nye alternative flertal være garanten for, at der ikke bare kommer nogle nye til at administrere, men at der virkelig bliver tale om et systemskifte, hvor nerven bliver et velfærdsloft, brud med statens snævre økonomiske rammer og dialog mellem borgere og politikere.

Borgmester Søren Pind og Venstres politik er udlicitering og privatisering af den offentlige sektor. Det er fuldstændig utroværdigt, at udliciteringen kan indbringe de mange hundrede mill. kr., som de borgerlige partier bygger deres budgetforslag på.

Erfaringerne viser, at privatisering fører til yderligere forringelser, nedskæringer og et meget, meget dårligt arbejdsmiljø for de ansatte.

I mange kommuner slikker man nu sårene efter katastrofale udliciteringer og privatiseringer. Hvorfor vil Venstre ikke forholde sig til virkeligheden, men kun til ny liberalistiske fantasier. Reelt er Venstres politik jungleloven om den stærkes ret til at berige sig på de svages bekostning. Prisen har vi set, det er ødelæggelser af fællesskabet, udstødningen af de svageste til afgrunden i sociale massegrave.

Så kan jeg ikke andet end lade være med at kommentere det, som borgmester Søren Pind sagde i sin tale heroppe i starten af budgetdebatten. Borgmester Søren Pind sagde, at optræningen af ældre her i København ligger i ruiner. Hvem har det politiske ansvar for det - borgmester Søren Pind og Venstre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Borgmester Søren Pind ved jo ganske udmærket godt, at før Borgmester Søren Pind og Venstre løb fra aftalen om at bevare Kommunehospitalet, så lå den bedste optræning, som ikke kun af eksperter her i landet, men af eksperter som kom rejsende for at se, hvordan det foregik på Kommunehospitalet, blev betegnet som verdens bedste ældrehospital.

Når borgmester Søren Pind siger, at optræningen af ældre her i København ligger i ruiner, så er det faktisk borgmester Søren Pind og Venstres ansvar, at det er sket. Kan vi få en erkendelse af fra borgmester Søren Pind i aften, at det var en fejltagelse, hvad borgmester Søren Pind og Venstre foretog sig omkring Kommunehospitalet.

Kommunehospitalet ligger der jo heldigvis endnu, der er da en mulighed for, hvis der er en politisk vilje, at vi genåbner Kommunehospitalet, og det er der jo al mulig stor brug for.

Fordi nogle af de andre ulykker, borgmester Søren Pind og Venstre har foretaget sig bl.a. sammen med borgmester Peter Martinussen og Socialdemokratiet, det er jo den katastrofale overbelægning, som lukningen af de mange senge og sengeafdelinger har ført til.

Der er ingen overbelægning, siger borgmester Peter Martinussen, det synes jeg er ret interessant. Nu er det jo sådan, at jeg i dag har forberedt borgmester Peter Martinussen på at meddele i aften i Borgerrepræsentationen, der er jo forslag fra bl.a. borgmester Søren Pind og Venstre og De Konservative, at vi skal forbedre økonomien til HS, der skal da også være lidt baggrund for at tage stilling til det, så i morges mailede jeg til borgmester Peter Martinussen, om borgmesteren, og jeg kan se, der er et dokument der, at vi kan få den helt klare og korrekte opfattelse af, hvordan det er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Nu vil jeg godt sige, jeg har endnu ikke selv fået rapporten, jeg ved selvfølgelig, hvordan det er det sted, jeg er, men jeg ved, at jeg også senere i aften får en besked om, hvordan det er de andre steder. Spørgsmålet er oven i købet formuleret på den måde, om den overbelægning, som jeg så kan røbe over for Borgerrepræsentationen er fuldstændig fatal det sted, hvor jeg er på Frederiksberg Hospital. Det er lang tid siden, vi har oplevet noget lignende, det er næsten på grænsen til ens egen lægeetik at stå ude ved døren og visitere, hvem af patienterne der kan få lov til at komme ind, og hvem vi er nødt til at sætte ud. Det er situationen.

Efter min opfattelse så vil det i hvert fald være dybt hykleri, hvis man i en sådan situation akkrediterer, som det hedder som i skat, til januar, hvor vi ud fra, hvordan kurverne er erfaringsmæssigt har endnu flere patienter.

Men det vil være spændende, det ser jeg frem til, hvad borgmesteren har kunnet finde ud af, og så kan vi jo altid tage drøftelserne op om, hvordan vi ved selvsyn så efterfølgende måske skal gå ud, hvis der skal være en ikkeoverensstemmelse med, hvad det er, vi har.

Til sidst, de store forringelser i denne Borgerrepræsentations periode er jo foregået inden for HS- og sundheds- og omsorgsområdet. Alle i Borgerrepræsentationen ved, hvor skarpt SOL har kritiseret det nu her sidst igen ikke mindst overbelægningen. Socialdemokratiet har ikke været i stand til politisk at føre en politik på HS- og sundhedsområdet, som har gavnet københavnere, som har skabt den tilfredshed og opslutning og tillid hos københavnere.

Det har så ført til, at Peter Martinussen fra Socialdemokratiet som en konsekvens af alle forringelserne har meddelt sin afgang som sundhedsborgmester. Mange københavnere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

har opfordret mig til at blive kandidat til at blive den nye sundhedsborgmester. Det er altid meget smigrende at få den slags opfordringer. Jeg er glad for at fungere som læge, hvad jeg også har sagt til mange af de mennesker, fordi det er svært at skulle sige nej til de daglige patientkontakter, som er en meget væsentlig del af min tilværelse.

I de sidste uger har mange borgere argumenteret, at når man ser elendigheden med de svage ældre, som trøstesløst ligger og venter på at komme på plejehjem, når man ser på, hvad denne politik har medført af svigten i hjemmeplejen, når man har set på, at i den periode, HS har eksisteret, har set, hvordan den lave prioritering af menneskelig behandling på HS-hospitalerne, når man har set på, at det er pengene, pengemændene, medicinalindustriens teknologi og bureaukratiet og mangel på demokrati, som bestemmer prioriteringen og udviklingen af behandlingerne på HS-hospitalerne, har mange af disse mennesker sagt til mig, frem for det hensyn til det enkelte menneske, og at det mange gange bliver bestemt af, hvem der står i spidsen for det system, og de har sagt, at hensynet til det enkelte menneske slår meget mere igennem, når man sidder der og vil betyde mangefold mere markante forbedringer, det har så gjort, at jeg nu siger ja til at kæmpe om at blive Københavns nye sundhedsborgmester. Med den ganske klare ambition, at for hver enkelt københavnere skal i den periode, hvis jeg får den tillid fra københavnere til, at jeg kan beklæde posten som ny sundhedsborgmester, at der bliver sikret et sundhedsvæsen, som løser opgaverne, at de enkelte københavnere bliver stolte af sundhedsvæsenet.

Til sidst omkring afstemningerne så har jeg sagt ja til, at jeg i aften, når vi går til afstemning, ikke stemmer for forslag, som jeg burde stemme for. (Afbrydelse: Er det din

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

samvittighed?) Ja, det er derfor, jeg åbent og ærligt heroppe fra talerstolen erkender, at sådan må det blive. Der er forslag, som jeg ikke stemmer for, fordi jeg har indgået aftale.

Med hensyn til Ole Hentzen og biler og cyklister så kan mine tanker ikke andet end lade være med at gå tilbage til for en måned siden, der viste, hvor sårbar denne verden nu en gang er. Det jeg tænker på det er den 10. september, hvor en ung kvinde måske som følge af, at vi herfra har opfordret til, at man i de 14 dage skulle cykle på arbejde, i et farligt kryds, som jeg ved, der er mange her af dem, der sidder i det pågældende udvalg, har gjort opmærksom på, blev kørt over i det kryds af en tung lastbil og slået ihjel.

Det er bl.a. en af grundene til, at SOL i aften opfordrer til, at vi vedtager en hensigtserklæring, at det vil vi ikke have mere, der skal sættes ind på det. Det er noget, vi faktisk bestemmer herindefra, hvis vi har for smalle cykelstier, og der bliver slået folk ihjel, fordi de mange cykler, så er det vores ansvar. Det er ene og alene Borgerrepræsentationens ansvar. Så det håber jeg og opfordrer meget stærkt til, ikke mindst på baggrund af det, Ole Hentzen sagde, at man vedtager det.

Med hensyn til spørgsmålet fra Morten Kabell og Enhedslisten, betalingsordning for biler skal betyde, at vi gerne fra SOL's vedkommende arbejder på at kunne få indført bompenge med den hensigt at begrænse pendlertrafikken og få nedbragt biltrafikken ind til København.

Henrik Morgen (B): (mikrofon ikke åben i start) Lars Hutters på en og samme tid formået at tilslutte sig budgetaftalen og samtidig lægge kraftig afstand til den, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

formår jeg nok desværre ikke, som på en og samme tid fik linet løsningen på alle de problemer, der er i Københavns Kommune og samtidig helt ufortalt forklarede, hvorledes det skulle finansieres.

Desværre må jeg skuffe forsamlingen med en meget mere prosaisk tale, fordi jeg vil trække linien op fra det, vores ordfører sagde ved førstebehandlingen af budgetforslaget for næste år. Han sagde nemlig, at Det Radikale Venstre gerne ville indgå i en reel budgetbehandling, hvor vi for alvor får taget fat på de store problemer, og han sagde »for alvor« får taget fat på de store problemer.

Det har vi gjort, og resultatet er en politisk aftale, som Det Radikale Venstre er en del af, og som nu i dag er op til Borgerrepræsentationen at gennemføre.

For Det Radikale Venstre har de væsentligste opgaver, de væsentligste prioriteringer i forbindelse med næste års budget været 3 ting: For det første at få rettet op på de uholdbare og helt uacceptable misforhold på sundhedsforvaltningens område, og jeg tænker især på hjemmeplejens område selvfølgelig, på en sådan måde, at ressourcerne og det politiske krav til serviceniveauet bringes i overensstemmelse med hinanden.

Den anden væsentlige prioritering fra vores side har været at sikre bedre og anstændige forhold for nogle af de svageste grupper i den københavnske befolkning. Med de svageste grupper i den københavnske befolkning mener vi især børn med vidtgående handicap og deres forældre. Vi mener de svage og syge ældre, og jeg vil godt understrege de svage og syge ældre, de psykisk syge, hjemløse og endelig patienterne på vores hospitaler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det tredje vigtige punkt for os har været at begynde, og vi kan desværre kun begynde, genopretningen af den københavnske folkeskole. Det vil sige at nedbringe den vedligeholdelsesgæld, som vi jo som Borgerrepræsentation unægtelig snart igennem mange år har opbygget i forhold til undervisningsmidlerne og de fysiske rammers kvalitet og beskaffenhed.

Det er de 3 prioriteringer, vi har haft, og det er præcis også på den baggrund, at vi som gruppe er særdeles tilfredse med den beslutning, der i dag er fremlagt som konsekvens af det politiske forlig mellem et bredt flertal af partier. Forligskredsen er bred, men den er jo desværre ikke altomfattende. Den omfatter ikke alle partier, som vi ellers fra vores side normalt ville betegne som ansvarlige, den omfatter ikke alle ansvarlige partier og ej heller alle ansvarlige medlemmer af denne Borgerrepræsentation.

Fra radikal side finder vi det både beklageligt, men også helt uforståeligt, at både Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke har ønsket at tilslutte sig dette flotte budgetforlig. For det er jo et flot budgetforlig, fordi det inden for realistiske rammer, og det er det økonomiske, jeg taler om, på god og fremadrettet vis netop tilgodeser de svage grupper, netop sikrer nye og flere og bedre forhold for kommunens børn og unge samt, og det er også meget vigtigt for Det Radikale Venstre, og tror jeg for de 2 nævnte partier, holder kommuneskatten i ro.

Jeg opfordrer derfor Venstre og Konservative til at lægge alle partitaktiske og ikkereelle hensigter helt til side og i stedet for tilslutte sig det budgetforlig, som de 2 partier måske nok i deres inderste i virkeligheden helt uden forbehold kun kan sympatisere med og tilslutte sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det Radikale Venstre har som så mange andre gange før i Borgerrepræsentationens historie vist sig klar og duelig til at indgå i en politisk prioritering og tage et politisk ansvar. Men ingen prioritering er rar og da slet ikke i et valgår, men det er nu en gang en af de fornemste opgaver, hvis ikke den fornemmeste og vigtigste overhovedet, som vi som folkevalgte har.

Lad mig derfor bruge resten af min budgettale til at pege på nogle af de områder, som Det Radikale Venstre også prioriterer højt, særlig højt, men som der altså ikke blev plads til i denne omgang, som altså ikke blev tilgodeset på en fuldt tilfredsstillende måde her ved afslutningen af denne meget lange og svære proces.

Først og fremmest anerkender vi, at sygehusområdet har brug for et mærkbart løft i ressourcerne, et løft som ligger ud over de 50 mill. kr., som vi dog lykkeligvis og i det mindste har haft mulighed for at afsætte allerede for næste år. Men yderligere bevillinger er nødvendige også i de kommende år, hvis HS skal leve op til regeringens mange forskellige i gåseøjne initiativer eller læs, kan jeg sige, ufinansierede handleplaner.

De er også nødvendige, hvis HS fortsat skal være landets førende sygehusvæsen, og den ambition mener jeg, at vi afgjort skal fastholde og endda meget gerne skærpe.

Siden HS' dannelse i 1995 har man jo faktisk på imponerende vis fået styr på økonomien og på strukturen, en meget, meget ambitiøs Sygehusplan 2000 er så godt som gennemført til tiden og til det oprindeligt fastsatte budget. Det er faktisk en detalje, som flere af Københavns Kommunes egne forvaltninger sagtens kunne tage ved lære af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Men for HS er tiden nu kommet til at fokusere på kvaliteten, og kvalitet kommer ikke af ingenting. Som en start er man jo begyndt at kvalitetssikre flere tusinde arbejdsprocesser i HS, og det er en fantastisk nyvinding, hvis det sker efter planen, for så vil HS være det første kvalitetscertificerede hospital i Nordeuropa.

Men også i HS som på andre dele af sundhedsområdet i det kommunale København stikker problemerne dybere end som så, og flere penge er ikke hele problemet, selv om det nok er en forudsætning.

Vi skal i de kommende år hjælpe politisk og økonomisk til at ændre virksomhedskulturen også i HS i retning af en meget mere konsekvent og ansvarlig servicekultur, som sætter patienterne i centrum, og som gør, at patienterne er i centrum for al personalets opmærksomhed og oplever en sammenhæng og en helhed i behandlingsforløbet.

Et vigtigt element her vil efter vores opfattelse være indførelsen af elektroniske patientjournalssystemer, og vi kan som bevilgende myndighed lige så godt indstille os på, at den slags ting er ikke gratis. Men det er en investering, det er oven i købet en god investering og en langsigtet investering, så de nødvendige midler bør afsættes i de kommende år.

Også 2 andre punkter vil vi fortsat gerne holde fast i i det videre budgetforløb i København i de kommende år, og det er effektivisering af forvaltningen. Der er fortsat behov for en effektivisering af forvaltningerne. Vi mener, at det fra radikal side er muligt, at den anmeldte 2 pct.s model muligvis skal ændres til en mere selektiv effektiviseringsprocent, men målet for kommunens samlede regnskab skal være mindst 2 pct. i effektiviseringer på det administrative område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Vi er derfor parate til fortsatte drøftelser med alle interesserede parter om, hvordan dette kan udmøntes, og vi er herunder også meget interesserede i en fortsat drøftelse af, om der findes områder, hvor effektiviseringen har nået en smertegrænse, og vi derfor må fokusere på andre områder og tildele dem større effektiviseringskrav.

Vi støtter også en mere aggressiv indkøbspolitik i Københavns Kommune. Som storkunde bør Københavns Kommune naturligvis gøre alt for at få del i den konkurrencemæssigt bedste pris ved indkøb og ved elektronisk handel, som vi bør benytte meget mere.

Vi er derimod også parate til at advare specielt de partier, som står udenfor, lader det til, budgetforliget i år, om ikke at overvurdere den umiddelbare økonomiske gevinst, som dog ganske givet vil være ved at have en stærkere samlet indkøbspolitik i København.

Det bringer mig over i næstsidste bemærkning, et område, som vi gerne så øget fokus på i det kommende budgetår og herudover, og det er fortsat at arbejde videre med kommunens evne og villighed til at bringe opgaver i udbud. Uanset om en opgave eller et indkøb for den sags skyld skal gøres til den mest fornuftige pris, så bør Københavns Kommune ikke være bange for at sætte opgaver i udbud. Tværtimod mener vi, det som udgangspunkt vil være til gavn for alle.

Kommunens egne udførere kan jo måle deres ydelser op mod eksterne udbydere ved et udbud, og borgerne kan opnå en billigste løsning og fastholde en god kvalitet.

Fra Det Radikale Venstre er det ikke vigtigt, om en opgave udføres i offentligt regi, eller om den partout skal udføres i privat regi. Det vigtigste er, at det udføres af den, der er bedst til det og til den mest gunstige pris. Det handler om at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

sætte kravene til udføreren i fokus, og det er et område, som vi i de kommende budgetår bør arbejde videre med politisk og forvaltningsmæssigt. Der må ikke slækkes på kvalitet både af produkt og det personale, der udfører ydelserne. Ligeledes må vi fortsat stille krav inden for lovens rammer naturligvis til udbyderens arbejdsmiljø og lign.

Der er nok at tage fat på altså. Hospitalerne, børneinstitutionerne, folkeskolen, vi tager en begyndelsen på en forhåbentlig lang rejse med dette års budgetforlig, men rejsen er lang.

En bedring af den kollektive trafik bør også stå meget højere på vores dagsorden, end vi har været i stand til at tilgodese på indeværende budgettekst, og vi vil derfor imødesee en stærkere samtænkning af den kollektive trafik og de økonomiske ressourcer, der skal til for at styrke den, herunder metro sammen med en bedre og mere bæredygtig trafikplanlægning for København.

Endelig altså at holde bureaukratiet i Københavns Kommune og at holde skatterne i Københavns Kommune i ro. Allerhelst vil vi gerne nedbringe bureaukratiet og nedbringe skatterne. Det første tror vi er muligt også på det korte sigt, som handler om det forestående budgetår.

Med henblik på at holde skatterne i ro, så handler det også om at afveje sine politiske ønsker med den realistiske ramme, så skattenedsættelse er ikke et mål i sig selv, men en del af den nødvendige politiske prioritering, vi må foretage løbende i budgetåret og også fremover.

Til allersidst vil jeg sige, at med radikale øjne så havde en permanent og forhåbentlig folkelig vedtaget struktur med folkevalgte bydelsråd og dertil knyttede bydelsforvaltninger i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

København gjort hele denne opgave overordentlig meget lettere og meget mere overskuelig.

Bydelene har jo vist efter begyndervanskelighederne at kunne løse ydelserne bedre, kunne løse dem billigere, kunne løse dem mere rigtigt i forhold til de lokale borgeres behov. Vi vil derfor gøre alt for at holde liv i debatten om øget bydelsstyre, men vi vil samtidig fastholde ideen om, at bydelsstyret skal ske ved direkte valg og skal ske i form af udliciteringer, om jeg så må sige, af reel kompetence, af reel beslutningsmyndighed til disse råd. På den måde og først når vi er derhenne, tror vi, at Københavns Kommune for alvor vil kunne levere ydelserne til sine borgere både billigere og bedre.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil starte med den døde sild, nemlig bydelsråd og gøre den radikale budgetordfører opmærksom på, at netop Valby og Nørrebro Bydel udviste et minus inden for familie- og arbejdsmarkedsbudgettet, som er blevet indføjet i næste års budget, så det faktisk er Københavns Kommune, der er gået ind og dækket et underskud for de pågældende bydele. Så det hænger ikke sammen med, at hvis man overlader det til bydelsrådene, så ville det hele nok bare have været løst perfekt.

Men o.k., De Radikale og CD er uenige omkring bydelsråd, men til gengæld er vi jo begge to borgerlige partier og har valgt at gå ind i et samarbejde med Socialdemokratiet og venstrefløjen omkring et bredt budgetforlig. Det synes jeg har været ansvarligt, vi viser ansvarlighed både Det Radikale Venstre og CD i stedet for at sige, nu er vi i et valgår, vi gider ikke, vi vil føre valgkamp, vi vil gå til valg på at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

angribe Socialdemokratiet og venstrefløjen. Så valgte de små borgerlige midterpartier at gå med ind og tage et medansvar.

Når man fra borgmester Søren Pinds side går op her og siger, ja men vi vil det ene, og vi ville det andet, og vi vil det tredje inden for sundhedsområdet osv., så kan jeg kun sige, jeg beklager, men CD hørte intet om det op til budgetforhandlingerne. Jeg ved ikke, om De Radikale har gjort, men jeg vidste ærlig talt ikke, hvor jeg havde Venstre og for den sags skyld heller ikke De Konservative.

Jeg ved ikke, om man gjorde klar og lagde det op til valgkampen, det er jo så fornuftigt nok. Men jeg mindes dog, at man fra talerstolen heroppe, fra borgmester Søren Pinds side sagde til de borgerlige partier, ja, vi kommer med et budgetudspil i de kommende dage, og det blev ved det. Siden hørte vi ikke noget. Så kan man altså bare ikke forlange, at Det Radikale Venstre og CD bare skal sætte sig i døren og vente på, at et borgerligt udspil lige pludselig kommer oppe fra himlen.

Den budgetaftale synes jeg er meget positiv, den går ind og retter op på en lang række områder, hvor der er opstået skævheder. Den er uideologisk præget, og i den forbindelse kan man sige, at jeg synes, det er flot, at Enhedslisten og SF ikke har brugt forhandlingerne til at gennemtvinge nogle gennemgribende indgreb imod f.eks. bilister eller noget inden for trafikområdet.

Det har selvfølgelig betydet, og denne aftale betyder, at nogle må give for at få, og sådan er det. Samlet ser har vi kunnet formå at blive samlet om de vigtigste områder, som vi mener berører københavnernes, og det er det sociale område, hjemmepleje, ældreområde osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Således er CD jo glad for, at vi med denne aftale retter op på de akutte problemer, der opstod på hjemmehjælpsområdet. Man kan diskutere, om det er nok eller ikke er nok, men de skal vi nok finde ud af, når vi går ind i det nye valgår eller en ny valgperiode.

Kendsgerningen ved denne aftale er, at de ældre får sikret tøjvask minimum hver 14. dag, at der indføres et flyverkorps, vikarkorps, om man kan kalde det, og hovedrengøring hvert halve år.

Vikarkorps fordi vi går ind og sørger for, at der ikke kommer aflysninger i forbindelse med hjemmeplejebesøg. Vi tog oven i købet, forligspartierne, så stort ansvar, at vi gik videre, vi lavede en aftale, sådan så det allerede er trådt i kraft nu her lige kort tid efter, vi indgik aftalen om budget 2002. Det synes jeg er flot, det er noget, man kan rose hinanden for, at vi tager initiativ til at finde en løsning på et akut opstået problem med det samme.

Der er nok af problemer at føre valgkamp på. Der er trafikområdet, der er stadig nogle problemer på hjemløseområdet, der er stadig problemer med hensyn til de psykisk syge osv. osv. Der er nok at tage fat på.

Vi har også sikret, at vi vil arbejde for, at der i den kommende tid max. skal være 4 ugers ventetid på at få adgang til plejebolig.

Akutte problemer løses ikke ved, at man fra Venstre kommer ud og melder på det tidspunkt, da det hele kogte, at man bare kan give fru Hansen en check. Fru Hansen der ikke engang kan overskue sin hverdag, hvordan skulle hun gå ned og hæve en check og få fat i et firma, der skal sørge for at levere den vare.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Uanset om fru Hansen får en check eller ej, så er det ikke det, der er tale om, det er ikke det, der er kernens problem, kernens problem er, uanset om vi får det her på udbud eller ej, om det skal udliciteres, det er, at vi vel altid har brug for kommunal hjemmehjælp, og den skal fungere optimalt. Det er vores ansvar, og det kan vi ikke løbe fra.

CD er også glad for, at budgettet giver nogle forbedringer på skoleområdet. Det er selvfølgelig ikke helt optimalt, men o.k. det er det bedste, som selv uddannelsesborgmesteren har udtrykt det, det er noget, han ikke engang drømte om.

Især skal man hæfte sig ved, at selv Uddannelses- og Ungdomsudvalget ikke engang tog stilling til budgettet, fordi der lå så kraftige besparelser på området, så man faktisk overlod til det de centrale forhandlinger. Alligevel formåede forligspartierne at gå ind og rette op på det budget, der var lagt frem.

Nogle af forbedringerne, som jeg skal nævne, det er, at der nu bl.a. bliver gjort noget for at sikre folkeskolen i fremtiden, nemlig IT-kørekort til alle skolelærere og plus selvfølgelig en forbedring af IT-nettet på folkeskolen. Det er en fremtidssikring, og det er der selvfølgelig også behov for. For det kan ikke nytte noget, at eleverne kan mere, end skolelærerne giver dem af lærdom.

Aftalen indeholder også en indsats over for de tosprogede elever, en bedre vikardækning samt det, man havde lagt op til omkring besparelser på feriekoloniområdet, ja, det er blevet droppet, og man har endda forbedret den.

Der er som sagt ikke gjort nok for de psykisk syge, men der er gjort noget. Der er også gjort noget for de hjemløse, således så der er afsat 5 mill. kr.s-pulje, som så skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

forhandles i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget omkring udmøntning af disse penge.

Alle disse forbedringer skal man være opmærksom på sker uden skattestigninger, ja, kære Venstre og Konservative, uden skattestigninger. Derfor stiller jeg mig fuldstændig uforstående overfor, at vores kære venner fra Venstre og Konservative ikke vil være med i en sådan aftale.

På integrationsområdet betyder aftalen, at Københavns Kommune har taget nogle historiske beslutninger omkring tiltag på integrationsområdet. I Københavns Kommune vil vi være den første kommune, som bevilger penge til forsøg med bofællesskaber for ældre indvandrere.

Som CD's mærkesag kan selvfølgelig nævnes, at vi er glade for, at København til sammenligning med f.eks. Malmø nu for første gang kan blære sig med at få en skaterhal. De bemandede legepladser igen med CD's hjælp har fået nogle flere penge til vikardækning.

Så kan jeg slet ikke forstå borgmester Søren Pinds kritik af denne aftale, især når han taler om, ja men vi vil forbedre sygehusvæsenet, vi vil gøre det bedre. Jeg fatter det bare ikke, for Venstre har jo været med i budgetforlig med CD, og det har vi været glade for gennem 2 perioder, men der følte CD ikke, at Venstre gjorde så meget. Vi taler ikke engang om for 20-30 år siden, nej, vi taler blot om for 2-3 år siden. Næh, det som Venstre prioriterer højest det var, at HT-terminalen skulle nedrives for et tocifret beløb og fjernelse af graffiti. Det gjorde man meget ud af, men jeg synes ikke, jeg hørte så meget om hospitalsvæsenet, der også på det tidspunkt havde store problemer.

Med hensyn til CD's hensigtserklæring nr. 37 kan jeg bare sige, at meningen med den er, at jeg ønsker en politisk

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

tilkendegivelse om, at man i forbindelse med visitation af ældre til boliger, ja, at man så opprioriterer de personer, som ikke har tilknytning til venner, familie eller bekendte, således så de kan komme i beskyttede boliger. Jeg taler ikke om almindelige ældreboliger, men beskyttede boliger.

Det er, fordi jeg håber, at hensigtserklæringen kan være med til at dæmpe eller få antallet af sager, som vi oplever i medierne omkring, at nogle personer ligger døde alene i en lejlighed i 3, 4 eller måske flere uger frem. Det er ubehageligt for naboer, og det er ubehageligt også for os politikere.

Så kom borgmester Søren Pind herop og talte meget om overborgmesteren, hvem skal nu være overborgmester. Det er svært at sige, det må københavnernes afgøre i forbindelse med det kommende valg. Jeg kan kun sige heroppefra, jeg er ked af, at når jeg hører borgmester Søren Pind sige, at han ikke længere tror på, at han er overborgmestercandidat, sådan forstod jeg det i hvert fald, eller han kan få overborgmesterrollen, sådan forstod jeg det i hvert fald fra mediernes side.

Mit problem og CD's problem er, at når selv borgmester Søren Pind ikke længere tror på ideen, så kan CD da ikke gå rundt og tro på vegne af Venstre. Men o.k., der er behov for frisk luft i Københavns Kommune, og det er vi enige om, og det må vi finde ud af at finde en løsning på. Men det kræver, at Venstre er lidt mere optimistisk og tør at sige, at vi går efter den post, så skal CD nok være med til at hjælpe dem til det.

Men det kan ikke nytte noget, at man fra det største borgerlige parti går ud og siger, vi tror på en SF'er som overborgmester, således at man sælger sin sjæl til SF. Hvad vil det koste for Venstre at sælge overborgmesterposten til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

SF. CD kan sige én ting i hvert fald, det er, vi vil ikke pege på en SF-overborgmester, hvis det skal betyde trafikkaos i København, det er en ting, der er sikkert. Men hvis Venstre ønsker trafikkaos og SF på overborgmesterposten, så siger CD velbekomme.

Ellers vil jeg blot til sidst kvittere for en god samarbejdsånd især fra Enhedslisten, som jeg må sige har vist et bestemt format omkring, at man har vist klart, at her er der tale om at tage et ansvar for kommunens budget og ikke om en slåskamp, om man skal have flere biler eller ej. Det drejer sig om at give københavnernes en bedre fremtid, og det håber jeg, at denne aftale er med til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hermed er ordførerrunden ovre, og jeg varslede jo, at jeg ville komme med nogle bemærkninger her.

Jeg skal sige til Venstres budgetordfører, at det, at jeg tager ordet nu, er ikke udtryk for fodslæbende centralisme, eller hvad det var for et udtryk, jeg hørte anvendt, men rent faktisk helt i overensstemmelse med den praksis, der har været fulgt i hovedparten af denne valgperiode. Så hvis man kan huske eller læser tilbage, hvordan det foregik sidste år og sidste år igen og sidste år igen, så var det nøjagtigt på samme måde.

Men jeg kan sige til borgmester Pind og andre, at mit indlæg vil blive kortere, når det bliver holdt nu, og jeg vil sørge for, at det, jeg ville have sagt, og det, der var forberedt, at det vil man kunne læse andre steder end at skulle lytte på dem her.

Må jeg ikke starte så med at sige en stor tak og kvittere. Jeg synes ikke, man skal, Benhaddou, give karakterer, undskyld

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

den direkte tale, jeg vil godt kvittere for og sige tak for samarbejdet og sige tak til alle de partier og alle de personer, som har deltaget i forhandlingerne og kvittere for budgetaftalen og ikke mindst en god proces.

Jeg tror også, man kan sige, at Lars Hutters bekræftede jo også, at der kan være mange veje til tilslutning til en aftale og også bekræfte det gamle ord om, at man jo tugter den, man elsker, og bekræfter også, at der er lang vej til bekendelsen i nogle sammenhænge. Men den der går den lange vej har jo så slidt lidt mere end så mange af de andre.

Så vil jeg godt kvittere til samtlige partier, der har stået bag denne aftale. Jeg vil godt sige, at man kunne jo godt som den gamle kendte svenske humorist Albert Engström, som var en slags forbillede for vores lokale Storm Petersen, han har en række tegninger, jeg faldt over en af dem her forleden. Den handlede om en rig bonde, som var kommet til byen og kommet til hovedstaden. Han falder så, han snubler, han falder ned i havnen, og så ligger han og plasker i vandet, og så samler der sig et bekymret opløb på kajkanten, og for at vise, at han er ved godt mod, så råber bonden til dem, der står deroppe »ikke bange folkens, jeg flyder på tegnebogen«.

Jeg tror nok, det vil være at tage munden, Lars Hutters kender den, det vil nok være at tage munden for fuld at påstå, at vi flyder på tegnebogen i København, men en kendsgerning er det, at vi har haft denne gang en anderledes, helt anderledes situation at forholde os til end det, vi havde for bare et år siden og for få år siden. Det at der er penge i kassen, og det at der er penge i kassen i forbindelse med et valgår kunne jo godt give nogen anledning til angstelse, kunne godt give anledning til nogen angstelse. Jeg er glad for, at det på baggrund af den gunstige økonomiske situation er lykkedes at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

skrue en god aftale sammen, der på den ene side er ansvarlig og på en anden side repetere, at vi stadig væk skal være forsigtige med ikke at sætte stabiliteten over styr.

Jeg behøver ikke, det har andre gjort før, og alle ved det, budget 2002, vil jeg godt sige, repræsenterer det største serviceløft, københavnernes har oplevet i en årrække på en lang række centrale områder. Der er ingen tvivl om, at vi kan gøre det bedre, der er ingen tvivl om, at hvis luften er til det i det kommende år, ja, så er der med det her lagt signaler om, hvor områderne skal styrkes også i de kommende år.

Jeg skal ikke kommentere ret mange af indlæggene, der har været sige. Jeg vil sige til Louise Frevert og til Henrik Morgen, der begge i deres indlæg var inde på omstillingen, i forhold til omstillingen, jeg tror, Louise Frevert fik sagt, at det vi gør ved omstillingen det er, at vi kradser nogle penge ind, og så sender vi de samme penge tilbage til områderne.

Der vil jeg sige, hvis det var tilfældet, ja, så var der ikke så forfærdelig meget omstilling. Men det der rent faktisk er tilfældet, og det synes jeg er ganske tankevækkende i forbindelse med, at vi også de kommende år får behov for en betydelig omstilling, så er det rent faktisk, at det er mellem 85 pct. og 97 pct. fra 1998 og til i år eller med budgettet fra 2002, der rent faktisk er udtryk for en omstilling.

Henrik Morgen nævnte, at det var vigtigt at fortsætte effektiviseringen, det var vigtigt at fortsætte omstillingen. Det er jeg meget enig med Henrik Morgen i, jeg tror, med de store ændringer, der er i befolkningssammensætningen de kommende år, med de nye behov, der er det nødvendigt, at vi fastholder et omstillingspres. Det er nødvendigt, at vi fortsat er meget omhyggelige med, hvordan vi bruger pengene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg vil godt tage tråden op fra Henrik Morgen, der siger, det kunne godt være, vi skulle gøre det på en anden måde, jeg vil godt være med på, at vi vurderer og vil gerne drøfte det med dem, der er interesserede i det, hvordan vi lægger op til måske en anden måde at foretage omstillingen, der efter min opfattelse bør være af samme størrelsesorden, som vi gør det.

Det kan godt være, vi skal finde et andet greb, et andet instrument, der ud over noget generelt også indeholder selektive elementer. Det vil også betyde, at Økonomiudvalget skal tage en meget tidlig prioriteringsdiskussion. Men jeg vil godt kvittere for den del, Henrik Morgen er kommet med her og meget gerne med Henrik Morgen og andre indgå i drøftelser af det i den kommende tid frem mod det tidspunkt, hvor vi skal melde rammer ud her først på året.

Jeg vil godt gøre nogle få bemærkninger til de borgerliges budgetalternativ, hvis man kan kalde det det, og sige, at det er jo ingen kunst sidste år at komme med et forslag om, at man skal foretage nogle indkøbsbesparelser, og dengang var det vist 158 mill. kr., og så i enighed med os andre i både Økonomiudvalg og i Borgerrepræsentationen vedtage her for 2-3 møder siden, at nu gik vi i gang på baggrund af et sagligt oplæg fra forvaltningen, som vi i øvrigt havde vedtaget sidste år, og så her komme med et forslag om, at man kan hente en masse penge ind.

Altså alt det der med udlicitering, og hvad man kan hente ind med det, lad det stå for sig, det er sådan set en særlig øvelse. Jeg tror ikke, man kan finde et menneske her i forsamlingen, som ikke gerne vil være med til at købe billigere ind, men hvis man ikke tror, man kan gøre det og ikke er sikker på, man kan gøre det, ja men så er der kun en ting at gøre, så kommer det her til at virke som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

rammebesparelser, og i den udstrækning man ikke er i stand til at realisere det, ja så bliver det til nedskæringer på de områder. Derfor er et forslag om at ville bruge de mange penge forlods efter min opfattelse økonomisk uansvarlig, økonomisk fuldstændig uansvarligt.

Jeg vil sige, jeg tror, det har været inde før, at hvis det var sådan, at man kunne købe for 10 mill. kr. billigere asfalt i bygge- og teknikforvaltningen, og hvis nogle havde haft den idé, så gjaldt det da for søren om, undskyld udtrykket, så gjaldt det da om at komme i gang, så skulle man da være gået i gang for et år siden, 10 mill. kr. i bygge- og teknikforvaltningen. På det sociale område handler det om 54 mill. kr., på ældreområdet, sundhedsområdet drejer det sig om 36 mill. kr.

Man kan sige, at bare det på det sociale område ville svare til driften af 540 daginstitutionspladser eller vuggestuepladser. På ældreområdet ville man ikke kunne gøre det her, uden at det kom til at gå ud over hjemmeplejen. 36 mill. kr. er rent faktisk mere, end det koster at tilbyde de ældre vask hver 14. dag. Jeg tror ikke, der er nogen, der har det ønske om at komme tilbage til det gamle serviceniveau.

Nu kunne jeg se af den ordførertale, som Søren Pind holdt, der var skrevet det der afsnit ind fra Martin Geertsens pressemeddelelse fra i går, eller Martin Geertsen har skrevet en del af Søren Pinds ordførertale. Jeg må sige, jeg ved ikke, hvem jeg skal rette det til, om det er borgmester Søren Pind eller Martin Geertsen, jeg synes, det er udtryk for en formidabel undervurdering af ældrerådsmedlemmer, ældrerådsformænd i København, og i særlig grad den ene af dem der var citeret i en del medier i går. De der kender hende, de der kender den pågældende, det ved jeg, det gør Lars Hutters,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

det gør Preben Møller Hansen, det gør andre gode kræfter og medlemmer her i forsamlingen, de ved, at man ikke kan trykke den pågældende på maven og få hende til at sige noget bestemt som sådan en hånddukke for overborgmesteren, der går i radio og aviser og anser det rent faktisk for at være en fornærmelse over for ældrerådene, anser det for at være en fornærmelse over for den pågældende og de pågældende, at man skal sige noget sådant.

Jeg synes i virkeligheden i stedet for alt det der, jeg tror, det var den 7. august, jeg har det et eller andet sted i min bunke, at Søren Pind sagde på forsiden af Berlingske Tidende, at det er rystende, det er rystende, at vi er i den situation, at 40 pct. af hjemmehjælpsbesøgene bliver aflyst, 40 pct. (Protest fra Søren Pind). Jeg vil lige finde citatet frem, jeg vil citere fra Berlingske Tidende om lidt, for jeg tror næsten, jeg kommer til at bruge nogle ord, som hvis der sad en anden i min stol, så ville man bede om, det ikke blev sagt. Jeg har den her, jeg har den her.

»Ældrepolitikken i København har spillet fallit.«

Jeg citerer fra Berlingske Tidende den 7.8.2001, og jeg er helt enig med Søren Pind i, at man skal have styr på kilderne, og det skal man flere år tilbage, og det kan vi så udveksle morsomheder om i den kommende tid, og jeg har også et par stykker:

»Ældrepolitikken i København har spillet fallit, der er hårdt brug for en anderledes styring. Derfor skal dele af hjemmeplejen udliciteres, så man direkte kan sammenligne kommunen med private firmaers måde at klare opgaverne på. Det er dårlig ledelse og noget uhørt svineri, når man accepterer, at 40 pct. af hjemmehjælperne melder afbud til de gamle. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Socialdemokratiet tør åbenbart ikke tage opgøret med de kommune fagorganisationer.«

Slut, det er citat fra Berlingske Tidende den 7. august på forsiden af avisen.

Det vil jeg sige, det er efter min opfattelse stærke sager. Det der er tilfældet på det pågældende tidspunkt, så vidt jeg husker, og sundhedsborgmesteren kan rette mig her senere, der var der tale om 1,6 pct. aflysninger. I dag, samtidig med Søren Pinds eller Martin Geertsens udtalelser i går, er man efter sundhedsforvaltningens oplysninger nede på 0,3 pct.

Så i stedet for at fastholde det her mærkelige billede, så var det dog bedre, at man sagde, o.k., det er da godt, der er sket noget, det er godt, der bliver brugt lidt flere ressourcer, i stedet for at sige, at man poster, eller venstrefløjen anført af Socialdemokratiet, det er åbenbart Benhaddou og Henrik Morgen og andre gode kræfter, poster sanseløst millioner ned i et stort sort hul. Jeg ved ikke, om det er hjemmehjælpen, der er et stort sort hul.

Og når nogle, f.eks. Eldresagen, prøver at anfægte systemets ufejlbarlighed, er løsningen ikke at rette problemet, det er at sende socialdemokratiske ældrerådsmedlemmer og FOA ud i et bestemt partipolitisk ærinde. Så i stedet for at lave sådan Sherlock Holmes-virksomhed eller PET-virksomhed for at finde ud af, hvad der er foregået på et møde i overborgmesterens mødelokale for nogle uger siden.

Det er der ikke noget mystik i. Med det bøv'l, der var, og med de erkendt store problemer, der var i hjemmeplejen, så var det da naturligt at holde et møde mellem ældrerådenes forretningsudvalg og FOA og Dansk Funktionær Forbund og Danske Sygeplejeråd og drøfte situationen med dem og lade

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

forvaltningen redegøre for, hvilke tiltag man var i gang med. Der er da ingen grund til at kriminalisere det.

Jeg ved godt, at det der med de faglige organisationer, det er noget, man har et anstrengt forhold til. Jeg vil bare sige, at jeg ved, at flere af de pågældende ikke var medlemmer af den organisation, som jeg er medlem af, så skal vi ikke prøve at få debatten ind på et andet spor i stedet for at fægte på den her måde. Så meget om det.

Må jeg ikke lige sige, jeg tror også, Søren Pind i sit indlæg havde noget om skat. Jeg synes i virkeligheden, det er lidt svagt, det er lidt svagt, nu har vi talt så mange gange og hørt Venstre og vel også nogle andre tale om skat. Nu ved jeg godt, at Dansk Folkeparti har samme afslappede forhold til skatteprocenter, som vi har i mit parti, vi er ikke et skattenægterparti, og jeg har også forstået, at Peter Skaarup ligger på samme lav. Men det er svagt, synes jeg, det er noget svagt.

Her i 2002 har man, vil jeg godt sige, og jeg tror næsten, forvaltningen, hvis forvaltningen kunne tage ordet her, med en vis basis har haft muligheden for at foreslå, at man sænkede skatten. Jeg er ikke sikker på, nu kan vi håbe, at de gode udsigter vil fortsætte, og nogle af de negative vinde ikke kommer til at præge billedet, men jeg vil næsten tro, at man i år havde haft mulighed for at beslutte ikke en stor spektakulær skattesækning, man har bare gjort lidt, som man gjorde, var det ikke i Farum, man gjorde det på et tidspunkt, der sænkede man lidt for at vise retningen. Det psykologiske signal der synes jeg, det er svagt, at Venstre ikke har foreslået det i år, fordi der er basis ... (Afbrydelse).

Nå ja, jeg ville ikke have været enig i det, men der kunne have været basis for det. Vi var mere optaget af at holde den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

ansvarlige linie og få nedbragt gæld, og det ved Søren Pind også, jeg har sagt mange gange, gæld før skat ned osv. osv.

Ja, men sådan er der jo så meget, men jeg synes, man skulle have stået ved det.

Må jeg så ikke bare lige sige til allersidst, vi har en sag på, der handler om, hvorvidt vi skal vælge statsgarantien, eller vi skal vælge selv at budgettere. Der kan man sige, at med de begivenheder, nu skifter jeg bort fra, vil jeg bare sige, det lidt polemiske og tilbage til det, jeg ville have sagt, hvis jeg havde holdt den tale, jeg havde forberedt.

Der er for mig ingen tvivl om, at det med friheden og demokratiet, som for alvor har været under noget pres og kommer under noget pres med terrorhandlingerne i USA osv. osv. Vi har også oplevet, at vores tryghed kan rykkes, og usikkerheden har bredt sig på en anden måde, og angsten kommer til at krybe ind under huden på en anden måde, end de fleste af os vel har mærket det.

Jeg ved ikke, og jeg tror, ingen tør give et bud på, hvilken indflydelse de store ulykkelige begivenheder ude i verden, både dem vi ser nu, og det vi har set tidligere, hvilken betydning det får på vækst og fremgang i vores by. Der er det naturligvis også sådan, at det, og der var jeg glad for, at et enigt Økonomiudvalg har anbefalet til Borgerrepræsentationen, at vi skal være præget af en vis forsigtighed i vurderingen af, hvordan udskrivningsgrundlaget og vores indtægtsgrundlag vil være i de kommende år.

Jeg vil godt sige, at uanset den uro, der er, uanset også den finansielle uro, så vil jeg være helt overbevist om, at med dette budget, og også selv om budgettet havde været lidt anderledes, så er Københavns økonomi præget af stor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

stabilitet, og vi har en meget, meget sund økonomi i København, hvis vi er i stand til at fastholde den her linie.

Mikkel Warming (Ø): Det har været lidt tragikomisk at høre henholdsvis Venstre og Socialdemokratiet ved deres respektive borgmestre stå her og hakke på hinanden om, hvem der nu ikke har gjort hvad og hvornår for f.eks. ældreområdet. Når man ved, at de 2 partier, der har ansvaret for, at serviceniveauet er, som det har været, fordi de i forbindelse med socialplanen, der blev vedtaget 18. juni 1997, dér nedstemte samtlige ændringsforslag om at forbedre serviceniveauet, det generelle standardniveau i forhold til hjemmeplejen i København, det er de 2 partier. Er det en lille, lillebitte smule tragikomisk at høre dem stå her i en anden, jeg vil sige amerikansk præsidentvalgsagtig hanekamp stå her og hakke ad hinanden.

Helt ærligt, en af de meget gode ting ved den budgetaftale, der ligger, er nemlig, at man for første gang i rigtig mange år i Københavns Kommune hæver serviceniveauet for hjemmeplejen, for de ældre, det er en af de rigtig gode ting ved den budgetaftale, der ligger.

Men de 2 partier, der sørgede for, at serviceniveauet har været, som det har været i hele denne valgperiode indtil nu, det er Socialdemokratiet og Venstre, fordi de 2 partier ulykkeligvis havde flertallet sammen i denne sal i sidste periode og brugte det flertal den 18. juni 1997 til at nedstemme alle ændringsforslag fra Enhedslisten til socialplanen om et generelt højere serviceniveau for hjemmeplejen. Det flertal brugte man.

Man havde lidt støtte fra De Radikale også, skal jeg skynde mig at sige, men det var sådan set ikke så afgørende, det var

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Socialdemokratiet og venstre sammen. Og så at høre de 2 partier nu, det er ærlig talt lidt ynkeligt, når det netop er de 2 partier, der har ansvaret for, at niveauet er, som det har været, indtil denne budgetaftale blev lavet.

Vi synes, og det kan vel ikke komme bag på nogen, at det er en udmærket aftale, der ligger, det er små nødvendige skridt på vejen til den nødvendige sociale genopretning i København, som er så hamrende nødvendig, ikke mindst efter de mørke år, hvor de borgerlige og socialdemokraterne lavede nogle voldsomme nedskæringsbudgettet. Små skridt, vi er langt fra i mål endnu, vi har langt fra fået det tilfredsstillende nu, men små nødvendige skridt, og dem skal der også være plads til.

I forbindelse med budgetdebatten har det såkaldt borgerlige alternativ så vist sit sande lidt fantasiløse, men meget reaktionære ansigt, fantasiløst, fordi man bare kopierer alle de forslag stort set, som aftalepartierne har lavet, fordi man ikke selv har kunnet finde på nogen. Det er så også o.k., gode gerninger kan vel ikke siges for tit osv.

Men samtidig finder man penge til mere ved at lave noget, som man kalder besparelser via indkøbsordninger. Det er altså ret meget, det er ret mange grønthøsterpenge, man vil finde på den konto.

For hvad betyder det, hvis man nu antog, at Venstres og Konservatives og Dansk Folkepartis forslag om besparelser på indkøb faktisk blev vedtaget i aften, og sådan noget skal man ligesom være forberedt på, hvis man stiller et forslag til det kommende års budget.

Hvad ville det betyde Martin Geertsen, nu bedes han faktisk høre efter, det ville betyde, at man ville melde ud f.eks., at Sundheds- og Omsorgsudvalget, de syge og de gamle, servicen for dem skulle spare 36 mill. kr. Hvad ville der ske, man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

ville fjerne 36 mill. kr. fra sundheds- og omsorgsforvaltningens budget, og det skulle de så spare på at købe ind. Det ville betyde, at fra januar måned ville man have 36 mill. kr. mindre, for at få tingene til at løbe rundt, så var man nødt til at skære ned på servicen.

I slutningen af året ville man så se, har man i øvrigt sparet noget som helst på indkøbene, det ved man ikke, når man bare slynger tal ud og går i gang, fører til reelle serviceforringelser på 36 mill. kr.

Vi ved det jo, fordi denne metode, som Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti bruger, er jo en, som Mogens Lykketoft, da han var finansminister, også har brugt, sådan en metode han også har været glad for.

Han har f.eks. til de danske uddannelsesinstitutioner, universiteterne i en finanslov lagt ind, at der skulle laves besparelser på indkøb. Hvad betød det, det betød, at de skulle spare x antal millioner på hvert universitet. Hvad betød det i praksis, det betød, at de havde ikke pengene, det vil sige, de måtte budgetlægge efter et mindre budget, end de ellers ville have haft. Hvad betød det, det betød, at de måtte fyre folk, de måtte skære ned i undervisningsmaterialer osv. osv. osv. for at få tingene til at hænge sammen.

Men det var efter samme recept som det her, nemlig man siger, vi sparer på indkøb på et eller andet tidspunkt måske, vi ved ikke rigtigt, om besparelsen kommer i hus, men pengene skal tages med det samme. Det fører til konkrete serviceforringelser, nedskæringer her og nu.

Derfor bliver det uhyggelig hult at høre f.eks. en Søren Pind snakke her om alt det, han og Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti gerne vil gøre godt for københavnernes. Med den ene hånd vil man dele milde gaver ud, med den anden hånd

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

har man en meget, meget stor og meget, meget skarp slagtekniv, som skal skæres igennem servicen i København. For det er konsekvensen, hvis vi vedtager det ualmindeligt grove grønthøsterbesparelsesforslag, som VKO, det såkaldte alternativ, har stillet.

Det hører med i debatten, for det er så nemt at komme her og sige, at det er ikke godt nok, og det er det ikke, der er mange ting, der kunne gøres bedre. Men at ville skære f.eks. 36 mill. kr. på de gamle og de syge det er altså for lavt og så prøve at skjule det bagefter.

Ellers ville jeg egentlig bruge ord på noget af det, som ikke er med i denne aftale, bl.a. fordi det er noget, som Enhedslisten generelt ikke er enig med de fleste af de andre aftalepartier og i øvrigt heller ikke de borgerlige om.

Et af de områder i øvrigt, som den gode borgmester Pind igen helt malplaceret tog op, det var boligområdet, som om han ikke har været medansvarlig for boligpolitikken i København i de sidste 5, 6, 7 år, ret meget medansvarlig faktisk.

Der er mangel på boliger i København, boliger til unge, til unge familier, ikke mindst boliger til folk, der ikke har nogen, folk der ikke har et sted at bo. De forpligtelser, kommunen har, til at tilbyde mennesker, der ikke har et sted at bo, tilbyde dem en bolig, det overholdes ikke.

Et eksempel, som jeg selv har oplevet i min lidt fjernere bekendtskabskreds. En kvinde med et lille barn bliver smidt på gaden af sit dumme svin af en mand, hvad gør man så, man henvender sig så på sit socialcenter, hvad får man at vide der, beklager, kommunen har ikke nogen boliger. Der er en boksekamp om en måned, det betyder, at der ikke er nogen hotelværelser. Du kan gå hen til et kvindehjem, men der er nok optaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Hvad gør man så, ja, så sover man hos venner og bekendt. Det er virkeligheden i dagens København, det er den boligpolitik, man har ført fra flertallet i denne sal, konsekvenserne af den boligpolitik, overborgmesteren er så stolt af at have ført. København kan ikke opfylde sine sociale forpligtelser, man lader københavnere, der står i nogle meget svære situationer, gå for lud og koldt vand.

Overborgmesteren, når han snakker om boligpolitik, har en anden vane. Han fortæller meget gerne om gamle elever, han har mødt, fra dengang han var folkeskolelærer, det har han i hvert fald gjort i 2 aviser, Berlingske og Politiken sådan før og efter sommerferien, og eleven, jeg ved ikke, om det var den samme, men vedkommende boede i hvert fald forskellige steder begge gange, historien var den samme.

Overborgmesteren fortæller om sin gamle elev, som nu er i begyndelsen af 20'erne og under uddannelse og bor hjemme i en lille lejlighed sammen med sin familie. Denne elev, denne unge mand har det været i begge tilfælde, vil overborgmesteren meget gerne hjælpe frem for rigmandssønnen fra Gentofte.

Se, det er vi sådan set meget enige i, problemet er, at det er det modsatte, overborgmesteren og hans boligpolitiske lejesvende i SF og Dansk Folkeparti gør. Overborgmesteren og hans boligpolitiske kumpaner i Dansk Folkeparti og SF, hvad er det, de gør, jo de nedlægger de små billige lejeboliger, der er i denne by, de vil faktisk nedlægge 15.500 over de næste 12-13 år. Hvilke boliger kunne man forestille sig, at den unge mand, Kramers gamle elev, kunne flytte ind i, det var måske en af de billige små lejligheder, der er tilbage i denne by.

Rigmandssønnen fra Gentofte han skal nok klare sig, for far og mor skal nok købe en lejlighed til ham, han skal nok klare sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det er for mig at se endnu et eksempel på det hykleri, der præger boligpolitikken i København og et billede på den grundlæggende asociale boligpolitik, som Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF m.fl. fører i denne by, en boligpolitik, som i øvrigt bakkes stærkt op af borgmester Pind, han fik bare ikke lov til at skrive under på papiret i maj måned. Det var sådan set også hans væsentligste indvending mod den i sin tid.

Vi vil i Enhedslisten bygge boliger, bygge lejeboliger, så almindelige mennesker, der ikke kan lægge en million på bordet eller mere, har en chance for at komme ind.

Vi vil bevare og istandsætte de små lejligheder, bl.a. for, og det er det fuldstændig tåbelige i øjeblikket, det er, at man bygger, bruger mange penge på ungdomsboliger, hvad der kan være fornuft i, med den situation der er p.t., bruger mange penge på ungdomsboliger, samtidig med at man bruger mange penge på at nedlægge de små lejligheder. De penge, der så bliver tilbage til at bygge familieboliger for, bliver der færre af. Det er ikke særlig sund økonomi, undskyld jeg siger det.

Men hvad vil borgmesteren egentlig, ja, han vil brokke sig. Det er der god grund til med den boligpolitik, der bliver ført, men vil han andet end bare gøre tingene lidt hurtigere, lidt hårdere og lidt mere brutalt, end overborgmesteren gør.

Når det gælder trafikområdet, er der nogle små gode ting i budgetaftalen, som jeg lige vil nævne, lidt om penge til HUR, så man undgår i hvert fald i første omgang at skære ned på busdriften i forbindelse med stambusnettet. Der skal også penge bl.a. til cykelstier, det er meget nødvendigt, at vi kommer hurtigere i gang med det.

Men nogen grundlæggende løsning på trafikproblemet i København er der ikke med, vel bl.a. fordi at det kunne vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

simpelt hen ikke blive enige om, hvis vi havde forsøgt. Fordi det, vi mener, der er hamrende nødvendigt, det er, at man går, dels opruster massivt i den kollektive trafik, og samtidig laver flere restriktioner for den pendlende trafik. Det handler om kørselsafgifter, det har vi stillet forslag om, det og meget andet.

Men en ting man dog kan blive enige om nu, socialdemokraterne, SF'erne forstår jeg også, jeg går ud fra også de borgerlige i aften, men det vil vise sig, det er, at der skal være P-anlæg i brokvartererne, brugerfinansierede P-siloer. Det er selvfølgelig meget godt, man kan jo spørge sig selv, flere parkeringspladser løser det trafikproblemerne. Vi mener det ikke, men det boligpolitiske flertal er åbenbart også ved at manifestere sig som et trafikpolitisk flertal, men held og lykke med det.

Man kunne så spørge, og det bliver så socialdemokraterne, dem af dem der stadig er vågne, og der er en, der rækker fingeren op, to måske, spørger, hvorhenne er det, man vil lave de her parkeringsanlæg, er der nogle steder, der sådan er helt oplagte. Fordi hvis der er nogle grunde, hvor der ikke er bygget noget på i forvejen i brokvartererne, hvor man kunne lave denne konstruktion, så ville det vel være oplagt at bruge disse til rekreative arealer, som der stort set ikke er. Daginstitutioner, som vi ikke kan finde ud af, hvor vi skal bygge og alle mulige andre ting, i hvert fald efter vores mening.

Der er brug for en massiv udvidelse af den kollektive trafik, brug for at tænke nyt, f.eks. moderne sporvogne i de københavnske gader. Jeg skal ikke kaste mig ud i en lang forklaring om, hvorfor vi synes, det er en god idé, blot

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

henvise til, at det er en af de mange hensigtserklæringer, vi har stillet og håber bliver vedtaget.

En anden udvikling af den kollektive trafik har været meget diskuteret, nemlig metroen på Østamager. For os er der ingen tvivl, og har ikke været det på noget tidspunkt om, at metroen på Østamager, sådan som den er planlagt i øjeblikket, bliver en barriere, en mur mellem Stranden og Amager til stor gene for de naboer, der er, medmindre man træffer den fornuftige beslutning at grave den ned.

Derfor har vi i aften stillet forslag om, at man vedtager i Borgerrepræsentationen, at det er en forudsætning for Københavns Kommune, at metroen på Østamager nedgraves, det har vi stillet forslag om. Vi er glade for, at beboerne faktisk ser ud til at have fået, Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti, som før sommerferien syntes, at det der med nedgravninger er noget pjat, til at vende om på en tallerken. At SF, som syntes, det var noget pjat før sommerferien, også er vendt om på en tallerken. At Socialdemokratiet, som meget syntes, det var noget pjat før sommerferien, nu også er vendt om på en tallerken.

Så vi går selvfølgelig ud fra, at man vil stemme for den hensigtserklæring om, at metroen på Østamager skal graves ned.

Vi har bemærket os, at VKO, det her alternativ, eller hvad de nu er for en fisk, de vil afsætte penge til nedgravning. Det er der nogle kommentarer til, som vi synes er vigtige.

For det første, det har været grundlaget for metroen indtil nu, det har vi fået at vide ved utallige debatter, utallige møder, utallige spørgsmål, at københavnerne skal ikke betale metroen, den skal bære sig selv. Hvorfor vil man så begynde nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

De penge, som de borgerlige vil tage til at sætte af, de rækker for det første ikke til noget som helst. For det andet vil man tage dem bl.a. ved at udlicitere på alle områder, man vil tage dem ved en grønthøsterbesparelse, man maskerer som indkøb, som vil betyde voldsomme serviceforringelser specielt for de svageste københavnere. Det er vi simpelt hen imod, at man tager penge på den måde.

Derfor skal nedgravningen selvfølgelig lånefinansieres, ligesom resten af metroprojektet er det.

Det vil være logisk, at Borgerrepræsentationen, i forbindelse med når vi behandler lokalplanen for metroen på Østamager vedtager, 1) at det selvfølgelig er en forudsætning, at metroen på Østamager bliver nedgravet, 2) at derfor så godkender Borgerrepræsentationen, pålægger faktisk de bestyrelsesmedlemmer, kommunen har i Ørestadsselskabet, at stemme for en forhøjelse af lånerammen, og at partierne retter henvendelse til regeringen om at gøre det samme.

Det har jo ikke været sådan, at hver gang metroen er steget i pris, og det har den gjort mange gange efterhånden, den startede med 4 mia. kr., så blev det 6, så blev det 8, så blev det 9, så blev det 11, nu er vi oppe i 12-13-14 stykker. Det har ikke været sådan, at hver gang har Københavns Kommune lagt halvdelen af beløbet til side, det har handlet om, at man selvfølgelig har sagt, så forhøjer man lånerammen. Det mener vi er det rimelige og nødvendige at gøre igen i denne sag, hvis vi skal have en nedgravning af metroen, hvis det ikke skal være andet end pop og valgflask.

Så bare kort til afslutning. Der har været snakket meget om alt det her systemskifte og alt muligt andet. Altså med det man vist i virkeligheden har ment, det uanset hvem det er, der har snakket om det, så mener man i virkeligheden personskifte,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

man vil være kalif i stedet for kaliffen. Det kan man da godt forstå, for det er en noget nedslidt kalif, vi har, og hans parti er måske ikke det bedste parti til at styre denne by. Jo, siger de, men det er vi nu mange, der ikke mener.

Problemet er, at når det bliver personorienteret, når det bliver det her amerikanske præsidentvalgsinspirerede pladder, hvor det kun handler om, at den ene person skal være det ene i stedet for det andet, så fører det ingen vegne. Det der er behov for det er et politikskifte i København, mere vægt på det solidariske, på det økologiske, på det demokratiske i at udvikle København som en endnu bedre by for københavnerne.

Det er noget andet end det her personfidder om, hvem der vil være kalif, fordi det holder ikke en meter.

Martin Geertsen (V): Allerførst bliver jeg nødt til at svare min gode ven Ben Haddou på hans causeren over spørgsmålet om, hvem der skal være overborgmester i denne her by ud over Preben Møller Hansen.

Må jeg ikke sige til Ben Haddou, at man skal passe på ikke at lade sig bondefange af det spil, som Socialdemokratiet har i gang i øjeblikket. Det det i virkeligheden drejer sig om for Socialdemokratiet, det er på alle tænkelige måder at fjerne fokus fra substansen, på alle tænkelige måder at fjerne fokus fra den politiske diskussion.

Det drejer sig om at fjerne fokus fra talrige skandalesager, det drejer sig om at fjerne fokus fra en vanvittigt miserabelt styret hjemmehjælp. Det drejer sig i det hele taget om ikke på nogen måde at diskutere politik. Det det drejer sig om for Socialdemokratiet, Ben Haddou, det er at markedsføre en smilende, en rund og en mild overborgmester, som går rundt og klapper små børn på hovedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg vil godt sige helt klart, Ben Haddou, at det løb deltager Venstre ikke i. Vi vil nemlig gerne diskutere politik, vi vil gerne diskutere hjemmehjælp, vi vil gerne diskutere ældreomsorg som sådan. Vi vil gerne diskutere daginstitutioner, vi vil gerne diskutere miljø, vi vil gerne diskutere alle de emner med alle dem, der har lyst til at diskutere med os. Det eneste parti, der ikke har lyst til at diskutere, det er Socialdemokratiet, som hellere vil markedsføre en rund, en mild, en afslappet overborgmester.

Hvis Venstre får muligheden for at få overborgmesterposten, når valget er afgjort, når stemmerne er talt op, så skal der ikke være et øjeblik tvivl om, at så sætter Venstre sig selvfølgelig i overborgmesterstolen.

Skulle det ikke mangle sig sådan, så lægger Venstre stemmer til der, hvor vi får mest politisk indflydelse. Om det er Ben Haddou eller Preben Møller Hansen, eller hvem det måtte være, det er for os om ikke ligegyldigt, men det vigtigste er, at vi får en markant politisk indflydelse, at Venstre får ført sin politik igennem.

Til min mindst lige så gode ven Lars Hutters, som her i aften og vel i virkeligheden også tidligere har indskibet sig i et noget farligt farvand. Venstres budgetordfører, borgmester Søren Pind, læste tidligere et citat op fra Berlingske Tidende 29. oktober 1997, og jeg skal gerne gentage det pågældende citat. Det er overborgmesteren, der er citeret for at sige:

»Det er besluttet, at Kommunehospitalet skal lukkes, men funktionerne inden for geriatrien forsvinder ikke, de flyttes ud på de andre hospitaler, så patienterne ikke skal køres frem og tilbage. Det handler faktisk om at gøre behandlingen bedre og mere tidssvarende.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg er lidt bekymret for Lars Hutters i aften, han plejer jo altid at være bekymret for mig og borgmester Søren Pind og hele den borgerlige side af denne sal, men i aften vil jeg tillade mig at være bekymret for, hvad det er, Lars Hutters har indskibet sig i i dette forlig ihukommende de 41 geriatriiske sengepladser på Bispebjerg, som nu nedlægges frontført af Socialdemokratiet.

Vi kunne nævne andre eksempler.

»Vi vil i de kommende budgetforhandlinger arbejde for, at serviceniveauet for byens ældre om muligt styrkes endnu mere, ikke kun når det gælder hjemmehjælp, men også når det gælder ældreboliger og plejehjemspladser, hvor vi for resten har gjort en massiv indsats, der kan aflæses på ventelisterne«.

Peter Martinussen ved budgetforhandlingerne 7. september 1995.

Tør Lars Hutters stole på byens overborgmester. Tør Lars Hutters stole på den nu siddende, stadig væk siddende sundhedsborgmester Peter Martinussen ihukommende det, som jeg lige har læst op her for Lars Hutters. Jeg påstår ikke, at Lars Hutters er naiv, men noget kunne minde om det. Jeg vil godt sige på vegne af Venstre, at vi stoler ikke længere på de garantier, som Socialdemokratiet via overborgmester Kramer Mikkelsen, via sundhedsborgmester Peter Martinussen udstikker. Det får jo Nyrup til at ligne den rene spejderdreng ud i at udstikke garantier.

Så siger overborgmesteren, at han har et afslappet forhold til skattepolitik, et afslappet forhold til skatte- og afgiftsniveauet her i kommunen. Ja, det skal jeg da lige love for, det er vel stort set lige så afslappet som hans forhold til, hvilke konti han benytter til hvad i økonomiforvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Vi har tilbudt Socialdemokratiet og de øvrige borgerlige partier en borgfred på skatte- og afgiftsområdet, at vi laver en forpligtende aftale, hvor vi siger, at skatter og afgifter, og måske ikke mindst de afgifter, som pålægges erhvervslivet, at de ikke må stige i den kommende valgperiode.

Hvorfor gør vi det, ja men det gør vi af de årsager, som overborgmesteren for så vidt selv var inde på i sine afsluttende bemærkninger til budgetordførerne, nemlig fordi vi ikke rigtigt ved, hvordan verden ser ud i øjeblikket, og vi ved slet ikke, hvordan den ser ud i fremtiden ihukommende de internationale konjunkturer.

Netop i sådan en situation er det nødvendigt at sende et klokkeklart signal til byens erhvervsliv, til de private virksomheder her i byen, til detailhandelen her i byen, at det kan godt være, at I ikke kan regne med ret meget i denne her verden for tiden, men I kan i hvert fald regne med, at kommunen ikke overøser jer med flere afgifter, ikke pålægger jer flere afgifter, ikke gør virkeligheden og livet sværere for jer, end det er i forvejen.

Jeg var til møde med Lars Engberg forleden aften, hvilket i øvrigt ud over lige præcis det her spørgsmål var et hyggeligt og et godt møde, og Lars Engberg fra Socialdemokratiet afviste blankt at tage imod Venstres invitation. Socialdemokratiet kan ikke garantere, at man ikke vil pålægge det private erhvervsliv og virksomhederne yderligere afgifter i den næste valgperiode. Det er så det, der forstås som et meget afslappet forhold til skatteprocenter og i virkeligheden også et meget, meget afslappet forhold til, hvilke forhold og hvilke vilkår vi tilbyder det private erhvervsliv her i kommunen.

Lad mig vende en lille smule mod hjemmehjælpen, mod ældreplejen, som jo sandt at sige har haft et noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

mærkværdigt politisk forløb. Jeg ved ikke, om det er, fordi overborgmesteren og med ham Socialdemokratiet er skræmt, det tror jeg i virkeligheden, jeg tror i virkeligheden, de er skræmte over at se så massive problemer i et af deres kerneområder, i et af de områder, som skal markedsføre Socialdemokratiet, et af de områder, hvor Socialdemokratiet skal kunne hæve fanen og sige, prøv at se kære vælgere, det er det, Socialdemokratiet står for, det er ægte velfærd, det er det, vi har at tilbyde københavnernes.

Det er et skræmt socialdemokrati, det er en skræmt overborgmester, og det er måske i virkeligheden også derfor, man ikke aner, hvilket ben man skal stå på i diskussionen om den københavnske ældrepleje.

Overborgmesteren udtaler så sent som 4. marts 1998 til Aktuelt, det nu hedengangne Aktuelt, at københavnere over 67 år, der modtager hjemmehjælp, kan snart selv vælge, hvem der skal vaske deres tøj, købe ind og gøre rent, hvis det står til overborgmester Jens Kramer Mikkelsen og sundhedsborgmester Peter Martinussen. De vil nemlig udlicitere rengøringsdelen og hjemmeplejen, mens kommunen stadig væk skal tage sig af den personlige pleje.

Nu har jeg både på Socialdemokratiets hjemmeside og også her i aften hørt den massive afvisning fra overborgmesteren og fra den socialdemokratiske ordfører gående på, at vi vil ikke udlicitering, vi vil ikke det frie valg, det er Venstres hokus-pokus-økonomi fulgt godt op af Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Den 4. marts Aktuelt 1998 er overborgmesteren om ikke citeret, men så i hvert fald giver han udtryk for til den pågældende journalist fra Aktuelt, at hvis der er noget,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Socialdemokratiet kan bakke op om, så er det udliciteringer på hjemmeplejen. Jeg er forvirret på et højere plan.

Jeg synes, det derudover er et mærkværdigt politisk forløb. Lars Engberg indledte med at sige, at Venstre ikke ville noget på hjemmeplejeområdet, på ældreområdet i det hele taget.

I foråret, da underskuddet dukkede op i hjemmehjælpen, der oplevede vi en sundhedsborgmester, der sad på hænderne, som ikke ville melde ud, som ikke ville komme med nogen invitation til de politiske partier her i Borgerrepræsentationen om, hvad gør vi i virkeligheden ved en miserabelt styret hjemmehjælp.

Jeg ved godt, at det er mod sædvane, og jeg fortryder måske også lidt resultatet ihukkommet, men Venstre inviterede så den socialdemokratiske sundhedsborgmester og med ham de øvrige politiske partier her i Borgerrepræsentationen til en drøftelse af, hvad gør vi.

Da det møde var blevet afholdt, så kvitterede sundhedsborgmester Peter Martinussen så med i øvrigt at holde Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti uden for de videre drøftelser. Det er også en måde at kvittere på, men det siger i hvert fald noget om den tomme retorik, der var i Lars Engbergs indledende tale, at Venstre ikke har ønsket at medvirke til at løse problemerne i hjemmeplejen. Det er noget sludder, der var os, der inviterede til det første møde overhovedet om, hvordan vi får løst hjemmehjælpsproblemerne her i Københavns Kommune. Det er ikke udtryk for, Lars Engberg, for andet end tom retorik for retorik.

Så er der videre eksempler på den lukkethed, som illustrerer den måde, Socialdemokratiet forsøger at køre ældrepolitik på her i kommunen. Ikke kun Venstre, men i virkeligheden også et af budgetforligspartierne, nemlig Det Radikale Venstre har ved flere lejligheder foreslået undersøgelser af, hvad i alverden

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

er det, der foregår i den socialdemokratisk styrede sundhedsforvaltning, hvad er det for et cashflow, der er i den forvaltning, det er blevet stemt ned. Gang på gang har Socialdemokratiet belært de borgerlige partier og dermed også Det Radikale Venstre, at det ikke er yderligere undersøgelser, der er behov for.

Senest har vi set eksemplet, hvor Ældresagen siger, kunne det ikke være en idé, når overborgmesteren udstikker garantier for, at nu kommer der ikke en eneste aflysning mere i den københavnske ældrepleje, og nu kommer der ikke et eneste kritisk ord, nu er der ikke behov for et eneste kritisk ord mere om hjemmeplejen i Københavns Kommune, så siger Ældresagen, det vil vi da godt tjekke. Vi vil da godt spørge vores medlemmer, om de garantier, overborgmesteren udstikker, om der er noget hold i dem.

Hvad sker der så, ja, som udløber af, hvad jeg stadig væk vil fastholde er et lukket møde på overborgmesterens kontor uden dagsorden, som vi må spørge ind til for overhovedet at kunne få lukket noget ud af, hvad der foregik på, et møde hvor socialdemokratiske ældrerådsmedlemmer deltager, hvor stort set kun derudover bevægelsen repræsenteret ved FOA deltager, hvor overborgmesteren, sundhedsborgmesteren og disses embedsmænd deltager. Dem sender man så i marken i et frontalangreb på Ældresagen, som bare har gjort det simple, at de har spurgt deres medlemmer, holder overborgmesterens garantier. Vorherre bevares.

Hvis der er nogle, der burde skamme sig i denne sammenhæng, så var det den overborgmester og det system, som har sendt sine partisoldater på banen i bestræbelsen på at hakke ned på nogle, der bare vil tjekke, hvorvidt kommunen nu også holder det, de lover.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Lukketheden viser sig jo også på anden vis. Jeg har før været inde på spørgsmålet om udlicitering og frit valg, som overborgmesteren i 1998, 4. marts, var tilhænger af, men som vi nu har fået en markant afvisning af ikke kan bruges til noget som helst.

Jeg vil godt sige, med den erfaring, som de ældre og vi politikere her i Københavns Borgerrepræsentation har med, hvordan den københavnske hjemmepleje fungerer, og hvordan man organiserer tingene i sundhedsforvaltningen, så synes jeg godt nok, det er modigt at påstå, at man ikke kan lære noget som helst af nogen private. Det synes jeg er topmålet af arrogance.

Derfor synes jeg også, det er topmålet af arrogance at påstå, at man ikke kan bruge begrebet udlicitering, man ikke kan bruge begrebet frit valg til noget som helst.

Derfor er det også fuldkommen tåbeligt, at man etablerer et kommunalt vikarkorps oven i noget, som i forvejen ikke fungerer.

Jeg synes på den baggrund, den lukkethed, der har været i sundhedsforvaltningen, den mangel på lyst til at lære noget af private, den mangel på lyst til at acceptere, at der er nogle, der vil tjekke, hvordan de garantier, som overborgmesteren og sundhedsborgmesteren nu udstikker i flæng, jeg synes på baggrund af det, at de ældre har grund til at være mere utrygge end nogen sinde før.

Jeg synes, det er meget modigt af Socialdemokratiet, og jeg synes, det er meget, meget modigt af de forligspartier, hvoraf nogle ved jeg egentlig gerne vil det godt for de ældre og københavnere i almindelighed, jeg synes, det er meget, meget modigt af de partier at indskibe sig i noget som helst, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

har med Socialdemokratiet at gøre. Jeg ville på denne baggrund ikke turde.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Peter Martinussen, og efter Peter Martinussen så er jeg selv på talerlisten. Mit navn røg ud, da jeg flyttede fra min plads og herop, der er ingen, der må tro, at jeg bare tager ordet, jeg var altså pænt skrevet på talerlisten.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg kan godt forstå formandens frygt for at blive beskyldt for et eller andet, når man lige har hørt den foregående taler, magen til topmål af demagogi og hykleri skal man lede længe efter.

Jeg vil nu alligevel starte i det positive hjørne, fordi det synes jeg, der er grund til, fordi uanset Martin Geertsens udfald, som i virkeligheden mere rammer ham selv og manglende deltagelse i det politiske arbejde, så er det her en god aften for københavnernes.

Der er et utrolig bredt flertal, der stemmer et utrolig godt budget igennem. Nogle måske med større lyst end andre, Lars Hutters, selv om kritik af enkeltflige og andet, jeg skal nok vende tilbage til Lars Hutters, der gerne vil akkrediteres som borgmester, men det finder vi nok ud af.

Jeg vil bare sige, at det er i hvert fald dejligt, at et så bredt politisk flertal påtager sig opgaven, også selv om det er en svær prioritering, for det vil det jo være, og man ikke kan få alle ønsker opfyldt, og man ikke forfalder til den samme tomme retorik, som enkelte partier og medlemmer her gør. Som sagt langt fra arbejdet, langt fra virkeligheden og sandheden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det er dejligt at konstatere, at der er et flertal, der vil, det er dejligt at konstatere, at det er bredt, og det er dejligt at konstatere, at det kan lade sig gøre så tæt på en valgdato, der ellers, må man jo sige, om ikke skæmmer debatten, så i hvert fald præger den ganske meget.

Når det er sagt, så må man jo også kigge på, dels hvad indeholder forliget, dels hvad indeholder de alternativer, der er lagt frem.

Må jeg igen her starte med det positive og sige, når vi i aften har ikke bare budgetaftalen med alle dens enkeltheder indeholdt, men også har en sag tilknyttet, der handler om kvalitetsstandarder på hjemmeplejen, så er det jo præcis for at markere det, som Martin Geertsen ikke vil opdage, for han har såmænd set det, at nu er der et politisk flertal, bredt og stort, som tør tage en beslutning om at markere, hvad det er for et serviceniveau, vi gerne vil have og selvfølgelig også det, der samtidig er råd til i den københavnske hjemmepleje.

Der har over den seneste tid været meget, meget debat om hjemmeplejen, skal jeg love for, ikke bare i denne sal, men også i aviserne. Mange løse påstande er bragt til torvs, enkelte partier, især Venstre, har bidraget meget til myterne, til påstandene og ikke ønsket at bidrage til resultaterne.

Tilbage står, at der har været problemer i hjemmeplejen, ikke alle problemer er ryddet af vejen, men det går faktisk væsentligt bedre. Det er selvfølgelig takket være de partier, der i aften lige fra Lars Hutters til Socialdemokratiet, ikke for at det skal være yderpolerne, men bare for at nævne et par af deltagerne, men heldigvis også mange andre er med til at skaffe nogle penge, med til at sikre, at der er ressourcer til at leve op til et godt serviceniveau.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det er blevet sagt også i den mærkværdige tale, vi hørte lige før, at der ikke er nogen, der har lyst til at måle, hvad der rent faktisk sker. Det er selvfølgelig, når man siger det især fra en Martin Geertsens side, så er det selvfølgelig, fordi man er bange for at konfronteres med, at tingene måske ikke er så dårlige, som man påstår, og som man måske har allieret sig med andre om også at påstå igen og igen. Ud fra den gamle tese, som blev undfanget i 30'ernes Tyskland, at hvis man lyver tilstrækkeligt længe og tilstrækkeligt mange gange og tilstrækkelig stort, så bliver løggen til en sandhed i sig selv.

Derfor er det faktisk godt, der er nogle, der måler, hvordan virkeligheden ser ud, og det behøver man såmænd ikke have organisationer, der sender særlige skemaer ud omkring. Det kan måles ved at konfrontere virkeligheden med, om de ældre nu også får den hjemmepleje, de har krav på, og det skal de selvfølgelig have.

Det er der faktisk foretaget en undersøgelse af så sent som i ugen 39, og det har vist sig, som overborgmesteren tidligere sagde, at ud af 56.173 planlagte besøg på en uge i den københavnske hjemmepleje, hvilket jo viser, det er en stor butik, vi har med at gøre, der var der 164 aflysninger. Ja men skulle der ikke være nul, nej det skulle der ikke nødvendigvis, for selvfølgelig kan der forekomme aflysninger en konkret dag, men alle aflyste besøg skal erstattes, og det er de sådan set blevet alle 164.

Jeg kan godt forstå, at Martin Geertsen er sur, jeg kan godt forstå, Ældresagen skynder sig at se, om de ikke kunne sende nogen skemaer ud, nu vil jeg selvfølgelig ikke være så grov at påstå, så ville jeg jo næsten synke til Venstres niveau, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Ældresagen havde planlagt det sammen med Venstre, så det har jeg ikke sagt, og det vil jeg ikke påstå på nogen måde.

Jeg vil bare sige, at åbenbart er man også blevet sur i Ældresagen, kan det virkelig være rigtigt, leverer de virkelig varen. Det ødelægger jo mange ting, mange kampagner, mange politiske sammenhænge, og det ødelægger selvfølgelig også Venstres valgkamp i København. Der er der nu bare ikke noget at gøre ved.

Jeg vil bare sige, at jeg synes nu, hensynet til, at de ældre får den hjemmehjælp, de skal have, vejer tungere end hensynet til Martin Geertsens tomme retorik.

Derfor er det dejligt, og det tror jeg, vi alle sammen kan sige, og dem der ikke tør sige det heroppefra, fordi det ikke passer ind i valgkampsstrategien, de vil så nok tænke det derhjemme i lønkammeret. Det tror jeg såmænd også gælder De Konservative, måske endda Dansk Folkeparti, mon ikke, og for den sags skyld også nogle enkelte venstrefolk, men de må sikkert ikke sige det højt for den politiske ledelse i København, at der rent faktisk er bedre styr på hjemmeplejen.

Nu skal jeg ikke tage æren alene for det, det skal Socialdemokratiet heller ikke, det vil jeg ikke engang sige, budgetaftalepartierne i aften skal, det er et fælles politisk ansvar også for det politiske udvalg, der igennem 4 år har prøvet at styre ældreområdet igennem en noget turbulent tid.

Der vil jeg da gerne sige, der har jo tidligere været andre partier end dem, der i aften deltager i budgetaftaler, der har været med, de har valgt at stå af nu. De har valgt at stå af, da de så, der var problemer, de har valgt ikke at være med længere, og så er det selvfølgelig nemt nok at gøre enkeltpersoner og enkeltpartier ansvarlige. Alle ved godt, den ikke holder, og københavnerne ved det også godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Når det så gælder alternativet, ja, det er blevet sagt før, men det må siges igen, det er da utroligt, måske ikke så utroligt i sig selv at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti vælger at stå udenfor, og det er deres eget valg i forhold til budgetaftalen i aften, men utroligt at man så vil tillade sig at præsentere os og københavnernes for et budgetalternativ, der fjerner fundamentet for det, man påstår, man kæmper for.

Det skal siges igen, det er tom luft, luftsteg og vindfrikadeller på menuen, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti præsenterer i form af besparelser i udbud af opgaver og især i form af besparelser ved mere effektivt indkøb.

Nu kan man jo definere indkøb på mange måder. Må jeg stilfærdigt bare sige, at når det f.eks. gælder indkøbsordningerne, og det er jo dog også en del af den samlede indkøbsvirksomhed i København på hjemmehjælpsområdet, så ved alle godt, at vi har taget den forbedring ind, der ligger i at kunne tilrettelægge indkøbsordningerne mere effektivt og til gengæld give de ældre mere pleje og omsorg i hjemmeplejen.

Alligevel lykkedes det Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti her at foreslå, at vi skal spare 36 mill. kr. på sundheds- og omsorgsområdet. Det er 36 mill. kr. lige lukt ud af hjemmeplejen.

Ja men siger de 3 partier, det er jo et stort sort hul, der er slet ikke brug for penge, der er slet ikke nogen, der ved, hvordan det bliver styret, der er ikke nogen, der ved, hvad der foregår. Ja, det har vi jo allerede fået modbevist. Jeg må sige, det er tyndt, det er tomt, det indeholder jo intet, i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

værste fald en forringelse af serviceniveauet for de ældre i København.

Så det parti, der står her, Venstre, og påstår, at man gerne vil snakke politik, at man gerne vil være med til politiske forbedringer, foreslår det stik modsatte.

Så må jeg i øvrigt stilfærdigt sige til Martin Geertsen, der sendte denne pressemeddelelse ud om den plantede socialdemokratiske hetz mod Ældresagen. Jeg hørte jo Martin Geertsen sige heroppefra, at Socialdemokratiet gjorde alt for ikke at diskutere politik, at Venstre gerne ville diskutere politik.

Nu har vi fået mange avisartikler fra tidligere år læst op heroppe i dag i hvert fald i udpluk. Må jeg ikke bede Martin Geertsen om i 2. runde at give bare et par eksempler på nogle af de pressemeddelelser, Martin Geertsen har udsendt. Jeg ved, der har været mange, og artikler, hvor Martin Geertsen har udtalt sig igennem de sidste par år, der handler om politik.

Fordi alle dem, jeg kan huske, og jeg kan huske mange, de handler om skandalesager, om påstande vedrørende løse rygter om den ene og den anden politikers deltagelse og Socialdemokratiets deltagelse i den ene og anden og tredje sag, sager vi får undersøgt, sager der kommer svar på, sager hvor Martin Geertsen bliver nødt til at trække sin pressemeddelelse tilbage, det gør han nok ikke. Men at påstå at Martin Geertsen har brugt de her 4 år på politisk arbejde, det er noget nær det samme som at påstå, at Napoleon kunne træde ind og hjælpe os i forbindelse med terrorismen i dag.

Borgmester Søren Pind rullede sig også godt ud, og i den forbindelse kom han også forbi sygehusområdet, og der var jo dog lidt politik i det, borgmester Søren Pind sagde, han havde fået lov af Venstres politiske leder til det. Til gengæld var

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

det jo manipulation af værste skuffe, og derfor skal det nævnes her, fordi det er jo vigtigt, at vi diskuterer de problemer, som Lars Hutters og andre har påpeget også på sygehusområdet, Henrik Morgen var også inde på det, på en ordentlig måde, og det kunne man da stadig håbe kunne finde sted.

Borgmester Søren Pind sagde, som jeg husker det, at overborgmesteren for 8 år siden havde udtalt til aviserne, at nu skulle vi sørge for, at der i Hovedstadens Sygehusfællesskab, det kan næsten ikke være 8 år siden, at overborgmesteren har henvist til det, men så i hvert fald på sygehusområdet skulle være korte ventetider for københavnernes. Det er ganske rigtigt, det har overborgmesteren garanteret sagt, det var oven i købet en klog udtalelse og politisk.

Det er også sikkert rigtigt, at han har sagt, at vi skulle ligge på en ventetid, der helst var under 3 måneder. Man kan diskutere, om det er et religiøst helligt tal i denne sammenhæng, ja, det burde man jo næsten ikke sige, det kunne man blive misforstået for at sige i disse tider, men i hvert fald er en kort ventetid og 3 måneder såmænd et rimeligt mål for, om det er en kort ventetid, der eksisterer.

Så hentede Søren Pind et par tal frem, som han givetvis har hentet fra Sundhedsministeriets ventetidsinformation i dag, og for at være sikker på, at kilderne også er rigtige, så har jeg også været nede og kigge, og det var faktisk korrekte tal, borgmester Søren Pind kom med. Nå, det var en indrømmelse, hva'.

Der er bare lige 2 forbehold, vi skal tage, som borgmester Søren Pind glemte, og da jeg ved, det ikke var ond vilje, så vil jeg skynde mig at nævne dem her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

For det første glemte borgmester Søren Pind, og det var synd, for Venstre har jo faktisk deltaget indtil nu i hvert fald sammen med andre partier, herunder Socialdemokratiet i sikringen af HS' økonomi. Så borgmester Søren Pind glemte at sige, at Venstre sammen med Socialdemokratiet, vi står gerne ved det, har været med til at ophæve 3-måneders-garantien for ventetid og gøre den til en målsætning. Ikke fordi vi havde lyst til det, det tror jeg såmænd heller ikke, Venstre havde, men fordi vi var nødt til det af økonomiske årsager.

Så er det jo lidt skrappt, når man selv har været med til at vedtage, at der ikke skal være 3-måneders-garanti, så at stå her og rive Socialdemokratiet og overborgmesteren i næsten, at der ikke er 3 måneders ventetid, men at den på nogle områder er længere.

Det er bare for at illustrere niveauet i den politiske debat her kort før kommunevalget.

Det andet forbehold, som borgmester Søren Pind totalt glemte, og selvfølgelig også fordi han måske er mere optaget af problemer på sit eget område eller i hvert fald burde været det, det var, at når man nu sammenligner og tager lige præcis Rigshospitalets ventetider, så skal man huske, når man nu slår op, I kan selv gå ned og prøve det på jeres internetadgang, slå op på Sundhedsministeriets ventelisteside. Der kan man se ventetider for alle hospitaler i hele Danmark.

Så vil man opleve, at når det gælder knæ, og når det gælder hofter f.eks., som borgmester Søren Pind nævnte som eksempler, at så står der en lille stjerne ud for Rigshospitalet i alle de her tabeller. Hvorfor gør der nu det? Det gør man ikke, fordi Rigshospitalet er særlig dyrt, Lars Hutters, det gør er, fordi Rigshospitalet på alle disse områder, også når det gælder knæ og hofter, har en særlig opgave, nemlig at tage sig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

af de mere komplicerede sager. Derfor kan der være længere ventetid præcis til det hospital.

Jeg er godt klar over, at det ikke er for på nogen måde at manipulere forsamlingen, at det var det hospital, borgmester Søren Pind valgte, det var sikkert, fordi det var det, han først faldt over.

Derfor vil jeg skynde mig at sige til forsamlingen, at det er korrekt, at der p.t., hvis man kigger denne aften, jeg kiggede ved 17-tiden, jeg tror ikke, det har ændret sig siden, er 32 ugers ventetid tilsammen på forundersøgelse og behandling på hofteoperationer på Rigshospitalet og 32 uger også for knæoperationer, korrekt.

Tilfældigvis er der så kun 16 uger på Amager for begge dele, 18 uger på Frederiksberg for begge dele og 20 uger på Hvidovre for begge dele. Alle 3 tal væsentligt under Rigshospitalet, fordi de tager sig af de almindelige københavnernes og Frederiksberg-borgeres almindelige lidelser på knæ- og hofteområdet. Alle sammen lidt længere end de 3 uger, som jeg er sikker på, at Martin Geertsen, Søren Pind og jeg gerne ville gennemføre, men som vi altså ikke har råd til helt at leve op til nu. Alle 3 i øvrigt blandt de korteste ventetider i hele landet. Det er sådan set ikke så ringe endda.

Jeg siger det kun her, fordi jeg ved, at det ville aldrig falde borgmester Søren Pind og Martin Geertsen ind, ligesom det aldrig ville falde Ældresagen ind, ingen sammenligning i øvrigt, men har i hvert fald ikke bofællesskab endnu, det ville selvfølgelig ikke falde dem ind at prøve at manipulere debatten eller bringe forkerte ventelistetal eller undlade dele af sandheden.

Derfor synes jeg også, at dette skal nævnes. Så tror jeg, at Martin Geertsen vil glæde sig med mig, nej, den tid er nok

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

passé, men så i hvert fald da tør jeg godt sige til gengæld til Martin Geertsen, at jeg vil godt anerkende det politiske arbejde, der trods alt har været i denne valgperiode fra Martin Geertsens side, og jeg tror næsten, jeg kan nå at nævne det hele.

Jeg vil godt nævne og anerkende den indsats, der er gjort fra Venstres side sammen med andre partier for at skabe det budgetmæssige grundlag for HS igennem hele valgperioden faktisk. Vores veje skilles nu, og så vil Venstre pludselig give mange flere penge. Det er jo næsten ærgerligt, men sådan er det jo. Men til gengæld ved jeg jo, at de ikke findes de penge, de skal jo tages fra hjemmehjælpen, og det vil vi ikke være med til.

Men tak alligevel for den indsats, der er gjort, tak også for de 2 første års forlig på ældreområdet, som jeg godt ved, man er bitter over, hvor Martin Geertsen sammen med De Konservative, med Ole Hentzen og de andre, sammen med det fraværende Dansk Folkeparti, der var en enkelt, undskyld, rent faktisk har været med til, nej Dansk Folkeparti var ikke med til ret meget andet end? Nå men de andre i hvert fald med til at skabe grundlaget for noget af den omstilling, der er sket på ældreområdet, og som jeg egentlig havde håbet, at Martin Geertsen i aften ville smide al småskårenhed væk og sige, jeg er glad for, at det er lykkedes, jeg er glad for, at det er lykkedes. Jeg er glad for, at vi kan tilbyde de ældre en bedre service, jeg er glad for, at aflysningsniveauet er gået ned. Jeg vil gå ind til Ældresagen og sige, tjek det bare, ikke på den måde Ældresagen foreslår, hvor det nærmest bliver sådan et, ja, hvis det var Martin Geertsen, der var imod det, ville han kalde det et DDR-forhør af den enkelte hjemmehjælpsmodtager, om nu hjemmehjælpen gik ind ad døren

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

rigtigt, om man nu gjorde lige præcis det, der stod i papirerne, om vedkommende gik, om man lige kan få stopuret frem. Ja, det er næsten den der omsorg på minutter, som vi andre har prøvet at arbejde os væk fra, som Ældresagen og Martin Geertsen arbejder sig ind i, og det er jo faktisk synd for emnet.

Men alligevel kunne Martin Geertsen godt et kort øjeblik glæde sig over, at servicen er blevet bedre. Men nej, de politisk-strategiske hensyn taler dybere end det.

Må jeg så, ja, det er jo næsten ikke til at nå at rette alt det, Martin Geertsen fik sagt. Men må jeg ikke bare stilfærdigt sige, at den der med at vi har været lukkede, og vi ikke har villet diskutere styringen på ældreområdet med Venstre, hvad er det da for noget sludder.

Da problemerne på hjemmeplejen opstod i foråret, der er det ganske rigtigt, at vi overvejede, hvad vi kunne gøre ved det, at der begyndte nogle forhandlinger partierne imellem, og at Martin Geertsen fandt det rigtigt på det tidspunkt at sende et brev rundt til samtlige medlemmer, dog trods alt også til mig og foreslog et møde for samtlige partier.

Jeg tog Martin Geertsen på ordet, jeg skal nok lade være med andet, ringede til ham og sagde, det er en god idé, må jeg ikke godt invitere til det møde. Det fik jeg lov til af Martin Geertsen, det var jo pænt, jeg var næsten godt klar over, at det der med indkaldelsen skulle bruges i en anden sammenhæng tættere på den 20. november. Men lad nu det være.

Vi holdt et møde, Martin Geertsen deltog, jeg tror, langt de fleste partier herinde var repræsenteret på mødet. Og hvad sagde Martin Geertsen så på dette møde, Venstre vil udlicitere hjemmeplejen, vi er ikke til at forhandle med om andre løsninger, hvis ikke de indebærer et element med udlicitering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Der var mange til stede den aften på udvalgsværelse D på 1. sal, der kan bekræfte, at det var meldingen, som det har været det siden hen.

Jeg synes, det er fair nok, det er en politisk melding, og nu har jeg kritiseret Venstre meget for at komme med alle de andre mærkelige meldinger, det her var da en politisk melding. Men så skal man da ikke stå og blive sur her, så må man blive sur på sig selv over, at der var en række partier, der sagde, vi vil ikke udlicitere, vi tror, det kan løses på anden vis, og som rent faktisk gjorde det.

Så må jeg da give min budgetordfører Lars Engberg ret i, at så var det vel Venstre selv, der udrangerede sig selv som et gammelt dieseltog, der ikke rigtigt kan køre mere.

Så historieforfalskning kommer man ikke langt med, men historien kan til gengæld huskes af mere end 2.

Til Lars Hutters vil jeg godt sige, at jeg takker for varslet om, at der kom nogle spørgsmål omkring overbelægning og akkreditering. Jeg skal i den forbindelse også sige, det ved jeg godt, Lars Hutters ikke ville falde for, det er mere for, at resten af forsamlingens skyld, jeg siger det, at når Martin Geertsen også her bevæger sig ud på tynd is og siger noget om geriatrien og andet, så ved Martin Geertsen jo godt, at alle de løfter, der blev givet i forbindelse med lukningen af Kommunehospitalet er opfyldt. Det ved jeg godt, at Lars Hutters og jeg ikke er enige om, men Martin Geertsen ved det godt, det var vel også derfor, han i virkeligheden var meget enig i mange af tingene dengang.

Geriatri er blevet flyttet ud på de medicinske centre rundt omkring i byen, og der var selvfølgelig ikke noget løfte om dengang, at man ikke dermed skulle effektivisere, og at det faldende ældretal i København ikke skulle kunne slå igennem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

også på de geriatriske afdelinger. Det skulle det kunne, det ved også Venstre, og det har Venstre i øvrigt også selv ved tidligere budgetvedtagelser i HS været med til at stemme for konsekvensen af i form af faldende sengeantal på de geriatriske afdelinger.

Så kan man være enig eller uenig i det konkrete, der sker. Jeg vil så gerne stilfærdigt sige, at den omlægning, der sker på Bispebjerg Hospital, den har Ole Hentzen og jeg diskuteret nogle gange, den er ikke bare udtryk for en blot og bar kynisk fjernelse af senge, den er udtryk for en hel omlægning af indsatsen på det geriatriske område efter samme mønster, som man prøvede på andre hospitaler i HS og faktisk med en god effekt.

Medmindre man har som mål, at de ældre skal holdes i hospitalssengene, fordi så ved man, hvor man har dem, så kan jeg ikke forstå, at man ikke kan gå ind for den omlægning. Men det er jo nok også mere igen det politisk-strategiske end andet, der spiller ind.

Tilbage til Lars Hutters. Lars Hutters har spurgt mig, om der er overbelægning på de medicinske centre i HS i dag, d.d. den 11. oktober, og det bliver vi nødt til at afklare i dag, for vi kan ikke gå ud og kigge på det i morgen. Jeg vil sige helt ærlig snak, på Hvidovre og Bispebjerg ikke nogen overbelægning, på Amager Hospital og på Frederiksberg en mindre overbelægning, slet ikke så galt som Lars Hutters sagde det her.

Overbelægning ikke som følge af, nu kan man sige, overbelægning er overbelægning, og det er et problem, og der tror jeg, at Lars Hutters og jeg er enige om, at det skal vi løse. Men overbelægningens årsager er ikke uvæsentlige, fordi om lidt vil Martin Geertsen og Ole Hentzen eller andre komme

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

op og sige, se bare, hvad vi siger, så skal man jo netop ikke lukke flere senge.

Derfor vil jeg bare stilfærdigt sige, at den overbelægning, der er i dag, den gælder, når det gælder Amager Hospital både personalevakance og ombygninger. Når det gælder Frederiksberg Hospital, som Lars Hutters kender bedre end jeg, så er det også personalevakancer, der gør, at ikke alle normerede senge er åbne.

Det beklager jeg også, og til det er der vel at sige, at det er jo så også tråden tilbage til hjemmeplejen og ældredebatten i øvrigt, at hvor er det synd, og det er ikke Lars Hutters, jeg er efter nu, vil jeg skynde mig at sige, fordi det spørgsmål er relevant nok. Jeg skal lige skynde mig at sige også, at akkrediteringen er ikke i fare på grund af det, akkrediteringen handler, som Lars Hutters ved, om en lang række kvalitetsstandarder, som jeg synes, det er smadder godt, vi får kigget på. Der er det jo summen af den og muligheden for at opfylde også hver enkelt af dem, der tæller. Det kan også godt lade sig gøre på et hospital med overbelægning, men det er ikke noget mål i sig selv at have overbelægningen.

Jeg vil også tro, overbelægningen kunne blive så voldsom, at akkrediteringen blev forskertset af den grund, og det skal vi arbejde sammen for, at det ikke sker her. Derfor skal jeg også her sige tak til Lars Hutters for at være med til at skaffe den økonomi, der skal til, og vi skal nok følge det vågent op.

Men tilbage til personalesituationen, både når det gælder hospitalerne, og når det gælder hjemmeplejen, hvor er det synd, at der er nogle partier, der her i et anfald af den almindelige kommunale valgkamp, som har grebet både borgmester Søren Pind og Martin Geertsen fantastisk meget, hvor er det synd, at man rent faktisk ikke bare angriber os politikere og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Socialdemokratiet, fordi det er jo en sport i sig selv i stedet for at snakke egen politik, det er jo også hurtigt overset. Men hvor er det synd, at man også tager de faglige organisationer og dermed i virkeligheden medarbejderne som gidsler i denne kamp. Hvor er det synd, at FOA's hårdtarbejdende tillidsfolk, at Dansk Sygeplejeråds hårdtarbejdende tillidsfolk, at Dansk Funktionær Forbunds hårdtarbejdende tillidsfolk og ikke mindst deres medlemmer derude skal beskyldes for at færre så platte, at de lader sig bruge i et socialdemokratisk felttog.

Jeg ved ikke, hvad Dansk Landbo Ungdom ville sige til, hvis man sagde til dem i dag, at de stadig væk bare var villige ofre for Venstres politik. Jeg tror, de ville blive sure, hvis de i øvrigt overhovedet eksisterer mere. Og jeg tror sådan set heller ikke, de ville være til salg for sådan en enkel og billig politisk strategi. Men så lad dog være med at skyde de udmærkede faglige organisationer det i skoene.

Jeg kender mange af de faglige tillidsfolk, jeg har en fornemmelse af, jeg har ikke spurgt dem, for det må jeg ikke, jeg har en fornemmelse af, at det ikke er dem alle sammen, der er socialdemokrater. Jeg har til gengæld også en fornemmelse af, at som Martin Geertsen og borgmester Søren Pind fører sig frem, så er det bestemt heller ikke dem alle sammen, der bliver venstrefolk, og det er måske meget godt.

Hellen Hedemann (F): Som vi kan se af afstemningslisten, som vi skal igennem i aften, så er der faktisk ret mange tiltag, som vi er ret mange, der er enige om at stemme for. Dermed også sagt, at der er en del, vi ikke er enige om at bruge penge på. Men at sige, at tegnebogen flyder, eller at vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

flyder på tegnebogen, det synes jeg alligevel ikke, at det ser ud til.

SF har foreslået, at der skal genindføres kommunalt tilskud til børnepasningsorlov. Grundlæggende er vi vel alle enige om, at det er et faktum, at vi i Københavns Kommune mangler daginstitutionspladser.

Her for ganske nylig behandlede vi i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget en indstilling om pladsgaranti og daginstitutionsudbygning. Ifølge prognosen frem til 2205 så vil der være brug for 3.100 flere vuggestuepladser og 741 flere børnehavepladser for at opfylde pladsgarantien ned til 6 måneder i alle bydele.

Det er selvfølgelig klart, at hvis Folketinget vælger at forlænge barselsorloven, så ændrer tallene sig for os i gunstig retning. En pladsgaranti fra f.eks. 10-månders-alderen betyder, at behovet for vuggestuepladser reduceres til 1.300, altså til 1/3.

Men det er fortsat svært for SF at forstå, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at give forældre et kommunalt tilskud, alt andet lige vil det betyde en væsentlig lettelse for ventelisterne og medføre, at flere forældre får råd til at tage orlov.

Jeg vil derfor appellere til de borgerlige partier. I de borgerlige rækker må man da også have brug for at få passet børn. I SF ved vi selvfølgelig godt, at de borgerlige partier er glade for den private børnepasningsorlov, og der er jo heller ikke tale om, at der spares på kontoen, eller at den ikke eksisterer længere. Næh, SF foreslår bare i al ydmyghed, at de penge, der ikke bliver brugt på den konto, de i stedet for at samle støv kommer i omløb. Ja, faktisk i dette tilfælde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

følger pengene børnefamilierne, det er genialt, så det skulle I stemme for.

SF har også stillet forslag om et krisecentertilbud til mænd og en udbygning af krisecenterpladserne til kvinderne. Det har der desværre ikke været tilslutning til.

Derimod så er vi i aften alle partier heldigvis enige om at afsætte en pulje på 5 mill. kr. til at sikre en øget indsats rettet mod de kriminalitetstruede unge. Kun er det beklageligt, at der er tale om et engangsbeløb. Vi ved af bitter erfaring, at vi står med det samme problem næste år, pengene er brugt, og hvad gør vi så. Men vi står med et akut problem med 25 unge mennesker fra Gaderummet, som på et eller andet tidspunkt i meget nær fremtid bliver sat på gaden.

Det er SF's opfattelse, at disse unge mennesker skal have et sted at bo. På en eller anden måde forslår 5 mill. kr. jo som skrædder et vist sted, men det er selvfølgelig en begyndelse.

Det er jo ikke kun de unge stofmisbrugere, der har problemer, det er faktisk også de gamle og de syge misbrugere, der har rigtig alvorlige problemer. I SF går vi ind for, at der indføres forsøg med lægeordineret heroin til de hårdest belastede syge narkomaner. Det er vi foreløbig ret ene om, sagt med andre ord så går der nok en rum tid endnu, inden et sådant tiltag bliver sat i gang.

I mellemtiden har vi brug for en løsning både af hensyn til de syge narkomaner, der færdes på Vesterbro og specielt omkring Maria Kirkeplads, men også af hensyn til de øvrige beboere i området. Derfor skal der rettes henvendelse til regering og Folketing med henblik på at skabe lovgrundlag for, at der kan oprettes et fixerum på Vesterbro. Disse fixerum bør være bemandede 24 timer i døgnet, og det skal være muligt for narkomaner at indtage deres stoffer under betryggende forhold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Ingen kan være tjent med forholdene, som de ser ud nu, narkomanerne lever et usselt elendigt liv, og beboerne tør ikke sende deres børn på gaden af angst for, at de skal komme til skade ved at stikke sig på kanylerne, der ligger og flyder. Kriminaliteten i kvarteret er høj, for stofmisbruget skal jo finansieres.

Der er brug for alternativer i narkobehandlingen, alternativer der både vil være til gavn for narkomanerne og beboerne på Vesterbro. Derfor er det en god idé at indføre fixerum. Det vil forhåbentlig betyde, at dødeligheden blandt narkomanerne falder, og at beboerne på Vesterbro får ordentlige forhold, så de ikke behøver være bange for, at deres børn kommer til skade, og ældre mennesker ikke skal leve i frygt for overfald.

Men nu var det jo sådan, at overborgmesteren her fra mødets start i aften sagde, at det forslag ønskede han ikke at have på her i aften til afstemning, han mente ikke, at det kunne indpasses som et ændringsforslag til forslaget om heroin. Jeg vil sige, jeg forstår ikke overborgmesteren, jeg tror godt, man kunne sige, det var et ændringsforslag. Men så har SF i hvert fald sørget for, at det kommer til behandling her i Borgerrepræsentationen på det førstkommende møde 1. november.

Men man kan jo være mere nervøs for, at Socialdemokratiet endnu en gang har skiftet mening, at nu vil de måske alligevel ikke gå ind for fixerum, jeg tror, de ligger sådan og padler lidt i åen. Men det var i hvert fald rart, hvis der var flere end SF, der ville være med til at tage et medansvar for beboerne på Vesterbro.

Så har vi også i SF stillet et ændringsforslag om kvitteringsskrivelse til borgerne, vi har sagt det før, det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

vel et rimeligt krav for en borger at få en tilbagemelding fra forvaltningen, når man har henvendt sig til dem.

Ligeledes så har vi de sidste 4 år set visse problemer i samarbejdsformen mellem familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og ungdoms- og uddannelsesforvaltningen. Derfor foreslår SF en hensigtserklæring om en fælles børn- og ungeforvaltning efter samme model, som har været anvendt i de 4 bydele. Det vil betyde en ændring af styrelsesvedtægten, og det vil SF arbejde for.

Ligesom Socialdemokratiet ønsker SF også et uafhængigt klageorgan for ikke alene det sociale område, men for alle områder. Det er jo svært for borgerne at forstå, at dem man vil klage over, skal man klage til. Det betyder ofte, at borgeren, selv hvis hun får en helt korrekt behandling, føler sig utryk og ikke er helt sikker på, at hun har fået det, hun har krav på. Det er et problem, og det tror vi i SF, bedst man løser ved en uafhængig klageinstans.

I forbindelse med indførelsen af selvforvaltning i daginstitutionsområdet udgik kravet om, at mindst 50 pct. af personalet skulle være faguddannet. Det finder vi beklageligt, det er SF's opfattelse, at mindst 70 pct. af det personale, der er sammen med børnene hele dagen i en daginstitution skal være faguddannet.

Så spurgte Morten Kabell, om det også gjaldt PGU, og det vil jeg sige, det gør det. Vi skriver også i vores hensigtserklæring, at det skal være et relevant pædagogisk personale. Derfor foreslår vi, at forvaltningen arbejder hen imod det mål. Vi hørte lige på vores møde i går i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at den seneste opførte daginstitution på Vesterbro udelukkende har ansat faguddannet personale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Endelig til sidst så mener vi i SF, at Borgerrepræsentationen skal pålægge familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen at undersøge muligheden for, at de københavnske førtidspensionister holde skadesløse i forbindelse med, at genoptagelsen af deres pensions sag blev 1½ år forsinket, fordi forvaltningen ikke udførte den beslutning, udvalget havde bedt dem om. Vi havde nemlig bedt dem om, at man skulle orientere førtidspensionisterne om, at de havde mulighed for at få deres sag taget op. Det gik der temmelig lang tid med, før forvaltningen udførte den beslutning, så på den måde så er der nogle førtidspensionister, der kom i klemme på grund af forældelsesreglerne.

Så derfor så synes vi, at de skal holdes skadesløse.

Jens Kjær Christensen (Ø): Desværre, der er ikke nogen fra Venstre til stede, jo, der står Martin Geertsen, det var godt.

Jeg vil bare takke Martin Geertsen og dermed også Søren Pind for nogle brillante indlæg heroppe fra talerstolen, de er meget gavnlige til den kommende valgkamp, mener jeg, og der er ingen grund til at bruge så lang tid på de indlæg, som andre talere har gjort, fordi der var jo ikke meget i det. Men det var jo helt åbenlyst, at det, Venstre fører valgkamp på, det er at sige, at vi andre er nogle idioter og ingenting vil, ikke at fortælle, hvad man selv vil andet end, at man oser af, at det er magt, det handler om, magt, magt, magt, rå magt uden at kunne afsløre for os herinde i Borgerrepræsentationen, hvad man vil bruge magten til. Det var det.

Så kommer der en ros, og det er til Martin Günter fra SF, det skal der jo også være plads til. Han har stillet et forslag, der hedder H25, det er nok ikke ham selv, der har fundet på, at det skal hedde H25, men det handler om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Hovedbiblioteket, så det passer jo meget godt sammen. Det er jo glimrende, at Martin Günter stiller en hensigtserklæring, hvor vi i Kultur- og Fritidsudvalget har vedtaget det, der står i hensigtserklæringen. Så der skulle man være en skarnsknægt, hvis man ikke kunne støtte det en gang til.

Vi vil godt bekræfte, at vi står ved det, som vi har vedtaget én gang før, og det glæder vi os meget til, fordi vi er også enige i, at vi skal have et nyt hovedbibliotek, og vi ved jo alle sammen udmærket godt, hvor svært det bliver at finde en placering, og det bliver sikkert også svært at finde penge. Men på et tidspunkt på arbejdet jo starte.

Alle og enhver, der har beskæftiget sig med sagen, ved, at der er 2 mulige grunde, det mener i hvert fald kulturborgmesteren, selv om han i den pjece, han udsendte, han havde ganske vist stemt imod forslaget, så vidt jeg husker, men så skyndte han sig at udgive en pjece, hvor han så sagde, ligesom han havde fået en god idé der. Sådan er der så meget, han er her jo ikke efter den 1. januar. Det er heller ikke sikkert, vi andre er her i øvrigt.

Så kommer jeg til kultur- og fritidsudvalgsområdet i almindelighed og det, der ligger i budgettet. Det er jo faktisk ganske glimrende ting, der er kommet igennem ved denne budgetaftale. Vi sagde i vores indledning til budgetforhandlingerne, at vi lagde endog meget stor vægt på, at man fik lavet det nye folkebibliotek ude ved Kirsebærhavens Skole, og det er gået igennem. Det er virkelig modigt af parterne, synes jeg, at de turde bide til den bolle.

Så vil jeg sige, at det er jo en fornøjelse stadig væk at læse ændringsforslagene fra de borgerlige. Det er første gang, tror jeg, uden at jeg har gidet kigge igennem, for tidligere har de lignet hinanden, hvor de borgerlige er kommet med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

tonsvis af besparelsesforslag inden for kulturområdet. Det er faktisk første gang, den ikke rigtigt trigger, man har overladt hele det beskidte arbejde til sømanden, og han kan komme i tanker om noget, han har et horn i siden på, der hedder Vega, for han mener, at de bør kunne drive værtshus for de penge, som kunderne betaler.

Nu er det jo ikke et almindelig værtshus, Preben Møller Hansen, men jeg siger, det har man overladt, hvor er alle de andre forslag, som plejer at være også fra Dansk Folkeparti om nedskæringer, højere betaling når man skal på museer osv. osv., mærkeligt, tandløst. Virkelig når man overhører denne debat og ser forslagene, hvor det er, som om de borgerlige kommer løbende efter alle aftaleparternes forslag, der er jo ingen opposition.

Som enhedslistemand kan jeg blive helt bekymret selvfølgelig, og jeg vil sige, oppositionen er en del af flertallet, oppositionen kan ingenting og vil ingenting, det må vi jo fundere lidt over, hvordan vi kringler os videre fra denne position.

Men Venstre har dog så beriget os med et lille forslag, det hedder Æ8, og det er rigtigt, det er sådan et rigtigt Æ-forslag. Det handler nu om, skriver disse gode mennesker, at der skal tilføres 5 mill. kr. til hjælp til en opstartsfasen til genåbningen af Amagerscenen. Nå, siger man så, javel ja, Amagerscenen var jo en del af det, der stadig væk hedder DST, Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, og om det er det, man nu vil presse en Amagerscene ind i eller ej, det fremgår jo ikke med al tydelighed af forslaget, for det kan man jo ikke, fordi der foreligger jo en lovgivning, der klart fortæller, hvilke teatre der ligger inde i Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Ja men så læser man ordet, så står der opstartsfasen. Aha, der er nogle veldædige borgere, som åbenbart måske vil noget, og så vil man uden at nævne dem ved navn give nogle penge til noget, vi ikke ved, hvad er. Det er en interessant bevillingspolitik i almindelighed.

Så har jeg hørt, at man skulle være blevet forvirret over, at der skulle eksistere nogle tinglyste servitutter ude i Amager Centret, der hvor der har været Amagerscene. Men der er noget, man har misforstået, de servitutter, som det er blevet oplyst for mig, havde til hensigt at sikre, at så lang tid der var en Amagerscene, så kunne den være der, og det kunne ikke omdannes eksempelvis til supermarked.

Se, nu er virkeligheden, det har jo stået på et par år, at der ikke er nogen Amagerscene. Så vil jeg spørge den højeste juridiske ekspertise, det er Venstres borgmester Søren Pind, hvad gør man så, hvad gør man så, Søren Pind, er det så ikke rigtigt, at så kan man godt gøre noget andet end lave teater. I øvrigt har det ikke noget med Bygge- og Teknikudvalget at gøre.

Men altså der er nogle gode mennesker, og det må være ude fra Amager, der har beriget os med dette forslag. Normalt når vi snakker om flere penge til teaterlivet, så erindrer jeg, at Venstre er meget, meget tilbageholdende for at sige det mildt.

Jeg erindrer endda, hvordan flere af medlemmerne af Kulturudvalget har været oppe og tordne. Sidste gang vi havde noget med Amager og penge til en Amagerscene benævnt Røde Kro, jeg ved ikke, om man kan huske, hvad Venstre sagde heroppe fra talerstolen, de kan sikkert ikke selv huske det, og jeg hjælper dem ikke i denne sag, der må de selv finde tilbage i papirerne. Jeg kan antyde, der er visse modsætninger i synspunktet. Så kan den vist ikke trække mere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Så det sidste, jeg vil sige, det er en rettelse til, hvad økonomiforvaltningen har lavet, jeg har selvfølgelig informeret, som jeg skal, økonomiforvaltningen og overborgmesteren om det, det er den, der hedder Æ6. Det er faktisk en rigtig vigtig sag, det er en ganske stor pulje, som skal gå til nogle bestemte formål inden for idræt og kultur. Det er med stor glæde, at det er lykkedes at føre en så stor forøgelse endda af den pulje, vi har haft i år videre næste år.

Der er bare et lille problem, og det er, at den tekst, der hører til Æ6, ikke er den korrekte. Derfor skal jeg bede forvaltningen her, når man nu laver protokol af mødet og af afstemningerne, at man bruger den korrekte tekst. Den korrekte tekst er den, der står på side 13 i budgetaftalen, og den lyder som så, så kan andre jo sidde og kigge på, hvad der står i Æ6:

»Puljen skal bl.a. bruges til ny organisation i KI, KUC, herunder etablering af en IT-portal på idræts- og fritidsområdet, etablering af kommende skaterhal, etablering af første bademulighed i havnen, bevægelsesklare områder samt til drift af en skøjtebane i forlængelse af etablering af denne på Genforeningspladsen i indeværende år.«

Det er det, teksten er, og når vi skal stemme om det, så er det denne tekst, vi stemmer om.

Hvad er så den store forskel, den store forskel er, at i det, der står til afstemning her, der står det, som om de penge, der skal bruges i forbindelse med omorganiseringen af KI, KUC udelukkende er til IT-portal, men selve aftaleteksten er bredere, og det er der vist ingen, der på forhånd vil frasige sig for, at der kan blive brug for at have midler generelt i forhold til denne omorganiseringssproces.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Så hvis der ikke er nogen, der protesterer, så må jeg gå ud fra, at alle er enige i, at det er det, vi stemmer om altså blandt aftalepartnerne.

Bente Møller (Ø): Her i weekenden er en stor del af nationen optaget af en boksekamp. Nu er det ikke sådan, at boksekampe nogen sinde har interesseret mig synderligt, men når jeg hører, hvordan Venstre og Socialdemokratiet opfører sig i budgetdebatten her, så leder det lidt tanken hen på en boksekamp eller måske snarere på en sang af en af dem, jeg holder rigtig meget af, nemlig Lars Lilholt. På Lars Lilholt Bands første plade var der et nummer, der hed, jeg vil være en stjerne, det vil du også gerne, og sådan har jeg det lidt nu, når nu man hører tonen i debatten. Fordi jeg synes, der bliver sådan lidt for meget arrogance og mudderkastning og lidt for lidt visioner, og hvad er det, vi vil.

Lars Lilholts sang fortsætter med, at dybt i vore øjne er vi alle lige nøgne, og jeg vil også hellere klædes af end klædes på. Derfor kunne det jo være fristende at begynde at klæde nogle af dem af, der har stået heroppe og leget denne leg.

Når man skal høre, hvad Venstres nye sundhedsordfører, som tilsyneladende nu er bygge- og teknikborgmester Søren Pind, i dag kunne fortælle om, hvilken ondskab budgetparterne har forvoldt Københavns stakkels ældre, og hvilken godhed Venstre vil komme dem til dels, så kan jeg ikke lade være med at sidde og tænke på, at alle nedskæringer, der har været på ældreområdet, alle plejehjemslukninger, der har været, som jo især har ramt de ældre, alle forringelser af sygehusvæsenet med HS, lukningen af Kommunehospitalet og andet, det er vedtaget med Venstres stemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Derfor vil jeg da ikke håbe, at den københavnske befolkning er så naiv, at de ikke husker, hvad det var, Venstre lavede de første 6 år, jeg var medlem af denne her Borgerrepræsentation. Hvad de lavede før de 6 år, ved jeg ikke så meget om, der var de også kun 2 medlemmer herinde, så deres indflydelse har vel været begrænset, men hvad de i hvert fald har lavet indtil skilsmissen mellem Socialdemokratiet og Venstre, det kan man næsten kalde den. Ved sidste budgetaftale så har de stemt for samtlige forringelser, og de har været med i samtlige økonomiske aftaler om HS' budget til og med det budget, HS bliver drevet efter i år.

Venstre stillede i sin tid nogle betingelser for sygehusplanen, en af dem var, at der skulle være 1-sengsstuer over alt i psykiatrien faktisk nu. Jeg ved godt, at det var en tidligere borgerrepræsentant, der nu er folketingsmedlem, for hvem det var en mærkesag, men det var Venstres ultimative betingelse dengang for at støtte sygehusplanen. Det frafaldt de også siden.

Så der kunne man måske have sagt, at de var bannerførere for de psykisk syge, det var de så heller ikke, da det kom til stykket. Men at påstå, at de har gjort noget som helst godt for de gamle, de synes jeg er svært. De har gjort rigtig meget dårligt, og det har Socialdemokratiet også. Vi er faktisk i Enhedslisten glade for, at Kramer har skiftet standpunkt i forhold til nogle af de aviscitater, der blev brugt heroppe. Vi synes ikke, det er nogen skam for overborgmesteren, at han er blevet klogere, og han har fundet sig nogle andre legekammerater end Venstre.

Sådan håber vi også, at det vil være efter valget, at dem der skal stå for sikring af borgernes tryghed herinde, social retfærdighed, at også de fattigste, de der har det sværest kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

bo i en ordentlig by, de ikke skal overlades til Venstres skalten og valten og deres muligheder for at pirke socialdemokrater til at føre den sorteste politik, man kan forestille sig.

Jeg synes, det var skønt, da vi sad i foråret og forhandlede en eller anden akutløsning på hjemmeplejen og opleve Venstre melde ud, kan vi ikke få udliciteringer, så er vi ikke med til noget, og så samtidig høre den socialdemokratiske sundhedsborgmester, da vi snakkede om budgettet for år 2000 var så smadderglad for kundevalgsmødeller og andet, hvor private aktører skulle på, så det som en brudflade, at Venstre nu kom og krævede udliciteringer og klart erkendte, at med dem kan vi ingen aftaler lave, vi må finde os nogle andre aftalepartnere.

Jeg ved ikke, om det er Socialdemokratiets indflydelsesrige venner i fagbevægelsen, eller hvem det er, der har fået sundhedsborgmesteren på bedre tanker, men vi er helt sikre på, at det er til gavn for de almindelige københavnere, og så er det jo godt.

Når man så kan opleve både Venstres bygge- og teknikborgmester og Venstres medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget stå heroppe og undervurdere de københavnske ældrerådsmedlemmer, så bliver jeg næsten gal på deres vegne. Jeg er sikker på, at gode Frank Hansen, der af ældrerådene i København sådan er valgt til deres samlede formand, han ville føle det som personlig forfølgelse at blive kaldt socialdemokrat. Det ville jeg sateme også blive gal over, hvis nogle skulle finde på at kalde mig socialdemokrat. Det er jeg ikke, det har jeg aldrig været, det tror jeg heller ikke, Frank Hansen nogen sinde har været, men han er det i hvert fald ikke nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Else Welander er socialdemokrat, det har hun aldrig lagt skjul på, men at tro at en eneste borgmester eller anden borgerrepræsentant af Socialdemokratiet kan styre Else Welander, det er at undervurdere Else Welander. Hun har sine meningers mod, og hun tror på det, hun går for, og så er hun sådan fuldstændig ligeglad med, hvor mange hun træder på undervejs, hvis hun synes, hun gør det rigtigt.

Så det kan godt være, at overborgmesteren kan byde hende på kaffe, holde uformel snak med hende, måske give hende en lille taske, hun ønsker sig eller andet, men få hende til at love, hun vil sige eller skrive noget bestemt, det kan jeg garantere for, at det kan ikke overborgmesteren.

Denne sag med Ældresagens undersøgelse er ikke nogen ny sag, jeg ved præcis, hvornår Else Welander fik det dokument fra Ældresagen, det er i morgen 14 dage siden, for jeg havde, som jeg altid har, en frådende talsmand fra de københavnske ældreråd, det er hun nemlig, deres pressetalsmand i telefonen, der sagde, »du må se, hvad Ældresagen har gjort, jeg faxer det til dig på arbejdet, er det i orden?« Jeg sagde, det lyder spændende, Else, ja, ja fax du det bare ind på arbejdet. Jeg ved ikke, hvad jeg havde forestillet mig, det var, men allerede på det tidspunkt var Else meget vred, da havde hun lige fået det i hånden, og det faldt ikke sammen med det der møde uden dagsorden, der blev holdt nede hos overborgmesteren, det havde nemlig været der ingen.

Så for min skyld må Venstre og Socialdemokratiet slås, som de vil, kaste så meget mudder på hinanden, som de vil, men inddrage uskyldige borgere og påstå, at de er gidsler i noget. Det synes jeg er for meget, ligesom jeg synes, det var for meget, da Venstres sundhedsordfører tillod sig at beklikke to ansatte i forvaltningen, en embedsmand fra familie- og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

arbejdsmarkedsforvaltningen og en embedsmand fra økonomiforvaltningen og påstå, at det ligesom alle andre udnyttede deres foreningsfrihed til tilfældigvis at være med i foreningen Dansk Ligbrændings Forening og så beklikke dem og påstå, at de skulle være rodet ind i et eller andet med noget begravelse. Det synes jeg ikke, man kan være bekendt.

Gå dog efter socialdemokraterne og så lad være med at drage alle mulige andre uskyldige borgere eller ansatte ind i den der kamp.

Og så skal I endelig bare blive ved med at slås, altså jeg er i øjeblikket til mange valgmøder, det tror jeg, de fleste af os er, og jeg er primært til møder med ældre, og de er enormt godt besøgt. Tit fordi dem, der arrangerer dem, uanset om det er Ældresagen eller Ældrerådet i Kongens Enghave, sørger for at servere lidt god mad først og lidt god mad bagefter og måske også noget underholdning. Så der er lidt andet, der trækker end politikerne, så der er udsolgte billetter.

Der er ikke en eneste af de ældre, jeg har mødt på de møder, jeg har været til endnu, der synes, at det afgørende er, om de får frit valg, eller om vi udliciterer eller noget som helst. De vil have den hjælp, de har brug for, for at deres dagligdag kan fungere, og de vil have, at kommunen holder, hvad de lover. Og så er de sådan set, virker det som om, dybest set meget tilfredse med, at dem der så kommer hjem hos dem er kommunalt ansatte i hjemmeplejen.

Jeg kan ikke sige, at de ikke også ville være tilfredse, hvis det var et privat firma, fordi jeg tror, for de fleste af dem er det afgørende såmænd, at de får den hjælp, de har brug for, og at man holder, hvad man lover.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Når vi er imod udliciteringer, det har jeg holdt mange foredrag om gennem tiderne, så er det, fordi for det første mener vi, der er nogle tværfaglige og nogle samarbejds-mæssige konsekvenser ved det. Og så synes vi, de er så tåbeligt, at man oven i at bruge penge til den direkte service, både skal bruge penge til nogle, der skal tjene et overskud, og så skal dem, der har myndighedsansvaret, nemlig kommunen samtidig bruge penge på at gå ud og kontrollere, at dem der tjener penge på det nu også holder det, som kommunen har lovet. Altså det må da give en masse overadministration og spild af penge og manglende fleksibilitet, og hvorfor skal vi så ikke lave mere service for de penge.

Så i går var jeg til et ellers meget hyggeligt valgmøde med også en repræsentant for Venstre, og der gik det lige pludselig op for mig, at når Venstre snakker private aktører, så er vi nogle gange enige med dem. Fordi da denne gode mand, Bent Christoffersen, havde sin afsluttende bemærkning i går på ældrekonferencen ude i Kongens Enghave, så brugte han Røde Kors Plejehjemmet, som mødet blev holdt på, som eksempel på, hvor godt noget privat kunne være.

Og det er jo rigtigt, at Røde Kors Plejehjemmet er en selvejende institution med driftsoverenskomst med Københavns Kommune. Den har bare det særlige, at den er nonprofit, så der er altså ikke nogen, der scorer penge på det. Den er oprettet i sin tid af folk, der er engagerede ligesom så mange andre private institutioner, vi har driftsoverenskomst med. Det var da dejligt, at folkekirken lavede menighedsbørnehaver, før det offentlige København overhovedet erkendte, at kvinderne var kommet på arbejdsmarkedet og havde brug for pasning. Dem har vi da aldrig haft noget imod, de har nemlig aldrig haft profitmotivet, de har haft interessen for at være aktive

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

deltagere i væsentlige velfærdsopgaver. Det er mange af de frivillige organisationer også, som vi også gerne samarbejder med.

Så man kan ikke bruge et selvejende plejehjem med driftsoverenskomst som udtryk for, at så er alt privat nok godt og velfungerende, og det kommer ikke til at koste mere.

Winnie Berndtson (A): Ja, først vil jeg sige lidt om Ældresagens kontrolkampagne. Så vil jeg gerne sige, at hvis man ikke får hjemmehjælp som aftalt her i kommunen, og det viser den sidste prøveuge jo, at det gør man rent faktisk, og hvis man af en eller anden grund ikke kan komme som hjemmehjælp til den aftalte tid, så får man leveret erstatning, det har vist sig i alle tilfælde.

Når man ikke altid som hjemmehjælp dukker op til den aftalte tid, så kan det f.eks. være, fordi man ikke går fra den ældre, man er hos, før situationen er løst. Nogle gange oplever man jo som hjemmehjælper ældre, som er i en situation, hvor det ikke bare er forsvarligt at gå fra dem, fordi den næste kunde i butikken kalder, men hvor man vælger at blive og derfor må ringe til den næste og aftale et nyt besøg. Det synes jeg, der skal være plads til i vores hjemmehjælp.

Derfor har jeg ikke som politisk mål, at vi får nul aflysninger, vi får nul erstatningsbesøg, for det vil være udtryk for, at man ikke bliver i de situationer, hvor det kan være nødvendigt at blive hos en ældre, og man ikke bare fiser videre til den næste.

Så kampagner, der går på, at hjemmehjælp skal være ufleksibel, men til gengæld skal være præcis tidsafmålt, det får man ikke min opbakning til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Hvis man ikke får hjemmehjælpen som aftalt, så skal man ikke sende et skema til Ældresagen, der så sender en pressemeddelelse til en avis, der så skriver historien, nej, man skal kontakte hjemmeplejen, så man kan få at vide hvorfor og få aftalt et erstatningsbesøg.

At vi leverer, hvad vi lover i Københavns Kommune, er ikke noget, den enkelte ældre skal dokumentere, det skal vi kunne dokumentere, at vi gør. Bevisbyrden påhviler ikke den ældre.

Jeg synes, når vi nu har mulighed for at se, hvad den indsats, som nogle politiske partier har stået bag ved, og som forvaltningen har knoklet med, og som ikke mindst hjemmehjælperne har knoklet med, at det rent faktisk nytter, at det rent faktisk bliver bedre, så kan jeg ikke forstå, hvorfor man nærmest skal overfuses med, at det hele stadig væk er helt ude i skoven, og ingenting fungerer. Det er bare for meget, og hvorfor må man ikke dokumentere, og hvorfor må man ikke prøve, og hvorfor må de ældre ikke registrere. Det må de gerne, men det er stadig væk os, der skal dokumentere.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke også fra de partier, som ikke har været en del af denne aftale, kan sige bare en lille bitte smule ros til forvaltningen, fordi nu går det den rigtige vej. Det har bevist, at forvaltningen er i stand til at få det her til at vende, til at gå den rigtige vej, og hjemmehjælperne har bevist, at når de får de gode rammer for deres arbejde, så kan de udføre deres arbejde.

Så i stedet for at stå her og blive ved med at sige, ja men det er også for meget, og Ældresagen bliver ved med at skrive 40 pct., selv om selv Venstre faktisk har erkendt, at den højeste aflysningsprocent hedder 1,6, fordi Venstre har ikke talt imod det materiale, som forvaltningen har lagt frem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Ja men hvorfor skal vores hjemmehjælpere hele tiden blive mødt med, at sådan er virkeligheden, når det ikke passer, hvorfor kan man ikke her i aften stille sig op og sige, det var fandeme godt, undskyld, det var godt gået i uge 39, I gjorde det, da I fik de gode rammer, hvorfor kan man ikke stille sig op og give den ros, selv om man ikke har været med i aftalen. Jeg forstår det ikke.

Til Bente Møller vil jeg lige korrekse lidt, Bente Møller fik blandet kundevalg, udlicitering og derudad(?) sammen, vi har aldrig foreslået, at hjemmehjælpen skulle udliciteres. Vi har foreslået, at vi ville arbejde med forsøg med kundevalgsordninger, fordi vi ville give de ældre valgfrihed, vi ville ikke udlicitere til private, vi ville give de ældre mulighed for at vælge mellem kommunen og nogle andre. Herunder kunne man jo faktisk sagtens forestille sig de selvejende institutioner, eller at de store ældreorganisationer organiserer hjemmehjælp, det kunne jeg i hvert fald godt forestille mig.

Til Martin Geertsen og udlicitering vil jeg sige, ja men så hør dog efter, de ældre og personalet ønsker ikke, at vi løser problemet ved udlicitering, de ønsker selv at være en del af løsningen, de ønsker selv at være med til at få ældreområdet til at fungere. Jeg tror såmænd også, de er de bedste til det, så hvorfor ikke lade os give dem lov.

Når både Martin Geertsen taler for, at de private sikkert er bedre, og hvorfor skal vi dog have et kommunalt flyverkorps, år vi allerede har private vikarbureauer, så vil jeg bare sige, og det vil jeg også sige til Bente Møller, der siger, de ældre er nok ligeglade, bare det bliver leveret, at jeg hører ikke, at de ældre er ligeglade, jeg hører faktisk ofte, at de ældre er kede af at blive betjent af de private vikarbureauer,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

fordi der kommer en og løser en ydelse, som man er bestilt til, og så går vedkommende igen. Men hvis man bliver betjent af en anden hjemmehjælper fra kommunen eller af vores eget vikarkorps, så hænger det sammen med resten af hjemmehjælpssystemet, og der bliver meldt tilbage, og de kender distriktet, og de kender de andre i området. Så jeg hører faktisk ofte, at de ældre er kede af de private vikarer, fordi det ikke hænger sammen i resten af systemet.

Så vil jeg sige til Martin Geertsen, og der er han lovlig undskyldt, vi havde jo et møde med ældrerådsformændene, men Martin Geertsen var til et andet møde med nogle ældre, så der er han lovlig undskyldt, men så vil jeg alligevel tillade mig at referere, hvad der rent faktisk blev sagt på det møde.

Jeg kan godt fortælle Martin Geertsen, at ældrerådsformændene var vrede og harme over den måde, som Ældresagen forsøger at ødelægge det store stykke arbejde, som ældrerådene jo også har kommittet sig til, nemlig at den københavnske hjemmepleje skal fungere.

Jeg kan også godt sige, at de var glade for, at der var taget politiske initiativer, at der var kommet flere penge, og også at de oplevede på de tilbagemeldinger, de fik fra de ældre, at det her nytter noget. Så det vil jeg bare referere videre.

Så til Søren Pind og Venstre generelt vil jeg sige, at Søren Pind sagde, at hvis man skulle have Venstre med til noget som helst, der handlede om systemskifte og ny overborgmester og den slags ting, så skulle man bare lige vide, at så skulle Venstre have væsentlig politisk indflydelse, og det skulle være bredt politisk. Det vil jeg bare sige, jeg ved ikke, om Søren Pind og Martin Geertsen har sniffet for meget til graffitimalingen, eller hvad der er galt med deres

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

verdensbillede, men et eller andet er der i hvert fald galt, fordi de 2 ting kan jo ikke gå op i en højere enhed.

Er det ikke gået op for Venstre, at der ikke er nogen bred opbakning til Venstres politik, det er vel sådan set gået op for de fleste andre i Borgerrepræsentationen. Det er fair nok at have sine politiske holdninger, det er oven i købet endnu mere fair, at man nu endelig gider tale om dem, men så må man jo også bare konstatere, at det er der ikke opbakning til.

Så hvis Venstre skal have væsentlig politisk indflydelse, og det også skal være bredt politisk, så bliver det nok ikke i København.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg har et par korte bemærkninger til Hellen Hedemanns regnestykke om, hvor gode SF vil være ved børnefamilierne ved at afsætte 25 mill. kr. til forældreorlov. Jeg har sat mig ned og regnet lidt på det, og hvis der skal bruges 25 mill. kr. af den konto, som Hellen Hedemann og SF foreslår, pengene skal tages fra, så ville det blive 11.000 kr. sådan ca. pr. familie pr. år. Det gør ikke den store forskel, hvis vi taler om de lavtlønnede familier at få 11.000 kr., de fleste familier bruger jo oven i købet kun forældreorloven i et halvt års tid, så det vil sige 5.500 kr. for til gengæld at forringe den ordning, som vi kalder for de alternative pasningsordninger, nemlig privat dagpleje, privat pasning.

Vi har i øjeblikket 600-800 familier, som bruger den ordning, og den er i øvrigt i stigning, og så sent som i sidste uge trådte den nye tilskudsordning i kraft, sådan så vi ligestiller forældre med børn i privat pasning, så der også opnås søskendemoderation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Så at forringe tilbuddet for et par hundrede familier om året ved, at de ikke kan få det, som også er vigtigt, nemlig pasning fra halvársalderen i de 2 private ordninger incl. søskendemoderation, samtidig med at alle statistikker viser, både fra København og fra andre kommuner, dengang vi havde tilskud, vi har haft det oppe på 25.000 eller 20.000 kr. om året, vi har også haft det længere nede, det har stort set ingen effekt på efterspørgslen.

Så det forslag, som SF har stillet, det straffer de forældre, som har brug for privat pasning fra halvársalderen, og det højner ikke antallet af forældre på orlov, tværtimod. Det vil sige, at forslaget i virkeligheden forlænger ventelisten med det antal forældre, som ikke kan bruge de alternative ordninger.

Så tror jeg, det var en fortalelse fra Hellen Hedemanns side, at nu skulle vi opgive selvforvaltningen på personaleområdet, og hun havde da også hørt på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i går, at den nye vuggestue til 100 børn på Vesterbro havde 100 pct. uddannet personale. Ja men det er jo lige præcis selvforvaltningen, det har den institution valgt, den institution har valgt at prioritere faglært personale, fordi det er vigtigt for dem.

Der vil jeg så sige, hvis man skal gå ind og lave 70 pct., så synes jeg hellere, at man skulle gå ind og kigge på, om det er efteruddannelse, om det er videreuddannelse, kvalificering af personalet, eller om det er at give plads til flere studerende, så der kan komme det antal personaler, antal pædagoger, som der rent faktisk er brug for. Med den udbygning, der er sket i hele Storkøbenhavn, for ikke at sige i hele landet, så er det største problem på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

daginstitutionsområdet i virkeligheden at skaffe kvalificeret personale, fordi der ganske enkelt ikke bliver uddannet nok.

Preben Møller Hansen (P): Det var i realiteten slet ikke min mening at tage ordet, idet sådan som jeg vurderer de indlæg, der har været, så er der i realiteten kun tale om valggas. Det er sådan set sådan, som jeg vurderer det.

Jeg mener, når man sidder i en ledelse for en by som København, så er det ikke det, der skal præge talerne. Det skal være noget konkret, der er til gavn for befolkningen og ikke alt det, som man gerne vil love dem, alt det som man gerne vil gøre.

For spørgsmålet hos den københavnske befolkning er jo, hvorfor pokker har de så ikke gjort det for længe siden, når de ved, hvordan det skal være.

Men så har jeg selvfølgelig også en anden ting, det er, at jeg vil gerne have lov til at sige tak til, nu ved jeg ikke, om det er overborgmesteren, eller om det er Den Socialdemokratiske Gruppe, som tog initiativet til at lave en budgetaftale, og jeg vil selvfølgelig gerne takke alle de partier, der har været med til at lave denne aftale.

Det betyder selvfølgelig ikke, at man er tilfreds, men ud fra hvordan økonomien er, ja, så må man selvfølgelig lægge et budget. Men vi alle sammen har vel mere eller mindre andre ting, som man gerne vil have fremmet, fordi man mener, det er afgørende og det er vigtigt.

Jeg har f.eks. også stillet en del forslag, fordi jeg mener, at de burde også realiseres og blive aftalt. Men der var ikke mulighed for det gennem de forhandlinger, vi har haft, men det medfører ikke, at man ikke skal fremføre de enkelte forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

I den forbindelse har man her fra talerstolen også rejst lidt kritik, ikke så groft, mod et forslag, hvor jeg stiller forslag om, at vi skal spare 4,2 mill. kr. om året, og det er spørgsmålet om de penge, som vi sammen med staten bevilger til 3 forretninger, hvor man hører musik. Det er Vega, Copenhagen Jazz House og Stengade, eller hvad fanden er det, den hedder ude på Nørrebro der, det er deres musikarrangementer, som man støtter med små 3 mill. kr. om året til disse firmaer.

Jeg har ikke noget imod at bevilge de nævnte penge, under forudsætning af at det er totalt gratis for de københavnske borgere at overvære det. Men når man tager de ublu priser, man tager, nu har jeg kun Vega, når man tager sådan nogle ublu priser, så er der noget galt i, at vi skal støtte private forretninger, som tager disse enorme priser for, at folk kommer ind og hører det. Så må de kunne leve i sig selv, selv sikre sig den indkomst, som er nødvendig for at betale omkostningerne ved at drive disse musikfirmaer. Det er min ganske bestemt opfattelse, at sådan må man se på det.

Det er ikke i de københavnske borgeres interesse overhovedet, at man bevilger de nævnte penge. Det kan jeg sige med fuldkommen sikkerhed, for forholdet er det, at jeg hver eneste dag har møde med folk mellem 80 og 150 mennesker, hvor vi selvfølgelig diskutere de ting, der foregår også her i dette hus. Jeg ved lige nøjagtigt, hvad det er, folk de mener, at der er forkert, og hvad de mener, der er rigtigt. Det er ud fra det, at jeg bl.a. stiller det nævnte forslag.

Jeg har også stillet nogle besparelsesforslag, fordi man selvfølgelig skal kunne finansiere de forslag, man stiller. Jeg har stillet dem ud fra en ganske almindelig sund fornuft, og det er bl.a. et spørgsmål om, at man skal spare på de udgifter, der gives til os, der er herinde. Det er jo et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

millionbeløb så stort, som de 55 mennesker, der sidder her i denne sal eller burde sidde her, som de rager til sig i løbet af et år, og som det koster for at drive dette foretagende.

Jeg har igennem alle mine år, siden jeg fyldte 18 år, der er jeg blevet valgt til utroligt mange tillidsfunktioner og været formand for en utroligt masse forskellige institutioner. Jeg har altid haft det samme princip, at når man vælges, så er det ikke for at tjene penge, så er det for at gøre en indsats for dem, der mener, man vil være en god talsmand for dem. Derfor er jeg modstander af alt det, der foregår, ikke alene her, men over alt i samfundet, hvor der er nogle, der i den grad rager til sig.

Men som sagt så har jeg stillet en hel masse forslag, og jeg har også stillet forslag, der koster penge. Når jeg nu lytter til det, som der siges her fra talerstolen af de respektive talere fra de forskellige partier, så har det undret mig en del, at man ikke tager fat ved noget af det, der gør mest ondt, nemlig de hjemløse her i byen.

Nu er jeg i den situation, at jeg bor lige ved siden af Ørstedsparken, og jeg har en fantastisk sød hund, og jeg går tur med den hver dag, og jeg taler med mange af de hjemløse. Nu tager jeg lidt gas på dem i ny og næ, når de sidder som regel der og har klunset sammen ved hjælp af tomme flasker får sig en bajer, og når jeg så kommer hen til dem, siger jeg, hen venner, hvordan går det, og de siger, arh det går ad helvede til sådan og sådan, kan du ikke slippe en tyver, eller hvad de nu ellers kan finde på at sige. Så siger jeg, nej, der tager I sgu fejl, jeg har sgu lige fundet en hundredlap, og så tager jeg den op af lommen, så vil jeg spørge, er der nogle af jer, der har tabt den, og så ryger alle 12 hænder op med det samme, alle sammen har tabt den åndssvage hundredkroneseddel. Og så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

siger jeg, den skal I selvfølgelig have, kære venner, jeg ved godt, I køber bajere for lortet, og det skal de selvfølgelig også have lov til.

Men så var jeg altså en tur ude i noget, der hedder Bauhaus, og der så jeg et fantastisk flot lille blokhus, og jeg gik jo ind og sagde, det kostede lige ved 34.000 kr., jeg sagde, hvis jeg køber 10, hvad kan jeg så få dem for. 10, hvad fanden skal du bruge 10 til, ja men jeg spørger, hvad, ja men så finder vi ud af en pris. Nå, det lyder godt, og så sagde jeg, hvor får I dem, ja, de købte dem i Sverige og sådan og sådan og sådan.

Og så tænkte jeg, jeg går sgu op til Jens Kramer Mikkelsen og viser ham brochuren og siger, skal vi ikke købe sådan 1.000, vi kan formentlig få dem for 25.000 kr. stykket, og vi har jo den nedlagte Amagerbane, der kan de jo blive lagt, og så vil de hjemløse i hvert fald blive lykkelige over, at de har taget over hovedet, og de skal nok finde ud af at gøre det hyggeligt og pænt omkring det sted, hvor husene nu bliver placeret. Herregud, det kostede skide 25 mill. kr. set ud fra et budget på 41 mia., så er det jo ret besat småpenge, og det er jo kun én gang.

Når man så får bygget de rigtige boliger, så kan man jo sælge dem igen og måske også endda tjene lidt penge på dem, hvis man er kræmmer nok i sin sjæl, så er der altså penge at hente.

Men jeg må erkende, at det ikke er et forslag, som nyder denne forsamlings store interesse, det er ikke det, der er min kammerat Lars Hutters, han er selvfølgelig altid med på den, der er ikke noget der, der er ingen, der skal tage fejl af Lars, det kan jeg godt fortælle jer, han har sgu hjertet det rigtige sted. Men bortset fra det, så er det ikke det, som man har diskuteret, og det ligger heller ikke i den enorme bunke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

aftaler, som jeg er en del af i det budgetforlig, som vi har aftalt.

Men det der står tilbage det kunne altså ikke nyde fremme.

Så har jeg stillet et forslag for at spare, og det havde jeg altså heller ikke forventet, at man sprang op som trold af en æske for at stemme for, men det at Borgerrepræsentationen indfører i næste periode udvalgsløst styre efter lov om kommunernes styrelse § 65a. Det er, fordi jeg har den ganske bestemte opfattelse, at det er fuldkommen ved siden af et demokrati og fornuft, at man sidder rundt omkring i udvalg og bliver enige om ditten og datten, i stedet for at man diskuterer det her, således at journalister og andre kan få indsigt i, hvilke holdninger de respektive medlemmer har her i denne forsamling.

Men jeg går heller ikke ud fra, at det er et af de forslag, som man er helt vild for at stemme for.

Så har jeg lavet et andet, det er, at økonomiforvaltningen pålægges at udarbejde besparelsesforslag på al fortæring og al rejseaktivitet for politikere. Jeg synes simpelt hen, det er utåleligt og uacceptabelt, at man her i denne forsamling beslutter hvert år, så rejser man en tur til USA, så snupper man lige en tur til Australien, og hvor fanden man nu ellers farer hen, det synes jeg, det er abnormt.

Men selvfølgelig er spørgsmålet, når man skal forklare sig, at man skal have inspiration. Men hvis man stiller op til et byråd og ikke har den fornødne inspiration, så lad andre stille op, som har inspirationen. I det øjeblik man stiller op til en tillidsfunktion som det at komme ind i Borgerrepræsentationen så må man selvfølgelig have nogle meninger om, hvordan man skal agere i givne situationer om de forhold, som denne bys borgere har. Det må være helt klart og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

helt enkelt, det er jo ikke et spørgsmål, om man gerne vil stille op på det ene eller andet partis liste for at få nogle stemmer og så komme ind og få rejser og ædegilder, og hvad ved jeg. Det kan ikke være det, der er drivkraften. Drivkraften må være, hvordan sikrer vi os, at denne bys befolkning får de vilkår, som de har fortjent.

I den forbindelse vil jeg da gerne, selv om det ikke lige er det, jeg mener, man bør gøre her, det er at tage stilling til det, der skete. Det gør jeg nu, mest fordi min ven Lars han trak det frem, det var spørgsmålet om bevarelse af Kommunehospitalet. Der var jo i realiteten med de aftaler, der var indgået med andre og så det forhold, at undertegnede blev valgt, så var der jo 28 personer, altså et flertal for at bevare selve Kommunehospitalet. Men hvad skete, Venstre sprang i mål, for det var ikke det, der var meningen. Men når man skulle dele udvalgsposter og andet, så var det jo meget rart at have en holdning, der kunne sikre sig stemmer fra andre i fordelingen af poster. Jeg synes, det er uhyggeligt.

Jeg synes også, det er uhyggeligt det, der foregik og er foregået, dels at man lukkede hospitalet, dels at man nedlagde de plejehjem, som tilfældet er.

Derfor har jeg selvfølgelig også stillet et forslag om, at man skal opføre 4 nye plejehjem i København. Jeg ved godt, det ikke er tilstrækkeligt, men det der står tilbage det er jo, at det er bedre end ingenting. Derfor synes jeg, at dette forslag selvfølgelig også skulle frem her i foretagendet.

Men det er jo ikke det eneste. Jeg har også stillet forslag om, at man skal bygge en ny skole på Christianshavn i stedet for den gamle. Der har jeg en meget sjov erindring, som ikke ligger mere end en måneds tid tilbage. Der var nemlig en, der sagde til mig, prøv at spørge, hvilke ting som SF's borgmester

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

og enhedsborgmesteren har foretaget sig til gavn for den københavnske befolkning i de 4 år, der nu snart er gået. Så sagde jeg, hvad fanden det ved jeg jo ikke engang selv, men jeg tænkte, nå ja, det gjorde jeg.'

Nu var det sådan, jeg spurgte en, nu sad de 4 ved hvert bord, og jeg spurgte kun 4 i stedet for 10, som han foreslog, jeg skulle. Alle 4, jeg spurgte plus de, der sad ved bordene, altså 16 i alt, de anede ikke, at SF havde en borgmester, de vidste det ikke. Så sagde jeg, ved I ikke, at de har en borgmester, næh, altså vi kender Søren Pind, vi kender Jens Kramer Mikkelsen, og vi kender vores søde pige dernede, der var ikke noget. Men at SF og Enhedslisten havde en borgmester, det anede de altså ikke noget om. Nu var det altså 16 mennesker, det drejede sig om, og jeg var faktisk noget overrasket, det må jeg erkende, men sådan var vilkårene.

Så gav jeg udtryk for, at SF de ville altså gerne have en overborgmesterpost i stedet for Jens Kramer, og at Venstre var indstillet på at støtte en sådan tanke. Der var de vågne alle 16, de sagde, det går SF sgu da ikke med til. Hvis Venstre skal støtte SF, så kræver de jo betaling for det, og hvis lysten til at få dette job er så stor, så må SF også kravle til biddet og sørge for, at Venstre får gennemført nogle af de ting, som de vil. Der var de selvfølgelig inde på privatiseringer, og hvad der nu ellers var, I kender vel alle sammen Venstres argumenter.

Men se, det er tanker, der er i befolkningen, og det skal man altså være opmærksom på.

Så har jeg stillet et forslag, og der har jeg sgu tænkt på mig selv, ja, ja, det skal man jo også en gang imellem, jeg har nemlig stillet et forslag om, at vi skal bevilge 250 mill. kr. til Peter Martinussens område. Det er jo, fordi i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

modsætning til Lars, så har jeg altså tænkt mig, jeg vil sgu have hans borgmesterpost her fra 1. januar. Jeg tror, jeg vil være fantastisk god til den lille affære, og jeg er ikke i tvivl om, at jeg nok skal møde en mand med en papkasse, der kan hjælpe, således at økonomien i hvert fald bliver nogenlunde rimelig.

Det er ikke, fordi jeg har ikke noget imod Peter, jeg har noget imod dem, der kværulerer og kritiserer ham. Jeg tager faktisk Peter Martinussen i forsvar næsten hver eneste dag, hvis det kommer på tale.

Hvorfor gør jeg nu det, når jeg gerne vil have hans post, det gør jeg, fordi jeg synes, det er uretfærdigt, at man personligt angriber en mand, for det der står tilbage er jo, at der er nogle der bevilger de penge, som den pågældende borgmester skal bruge for at sikre de ting, som folk gerne vil have. Men når de ikke bevilger det nødvendige pengebeløb, så har man jo ikke nogen muligheder for at gennemføre alt det, som man kritiserer for. Det synes jeg, det er uretfærdigt, uhæderligt, og det er jeg altså modstander af.

Jeg har ikke noget imod, at man kritiserer, hvis ikke der bliver lavet, man skal samtidig føre frem, hvad argumentationen er for, at man ikke kan gennemføre det, som man gerne vil.

Jeg var jo med på det første møde, jeg tror nok, det var Venstre, der indkaldte det, og jeg satte mig ned til mødet og lyttede til, hvordan der skulle spares der sådan og sådan og sådan. Men så manglede der, så vidt jeg erindrer 17 mill. kr. Og så tog jeg ordet, og så sagde jeg i min slutbemærkning, ved I hvad, I kan gå over i Sydbank og låne de skide 17 mill. kr., og så får de ældre det, sådan som de skal have det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det kunne man jo ikke, sagde de. Jeg sagde, ja men jeg skal sgu sikre jer lånet, bare ikke alt det pjat. Nej, det kunne man ikke, men så gik vi til møde her, og hvad skete der så, Jens Kramer Mikkelsen kom hen til mig og sagde, Preben, jeg har hørt sådan og sådan og sådan, det må vi finde en løsning på. (Tilråb). Ja, ja, det må vi finde en løsning på. Og hvad sagde han så, efter han havde siddet derude og drukket sig en cognac, så sagde han, Preben, vi skaffer pengene, punktum finale. (klapsalver). Det var jo kun ved hjælp af argumentation og ved at påvise, at man altså sagtens kan skaffe pengene, og det blev så gjort.

Jeg ved da godt, at Venstre var imod, de var jo også imod, at vi bevilgede 35 mill. kr., selv om de i disse dage farer rundt over hele landet og forklarer, hvor meget de vil gøre for deres ældre. De har ret beset ikke gjort en skid og har formentlig heller ikke planer om det, selv om de siger det, det er udelukkende, fordi der er valg hverken mere eller mindre.

Så skal jeg se, om jeg kan huske det sidste. Jo, så har jeg lavet et andet forslag, og det lyder sådan, det er bevilling til pleje, service og boliger, og det er det, jeg har nævnt, det har jeg været inde på med de der 250 mill. kr., så det skal jeg ikke komme ind på.

Det med de 4 nye plejehjem det har jeg også stillet forslag om, og det har jeg også omtalt og det med vederlag også. Jeg har sgu været hele lortet igennem.

Jeg kan kun sige en ting til jer, at jeg er i hvert fald glad for, at det er lykkedes, og så vidt jeg kan forstå, så er det ikke noget, der sker hver dag, det er lykkedes Jens Kramer Mikkelsen at skabe et bredt flertal for det budget, som vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

vedtager her i aften, og det er jeg glad for som københavnere, og det skal jeg nok fortælle, hvor jeg kommer frem.

Mona Heiberg (A): Det er jo ikke nemt at komme efter Preben Møller Hansen, må jeg sige, underholdningsværdien er høj, men noget der også er højt i Preben Møller Hansens tale, det er moralen. I modsætning til andre partier herinde, så ved man, hvor man har Preben. Når Fælles Kurs og Preben Møller Hansen siger ja, så er det et ja, og så kan man stole på det, og er det et nej, så ved man det, og det holder man fast i.

Det må jeg sige, det vil give en dyb respekt også i forhold til de budgetforhandlinger, vi har haft. Også herfra en stor tak til det gode klima, der har været, til det gode forhandlingsklima, der har været, til de mange konstruktive forslag og til det idégrundlag, der lå fra start af, og den beslutning, vi nu står overfor i dag, som vi er 37 mandater omme bag ved. Det synes jeg er rimelig stærkt, næsten 70 pct. af Borgerrepræsentationen er omme bag ved denne her budgetaftale.

I et valgår må man sige, hvis der er nogle, der kan stå sammen omkring denne aftale omkring at gøre det bedre for København, så må man vel næsten, lige meget hvad for et parti, man er medlem af, tage hatten af for det.

Jeg vil sige i forbindelse med kun et par enkelte sager. I forbindelse med Amagerscenen og Venstres forslag, jeg har været medlem af Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab i ganske lang tid, og nu har jeg også formandskabet, og med sorg må jeg indrømme, at Amagerscenen desværre ikke kunne klare det, de gik konkurs. Det var ærgerligt, fordi det var et rigtig godt teater på Amager, og det er ikke, fordi Amager er den, der har de fleste teatre, når man taler områder i byen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg vil så gerne vide fra Venstre og Venstres kulturpolitikere, hvordan skal dette arrangeres, hvem skal drive det pågældende teater, hvem skal have de 5 mill. kr. Det synes jeg er ganske interessant. Man vil stemme for, at Amagerscenen, indholdssiden er der ikke mere som teater, hvordan skal disse penge bevilges og til hvem.

I forbindelse med Preben Møller Hansens besparelse på Vega, så ville jeg ønske, det var virkeligheden, at Vega kunne køre i sig selv og hvile i sig selv og måske oven i købet få et overskud. Det kan ikke lade sig gøre desværre med disse musiksteder, og hvis vi skal være den internationale kulturby også kulturmæssigt, som vi gerne skulle være og har ry for at være, så bliver vi nødt til at have de her musiksteder, der virkelig kan trække de store navne til såsom Vega. Så kan det selv med de dyre billetpriser ikke køre rundt.

I disse dage kan man se Kulturministeriet og Erhvervsministeriet lave nogle aftaler omkring kulturen og erhvervet. Det er jo virkelig en god ting, hvis man kan få de to områder til at spille sammen, og de to, som Preben Møller Hansen sikkert ville have sagt det, at de havde ? kassen, begge dele i det danske politiske liv, både erhvervet og kulturen. Så kan vi få noget til at køre, tror jeg på en bedre måde og også måske uden de store tilskud.

I forbindelse med det, som Jens Kjær Christensen var heroppe og sige vedrørende de 43 mill. kr., der ligger i en idrætspulje, så kan jeg sige til hr. Jens Kjær Christensen, at Socialdemokratiet kan selvfølgelig tilslutte sig den aftaletekst, der ligger fra grund af, og som var grundlaget for det, der nu står som et forslag til budgettet.

Til allersidst vil jeg sige til Martin Günter, at vi kan desværre ikke stemme for det pågældende forslag igen igen, vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

har stemt for forslaget vedrørende Hovedbiblioteket i Kultur- og Fritidsudvalget. Det vil vi ikke gøre i dag med den begrundelse, at vi vil gerne have en redegørelse for den nuværende bygning, hvor Hovedbiblioteket jo ikke har været placeret så lang tid.

Det er jo ikke bygget til bibliotek, det er vi godt klar over, og dermed tror jeg også, der er nogle bygningsmæssige problemer dernede, nemlig vedrørende bæreevne. Men det vil vi i hvert fald meget gerne se en redegørelse for, således at vi har et beslutningsgrundlag i forhold til fremtiden, hvis vi bliver ved med denne udmærkede økonomi, som vi har i dag, og derefter tage stilling til, kan vi placere et hovedbibliotek så centralt, på sådan en central grund, som vi gerne skulle, idet jo Krystalgade er en eminent god placering.

Men vi vil som sagt meget gerne, ud over at vi jo har stemt ja i Kultur- og Fritidsudvalget til de første 500.000 kr., se noget mere materiale for at tage stilling til, om vi skal gå videre med det bygningsmæssige, og hvor vi kan finde grunden henne.

Lars Hutters (L): Må jeg allerførst sige tak til borgmester Peter Martinussen for et kontant svar på de problemer, der i øjeblikket befinder sig på de medicinske centre på HS' hospitaler og de problemer, som vi med fuld kraft arbejder på, nemlig at blive kvalitetssikret i form af akkreditering, det skal jeg love borgmesteren, at det skal jeg bringe videre til personalet og få drøftet igennem. Jeg har lige haft mulighed for i øvrigt at læse det skriftlige igennem, og det var ganske udmærket.

Må jeg i øvrigt sige, det er jo ikke altid, jeg gør det, men jeg skal jo også være ærlig, jeg synes, det var en meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

vittig tale, nu kan man så sige, det var ikke Lars Hutters, det gik ud over, men det var faktisk en meget vittig tale, og den var altså faktisk elegant, det må jeg sige. Jeg ved ikke, om jeg ville have sagt, hvis det var mig, det gik ud over, nu gik det ud over Venstres Martin Geertsen. Men det var faktisk en meget vittig og god tale, som borgmesteren holdt.

Debatten her om budgettet har jo dermed også sådan set fået et hovedtema, som hedder ældreomsorg og hospitalsbehandling. Der kan ikke være nogen som helst tvivl, og det kan jeg så forstå, det er så valgkampens tema, det bekræfter både Socialdemokratiet, og det bekræfter Venstre.

Fra SOL's side skal vi sige, det hilser vi stærkt velkommen, det er et område, vi faktisk ikke selv kunne have valgt bedre, hvis vi må have lov til at sige det.

Omkring jeg har nu så i øvrigt fået en kopi af den pressemeddelelse, som Martin Geertsen og Venstre har udsendt. Jeg må sige, jeg er ked af, når der står om ældrerådsformænd, hvis man med det mener Else Welanders, som jo er omtalt i debatten. Jeg har kendt Else Welanders igennem et langt politisk liv, der er ingen som helst tvivl om, at hun er pavestolt af, at hendes morfar har været med til at oprette Socialdemokratiet her i København, ingen som helst tvivl om det, det er hun virkelig stolt af.

Men altså at tro, at der, som andre har været inde på, at der er nogle, der kan dirigere rundt med Else Welanders, så kan jeg kun anbefale, at de pågældende mennesker selv kommer til, hvis ikke de kender Else Welanders at komme til at tale med Else Welanders. Der er ikke nogen, der kan dirigere rundt med hende.

Der var på et vist tidspunkt, hun var meget skuffet over, at Socialdemokratiet havde lukket Kommunehospitalet og meldte sig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

ud af Socialdemokratiet, og så flørtede hun med en tanke om at melde sig ind i SOL, men dæleme nej, der skulle ikke, nej, og der var ikke alt det, der var galt, og så brændte hendes hjerte alligevel for Socialdemokratiet.

Jeg vil sige til Venstre og Martin Geertsen, det må I ikke gøre, for det er ikke ærligt, og det er ikke rigtigt.

Må jeg så i øvrigt gå til hele spørgsmålet omkring hjemmeplejen, hvor jeg er lidt ked af, at den har fået, altså jeg skal jo ikke være den, der i øvrigt holder mig tilbage, når det gælder?, men jeg er alligevel lidt ked af, at den har fået imellem Ældresagen og ældrerådene, og jeg ved ikke hvad, hvad der er foregået i aviserne i de sidste dage, at den har fået den der lidt konfrontationsagtige ... (Afbrydelse). Det ved jeg ikke, borgmester Søren Pind, jeg siger bare, for mit eget vedkommende vil jeg sige, jeg er lidt ked af det.

Ældrerådene kender jeg og sætter meget stor pris på, jeg kender Ældresagen, som jeg sætter meget pris på. Jeg har oplevet Ældresagen virkelig gå foran og kæmpe for de ældres rettigheder og faktisk været meget en afgørende brik, om man så må sige, afgørende drive er et bedre udtryk i den ubehagelige sag, vi havde med bydelrådet på Indre Østerbro, der med formanden Kjeld Lykke i spidsen med vold og magt drev igennem en forringelse, og hvor Ældresagen tog sagen op. Der var kun SOL i øvrigt, der stemte imod ude på Østerbro, og hvor Ældresagen tog det op og fik det ført til domstol og fik slået fast, at det var ulovligt. Det vil for mig altid stå som virkelig stærkt gjort fra Ældresagens side.

Det var ikke morsomt i starten, der var mange ting og sager, der faldt ned over Ældresagen i den forbindelse, men de stod fast.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Så derfor vil jeg godt sige omkring det, der sker i øjeblikket, der vil jeg sige, der vil jeg selv anbefale både over for ældrerådene såvel som over for Ældresagen, at man går ind i en dialog omkring de her ting.

Jeg synes naturligvis, at man skal tro på, og jeg har også godt selv iagttaget det, jeg vil stadig væk sige, jeg er måske nok den borgerrepræsentant, der taler med de fleste ældre omkring hjemmehjælpen. Jeg kan godt bekræfte, hvad der er blevet sagt, at der bliver sagt fra de ældre, at det bliver forbedret, alt er ikke, som det skal være, men det bliver forbedret. Der er al mulig god grund til at komme frem med og påpege, hvor man så i øvrigt kan gøre det bedre.

Der vil jeg sige til Martin Geertsen, Venstre og borgmester Søren Pind, tænk sig den umulige tanke, at Venstre havde haft held til, at hjemmeplejen skulle udliciteres i hele København. Jeg vil gerne have et ærligt svar fra Martin Geertsen og Venstre, tænk hvis vi havde gjort det herop til valgkampen, hvad det havde udløst af kaos, og jeg ved ikke hvad. Jeg tror rent faktisk ikke på, at man inden for de første 4-5 år, gud forbyde at det overhovedet kunne komme så langt, men at hvis den overhovedet gjorde det, men at man i løbet af 4-5 år overhovedet kunne udlicitere sådan kæmpemæssige opgaver, der ligger i det.

Jeg synes, Venstre skal gå ind og prøve at være en lille smule ærlig i denne sag. Og så vil jeg vende tilbage til det, som Venstre gerne vil føre valgkamp på som hovedtema i denne valgkamp, det vil SOL også.

Hvem er det, der har stemt for forringelser inden for hjemmeplejen, hvem var det, der var med i budgetforliget om det, er det korrekt forstået, at det var Venstre. Jeg erindrer det tydeligt. Hvem var det, der lukkede flere hundrede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

plejehjemspladser, hvornår går Venstre ud i de næste 40 dage og fortæller de ældre, vi i Venstre har stemt for, at flere hundrede plejehjemspladser skulle lukkes. Og kan man så fortælle de ældre, hvorfor det skulle ske. Nej, nej, tæl op, hvad det er, der er sket, Martin Geertsen.

Så havde vi det her før, det vil jeg godt lige vende tilbage til, det var Venstres borgmester Søren Pind, der i sin ordførertale sagde, og så har man lagt de ældres genoptræning i ruiner. Jeg hørte ikke Martin Geertsen tage sit politiske ansvar for, at det var sket, jeg hørte ikke, at Martin Geertsen ærligt fortalte her fra talerstolen, såvel som han bør fortælle befolkningen i de næste 40 dage, det var Venstre, der var med til at lukke Kommunehospitalet og dermed lægge genoptræningen for de ældre i ruiner her i København.

Så begynder man at citere forud for sidste valg til Borgerrepræsentationen, hvad overborgmesteren havde sagt. Jeg synes, det ville klæde både borgmester Søren Pind såvel som Martin Geertsen fra Venstre at citere, hvad der bliver sagt fra forhandlingerne herinde i Borgerrepræsentationen.

Man kunne f.eks. starte med at citere, inden afstemningen fandt sted omkring lukningen af Kommunehospitalet, hvad Lars Hutters fra SOL sagde i forbindelse med behandlingen her i Borgerrepræsentationen, da man skulle tage stilling til lukning af Kommunehospitalet. Der havde man jo ikke stemt endnu, der må jeg gå ud fra, hvis det er argumenter, der skal tælle, det kunne man jo starte med. Det er jo forhandlingerne, der er vigtige, det er argumenterne der er vigtige, Lars Hutters fra SOL sagde rent faktisk, og det kan man slå tilbage til i forhandlingerne, at genoptræningen af de ældre, hvis man lukkede Kommunehospitalet, ville blive fatal, den ville blive

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

skæbnesvanger, den ville ikke kunne blive gennemført, der ville virkelig være et kvalitetsfald for de pågældende ældre.

Lyttede Venstre, Martin Geertsen, borgmester Søren Pind efter disse argumenter, nej, nej, nej, nej. Venstre har, som nogle af de andre, der var i flertal, ligesom Det Radikale Venstre for den sags skyld, ligesom De Konservative, ligesom socialdemokraterne hovedansvaret for det her. Og Venstre skal påtage sig sit politiske ansvar.

At man så oven i købet løber lige så stærkt, som en hest kan rende, fra de aftaler, som man har indgået bl.a. med Lars Hutters og SOL omkring Kommunehospitalet, det synes jeg også, man skal gå ud og fortælle befolkningen.

Omkring hjemmeplejen der er store opgaver, det kan blive bedre, det skal blive bedre, og en af de ting, der bør blive bedre, det er, at man også værdsætter dem, som arbejder inden for dette område, at man hjælper til med den følelse af, at det er en fantastisk vigtig opgave, en af de vigtigste opgaver, vi måske har i vores samfund over for de medarbejdere, der er i gang der. Det synes jeg er fantastisk vigtigt.

Det gør man altså ikke ved at drive hetz på dem, ved at true med, at hvis ikke I løber noget hurtigere, så bliver I udliciteret. Udlicitering det er efter min opfattelse vejen frem til, at man ødelægger et fantastisk vigtigt område.

I stedet for burde man hjælpe til med at dem, der arbejder inden for hjemmeplejen, bliver endnu bedre uddannet, og hvis det skulle stå til mig, og hvis det skulle stå til SOL, rent faktisk også lønmæssigt bliver tilgodeset efter det store ansvar, som alle inden for hjemmeplejen reelt har. Det vil være det rigtige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg håber, at hvis Venstre vil gøre det her ærligt til et hovedtema, at man så også samtidig påtager sig det ansvar for, hvad det er, der er sket i denne periode med lukninger af Kommunehospitalet, lukninger af plejehjem, forringelser af hjemmeplejen, nedskæringer inden for sygehussektoren.

Det er fuldstændig rigtigt, som borgmester Peter Martinussen har fortalt heroppefra, ja men altså hvorfor drev man ikke på, da SF, da Enhedslisten, da Dansk Folkeparti insisterede på, at der skulle flere penge til HS. Nej, nej, man gad ikke engang svare i debatten.

Nu vil man, åbenbart fordi man ikke rigtigt har ansvar, så vil man gå ud og bilde befolkningen ind, at man har haft et ansvar, og at man stadig væk vil forbedre det. Det er jo ikke sandt, gerningerne og handlingerne taler imod det.

Borgmester **Søren Pind**: Der er en navnkundig person, der på baggrund af et billede, der engang blev taget, har udbrudt, er der 2, der står sammen i dansk politik, og det var selvfølgelig en helt unødvendig ting at sige.

Her i aften er det afdækket, at der er 4, der står sammen i dansk politik i hvert fald her i København. De 4 er Preben Sømand, overborgmesteren, sundhedsborgmester Peter Martinussen og medlem af Borgerrepræsentationen for Solidarisk Alternativ, Lars Hutters.

Nu må jeg lige godt bede om mine himmelblå, Lars Hutters, som står fra denne talerstol gang på gang og kritiserer alt, hvad der foregår, er nu systemets mest tro væbner og forsvarer. Den ridder, hvis lanse brydes for at forsvare Socialdemokratiets systemtankegang og måde at gribe tingene an på. Det er så fattigt som noget, jeg nogen sinde har set.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Der er nogle, der prøver på at påstå, at Venstre skulle have meldt sig ud af de her forhandlinger. Jeg er nødt til at sige, tror Socialdemokratiet, tror alle andre, at Socialdemokratiets konsorter virkelig på, at man kan bilde den københavnske befolkning ind, at det er tilfældigt, at det kun er Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, der ikke er med i denne aftale. Tror man virkelig, at man kan føre den løgn så langt, at man kan overbevise vælgerne.

Sandheden er, at der har ligget en ussel taktisk tankegang bag det, som kun er gået ud på at få skabt og ødelagt, og det ønsker jeg faktisk Socialdemokratiet tillykke med, al den snak om systemskift, som nogle på venstrefløjen har gået og snakket om, den er jo afdækket nu, for flertalspartierne har jo lagt den politik frem, man vil føre, og samtidig udstille den såkaldte højrefløj.

Vi kender jo retorikken, Lars Engbergs indledning var sådan set meget sigende, den minder om Nyrups, der er dem, og der er os, der er 2 veje i dansk politik. Hvem har skabt værdierne, det har vi, hvem vil tage værdierne, det vil de, ha, ha ha, hvor er det sjovt, jo vi genkender retorikken.

Tror man virkelig, at de københavnske ældre, om hvem Politiken i en leder den 8. august skrev, og jeg citerer:

»Der går næppe en uge, uden at ældreplejen i Københavns Kommune, den ældrepleje, som Lars Hutters forsvarede nu, er leveringsdygtig i endnu et opsigtsvækkende svigt, hvad enten det drejer sig om iøjnefaldende kaos i administrationen eller borgere, der udsættes for en dybt nedværdigende behandling. Som bliver glemt, forsømt eller på anden vis ladet i stikken.

I denne uge er det sagen om en beboer på Amager, der lå død i sit hjem en måned, fordi hjemmeplejen koksede i kommunikationen, der får vores opmærksomhed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Hvad bliver det næste, en borger, som dør, fordi ansatte i hjemmehjælpen glemmer at tale sammen.«

Så vidt altså den private del af A-pressen. Må jeg godt have lov til at spørge, tror man virkelig, at de forhold, der altså beskrives i Socialdemokratiets hoforgan i København, efter at den anden gik fallit, tror man virkelig, at de forslag, der er stillet i denne sal her i aften, vil afhjælpe lige netop det problem. Tror man virkelig, at man kan overbevise vælgerne om det.

I en kronik den 8. september i Berlingske Tidende har jeg bl.a. beskrevet forløbet omkring Kærbo, de absurde forhold, hvor medarbejderne viste sig ikke at arbejde i 4½ time ud af en hel arbejdsdag. Det er altså det effektive system, som Lars Hutters priser så højt. Jeg beskrev, hvordan der fuskes med kørebøger i Københavns Kommune, hvordan vikarer, der er holdt op i hjemmeplejen, har beskrevet, at der snydes og bedrages.

Og sådan er der forhold på forhold, man kan gøre gældende. Det er den sektor, som man her i aften vil stoppe million efter million ud i uden overhovedet at have undersøgt nogen som helst, ikke en af disse påstande undersøges.

Så jeg vil godt sige til Lars Hutters, vi nærer ingen frygt for nogetsteds at diskutere ældrepolitik i denne her by og slet ikke med de ældre, som udsættes for det system, hvor overborgmesteren har garanteret, at der vil være nul aflysninger. Jeg forstår nu på sundhedsborgmesteren, at der har været 370, var det deromkring, jeg hørte ikke tallet præcist. Men i hvert fald en del aflysninger.

Så har der jo også i denne sal været en del diskussion om den berømmelige sag, hvor man går ud og angriber de ældres organisation, fordi de ældres organisation gerne vil vide, om de løfter, der udstedes fra denne sal, holder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Overborgmesteren har også citeret mig fra en artikel i Berlingske Tidende den 7.8., en udtalelse, som er faldet om, at 40 pct. af hjemmehjælpsbesøgene skulle være aflyst. Og det citat er rigtigt. Jeg ringede den pågældende journalist op dagen efter og sagde til ham, at han havde glemt min henvisning til Ældresagen. Der står nemlig i Politiken dagen før, og jeg citerer igen, det er så fra den 6.8.:

»Vores informationer peger på, at op mod 40 pct. af hjemmehjælpsbesøgene, som skal hjælpe den ældre med praktiske gøremål, bliver aflyst.«

Det siger altså Bjarne Hastrup, direktøren for Ældresagen. Det er, hvad jeg er citeret for i Berlingske Tidende, jeg står ved det. Der mangler en henvisning til Ældresagen, den pågældende journalist mente ikke på det tidspunkt, at det var væsentligt, jeg vil selvfølgelig foranledige, at det bliver bragt.

Men når man ser Ældresagens udtalelser, når man ser den måde, hvorpå den pågældende organisation har afdækket det ene fortrædelige forhold efter det andet, så forstår man meget bedre, hvorfor Socialdemokratiet har været ude med den yderste del af fingerneglene og virkelig presset også selv folk i det parti, der normalt står frit, til at levere et politisk stykke bestillingsarbejde. Det er forstemmende, det er ulækkert, og det er ubehageligt.

Men jeg er såmænd helt rolig ved, at Ældresagen nok skal stå sig i den kamp, jeg tror ikke på, at det vil lykkes at antaste den pågældende organisation i den grad, som visse gør sig til fortalere for også her i Borgerrepræsentationen i aften.

Må jeg så yderligere sige omkring lukningen af Kommunehospitalet, som har spillet en vis rolle i aften. Jeg ved ikke, hvad det er, der gør, at Lars Hutters siger, vi ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

vil vedkende os ansvaret for lukningen af Kommunehospitalet. Jeg har adskillige gange bekræftet, at Venstre medvirkede til den beslutning, og jeg står ved det. Jeg har på intet tidspunkt benægtet, at sådan var det.

Lars Hutters og jeg har en forskellig opfattelse af, om der var tale om et brud på den konstitueringsaftale, vi indgik. Det mener Lars Hutters, det mener jeg ikke, og det mener jeg af den helt enkle årsag, at det naturligvis indgik i aftalen, at det ikke måtte koste de københavnske skatteydere penge.

Men se det, jeg siger, og der må Lars Hutters jo tro mig på mit ord eller lade være, det var, at naturligvis går Venstre da ikke bare ud og lukker et hospital, fordi de synes, det er sjovt. Altså jeg ved godt, der er nogle, der har den opfattelse af vores parti, at vi spiser mindst 2 små børn til morgenmad, og så piner vi de ældre til middagen.

Men jeg er nødt til at sige, at på linie med de usandheder, der har frekventeret den socialdemokratiske hjemmeside, hvor man har påstået, at vi kom rendende til budgetforhandlinger og ville lukke plejehjem, hvad alle incl. både Enhedslisten og SF ved er i direkte modstrid med sandheden.

Så er jeg også nødt til at sige, at omkring Kommunehospitalet der fik vi den klare besked fra den socialdemokratiske overborgmester, hvad også er dokumenteret med det citat fra 1997, at det var, at forholdene omkring genoptræning for de ældre mindst ville blive på det niveau, det var.

Resultatet af den drøftelse er altså, at man nu lukker geriatriske sengeafsnit på Bispebjerg Hospital. Se, Lars Hutters, det er derfor, at vi er vrede, det er ikke, fordi vi vil rende fra noget ansvar, men det er, fordi de forudsætninger, og det, der lå til grund for den pågældende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

aftale omkring Kommunehospitalet dengang, forsvinder, og fordi ældreoptræningen ligger i kaos. Det var ikke den forudsætning, vi indgik aftale om Kommunehospitalet på.

Sandheden er, at aftenens debat jo klart udstiller de 2 veje, som også Lars Engberg er inde på. Socialdemokratiet har købt og betalt venstrefløjens, snakken om systemskifte bliver svær nu, jeg har heller ikke deltaget i den.

Men det der står tilbage det er, at der sidder et flertal i denne sal i hvert fald indtil næste valg, som sætter systemet før samfundet, som sætter penge før mennesker, som sætter fagforeninger før borgere. Som nægter at tro på at acceptere, at hvis vi lader de ældre bestemme selv, f.eks. lade dem selv bestemme, hvem de vil have som hjemmehjælper, så stiger kvaliteten og også ydelserne. Som vil have den politiske magt, det politiske overherredømme over den enkelte ældre, at man vil have lov til at bestemme, hvilken hjemmehjælper der skal komme, den ældre må ikke selv bestemme det. Det er kun et eksempel af mange.

Vi ser det samme på sundhedsområdet, vi ser en passivitet på boligområdet, vi ser en stigende skattebyrde. Alt i alt ser vi et system, som ikke fungerer, og som står på randen af kollaps.

Det får mig til at slutte af med en bemærkning til Winnie Berndtson. Jeg har faktisk forsøgt i aften oven på en meget mærkelig debat om overborgmestercandidater, som der jo er mange af i denne sal, forstår jeg, at sige, at intet parti og naturligvis ikke Venstre vil lægge mandater til og pege på en person uden at få politisk indflydelse. Det mener Winnie Berndtson er krænkende, og det skulle åbenbart stille Venstre uden for indflydelse. Der må jeg sige, der strækker min forstand ikke til mere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Vi prøver faktisk på at søge indflydelse og være bl.a. borgerlige stemmer, der arbejder, hvilket 2 budgetforlig i denne valgperiode også bevidner. Men det er klart, at når man betragter Venstres mandater som nogle, der bare skal lægges til, uden at man får politisk indflydelse, så må vi stå af.

Så jeg må indrømme, jeg forstår ikke et ord af Winnie Berndtsons bemærkninger om det her. Vi ønsker et politisk systemskifte, ikke et systemskifte for personernes skyld, vi ønsker at få politisk indflydelse, og det har vi søgt i denne valgperiode, og det vil vi også søge i næste.

Men det der står tilbage det er, at ingen, ingen af flertalspartierne ønsker at diskutere politik, det hele bliver form, det handler om at overfalde politiske modstandere, overfalde organisationer, som påpeger fejl og mangler i den kommunale service.

Vi håber, at valgkampen kommer til at handle om den politik, og vi vil i hvert fald gøre vores til det.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg kunne godt tænke mig at vide, om borgmester Søren Pind mener, at samtlige ansatte i sundhedsforvaltningen, der arbejder med at give oplysninger til udvalget, er fulde af løgn, fordi det må borgmester Søren Pind næsten mene. Da antallet af aflysninger var højest, der var det 1,6 pct. Nu skal jeg høre, at en borgmester af denne forsamling prøver at stå heroppe og påstå, at der har været op til 40 pct. aflysninger i hjemmeplejen.

Det må betyde, at de ansatte i forvaltningen er fulde af løgn og giver medlemmerne af udvalget forkerte oplysninger, og at Søren Pind har noget andet dokumentarmateriale, der kan bevise det modsatte. Det var den ene ting, jeg ville sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Den anden ting er, Søren Pind, der allerede i dag, jf. serviceloven er mulighed for, at den ældre, der ønsker sig en privat hjemmehjælper og selv ønsker at ansætte vedkommende, kan gøre det.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Bente Møller ved godt, at spørgsmålet om at udtrykke mistillid til ansatte i forvaltningerne det er ikke noget, vi beflitter os særlig meget med i Venstre, det har vi faktisk trygt overladt til andre.

Derfor står jeg ikke og siger, nogle er fulde af løgn, slet ikke nogen, der ikke kan gå på talerstolen og forsvare sig. I det omfang jeg måtte gøre noget som helst af den pågældende karakter, så vil det være fuldt dokumenteret af artikler i pressen.

Det er faktisk det samme omkring Ældresagen. Jeg har aldrig påstået, at der er 40 pct.s aflysninger i den københavnske hjemmepleje, jeg har derimod citeret Ældresagen for at sige det. Jeg aner ikke, hvad der er rigtigt eller forkert i den sag, og jeg kunne aldrig drømme om at kaste mig ud i påstande om noget som helst andet.

Det er netop også derfor, som jeg stod og forklarede fra denne talerstol, at jeg i morgen vil tage kontakt til Berlingske Tidende og få den pågældende journalist til at rette det eller i hvert fald få bragt et indlæg i avisen om det, hvis det overhovedet er muligt.

Det jeg har sagt derimod det er, at det er dokumenteret, at der i 1. kvartal i år var over 30.000 aflysninger af hjemmehjælpsbesøgene i København, det er forvaltningens egne tal, dem har jeg brugt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Martin Geertsen (V): Først til Lars Hutters, som har indtaget hovedrollen i noget, der minder mig om filmen Mig og Charlie ... (afbrydelse). Ja men den her er en genindspilning, og toeren plejer ikke at være så god som etteren, og det er den i hvert fald ikke i denne sammenhæng.

Jeg medgiver, at Peter Martinussen på det retoriske niveau er en blændende og en god taler, men det overrasker mig, at Lars Hutters vil give så positive karakterer også til talens indhold.

Som borgmester Søren Pind sagde før, så vedstår vi os fuldt og helt, at vi var en del af den forligskreds, som var med til at lukke Kommunehospitalet. Men det der undrer mig i den sammenhæng det er, hvordan det kan give Lars Hutters skyts til at forsvare og nedlægge yderligere 41 senge på Bispebjerg Hospital.

Uanset hvor lange Lars Hutters' taler bliver her i aften, så kan de ikke underkende det faktum, at Lars Hutters har været med til at lukke 41 senge på Bispebjerg Hospital i geriatrien. Det synes jeg for fuldstændighedens skyld også, Lars Hutters skal gå ud og fortælle de københavnske vælgere, som gerne vil indsætte Lars Hutters som ny sundhedsborgmester i denne kommune.

Jeg forventer sådan set, at borgmester Peter Martinussen kommer op og kvitterer tilbage for Lars Hutters' ros til Peter Martinussen fra før og giver sin opbakning til Lars Hutters som ny sundhedsborgmester.

Jeg forstår stadig væk ikke, hvordan Lars Hutters tør indskibe sig i et forlig, som handler om ældrepolitik, og som handler om geriatri med det citat in mente, som jeg læste op før, og jeg gør det igen:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

»Det er besluttet, at Kommunehospitalet skal lukkes, men funktionerne inden for geriatrien forsvinder ikke, de flyttes ud på andre hospitaler, så patienterne ikke skal køres frem og tilbage. Det handler faktisk om at gøre behandlingen bedre og mere tidssvarende.«

Må jeg ikke stille Lars Hutters det spørgsmål direkte, synes Lars Hutters, at det faktum, at han har været med til at lukke 41 senge på Bispebjerg Hospital i geriatrien, har været med til at forbedre ældreplejen, har været med til at forbedre geriatrien. Det kunne jeg godt tænke mig at høre, og det tror jeg for så vidt også en lang række af de mennesker, som vil indsætte Lars Hutters som sundhedsborgmester, kunne tænke sig at høre.

Lad mig så vende mig til om ikke min yndlingsmodstander, men så i hvert fald det, der er blevet gjort til min modstander i aften, nemlig Socialdemokratiet. Spørgsmålet om Ældresagen, jeg må erkende, at vi og Socialdemokratiet har en fundamentalt forskellig opfattelse af, hvem det er, der er i fokus i den københavnske ældrepleje. Jeg hører Winnie Berndtson, og det kan være meget o.k. ud fra mange betragtninger, men jeg hører Winnie Berndtson tage FOA's parti på bekostning af de ældre.

Det der sker i Winnie Berndtsons tale er, at hun siger, Ældresagen har været ude og undersøge, hvorvidt overborgmesterens garantier holder vand, hvorvidt Socialdemokratiets garantier holder vand, det kan vi ikke være bekendt over for FOA, det kan vi ikke være bekendt over for en af ingredienserne i bevægelsen.

Winnie Berndtson, hvem er det, der er i fokus for Socialdemokratiet i diskussionen om ældreplejen i København, er det FOA, eller er det de gamle. Jeg kan altså ikke se noget odiøst i, at en privat organisation går ud og tjekker,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

hvorvidt overborgmesterens garantier holder, og der slet ikke, når Socialdemokratiet den ene gang efter den anden stemmer undersøgelser ned, stemmer alt ned, der har noget at gøre med at undersøge, hvad der foregår i den socialdemokratisk styrede maskine. Er man bange for at blive afsløret, eller hvad i alverden er det, der foregår.

Frit-valgs-diskussionen tager jeg meget gerne med Winnie Berndtson. I DR's valgudsendelse forud for folketingsvalget 1998 pralede Poul Nyrup Rasmussen af Københavns Kommune. Københavns Kommune var på forkant med udviklingen, der havde man nemlig indført det frie valg, som Venstre så gerne ville.

Cirka også på daværende tidspunkt, nemlig i marts 98 praler byens overborgmester af, at vi er med på noderne i København, i København tør vi alt det frække, i København tør vi udlicitering, i København tør vi det frie valg.

Nu tordner statsministeren lige pludselig mod det frie valg, og nu tordner overborgmesteren også mod det frie valg. Vi har en aftale med Socialdemokratiet fra budget 99 om kundevalgsordninger. Den er ikke blevet implementeret endnu uvist af hvilke årsager, det er den ikke.

Må jeg ikke godt spørge Socialdemokratiet, mener man det samme, som man mente i 98, eller mener man det, som nogle tilfældige socialdemokrater, undskyld udtrykket, mener man det, som statsministeren og overborgmesteren nu går rundt og siger, eller hvad mener man i det hele taget om det frie valg for de ældre. Hvad mener man om, at de ældre selv skal have lov til at vælge, hvorvidt de skal have en repræsentant for FOA, eller de gerne vil have en repræsentant for en privat virksomhed, stor eller lille, til at komme og udføre hjemmehjælpen. Hvad mener Socialdemokratiet om, at den ældre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

selv skal have lov til at bestemme, hvem der kommer ind over dørtærsklen.

Den rene udlicitering bliver simpelt hen nødt til også at give et par kommentarer med på vejen. I en situation, Winnie Berndtson og sundhedsborgmester Peter Martinussen, hvor man både på det økonomiske plan og på det servicemæssige plan har haft kaos i sundhedsforvaltningen, der må man altså tilgive Venstre at stille sig selv spørgsmålet, om hvorvidt man dog ikke skulle undersøge, om der var andre udførere, som kunne gøre tingene bedre, kunne gøre tingene anderledes og kunne gøre tingene til en billigere penge.

Jeg tror ikke, jeg kan finde nogen andre steder end i Socialdemokratiet, hvor det ville være ulogisk, at når noget ikke fungerer, at man så overvejer, hvorvidt der var nogle andre, der kunne løse opgaven på en anderledes måde og på en bedre måde.

Nej, det Socialdemokratiet i stedet for vælger, det er at sige, vi har et system, som ikke fungerer, vi har et system, som ikke fungerer, derfor må vi hellere hælde nogle flere penge i det system, som ikke fungerer. Hvor er logikken henne i det, hvor er logikken henne i at hæve den ideologiske fane så højt, så man blankt afviser bare at overveje tanken og invitere andre folk, virksomheder ind til at løse opgaven. De får ikke engang lov til at byde, hvor er logikken henne i det.

Jeg er enig i, at Socialdemokratiet står for det stationære i denne by, det har man gjort i hundrede års tid eller noget i den stil. Selv når det går galt, selv når det går galt, så ved man, hvor man har Socialdemokratiet, så hælder man flere penge i noget, som i forvejen ikke fungerer, så køre man lystigt derudad med et system, som ikke fungerer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg bliver nødt til at sige en gang til, at man må have held og lykke med at køre videre med det system, man må have held og lykke med ikke at ville invitere andre indenfor, ikke ville kigge på alternative løsninger, det må man have held og lykke med i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Martin Geertsen fra Venstre spørger mig, Søren Pind måske også, men det var nu Martin Geertsen, der spurgte mig, om jeg kunne leve med, at man lukkede geriatrike senge på Bispebjerg Hospital.

Inden jeg når frem til konklusionen, så skal jeg spørge Martin Geertsen, om Martin Geertsen kan erindre, da vi behandlede her i Borgerrepræsentationen HS' budget, hvem der rent faktisk fremsatte forslag om, at de geriatrike senge ikke skulle lukkes, og hvem der stemte for, at de ikke skulle lukke. Det gjorde Lars Hutters fra SOL.

Nu er SOL jo beklageligvis ikke repræsenteret i HS' bestyrelse, det er Martin Geertsens parti Venstre. Jeg synes, Martin Geertsen fra Venstre skal gå herop på talerstolen efter min korte bemærkning og ærligt fortælle Borgerrepræsentationen og befolkningen, hvordan Venstre behandlede det forslag, som Lars Hutters fra SOL stillede her i Borgerrepræsentationen om, at der ikke skulle lukkes geriatrike senge på Bispebjerg.

Kan Martin Geertsen om lidt bekræfte, at det forslag om, at der ikke skulle lukkes geriatrike senge på Bispebjerg Hospital, ikke blev båret frem af Venstre, nu er jeg desværre ikke repræsenteret, men Venstre er, kan Martin Geertsen bekræfte det. Kan Martin Geertsen bekræfte, at Venstre så i øvrigt stemte for HS' budget, som indebar lukningen af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

geriatiske senge på Bispebjerg Hospital, og at man dermed faktisk lukkede de geriatiske senge.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lars Hutters, det er en kort bemærkning.

Lars Hutters (L): Nu siger formanden, det er en kort bemærkning, så jeg skal nøjes med til sidst at sige, SOL er altid rede til, hvis Venstre tager initiativ til, at vi skal have reddet de geriatiske senge på Bispebjerg, så er vi med anytime.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil lige sige til salens oplysning, at en kort bemærkning er i forretningsordenen vedtaget kan vare indtil 2 minutter.

Borgmester **Peter Martinussen**: Det skal jeg love at holde mig indenfor.

Der var meget, man kunne have lyst til at kommentere. Jeg vil nøjes med at sige, at blandt de mange ting, Martin Geertsen sagde, der var der en ting, der gik igen fra hans indlæg i 1. runde, som jeg ikke fik kommenteret, selv om jeg prøvede at komme hele vejen rundt i mit indlæg. Det var, at nu skal vi igen høre, at vi, det store flertal af partier, der står bag budgetaftalen, har nægtet enhver undersøgelse af, hvad pengene på sundhedsforvaltningens område, det område, som Martin Geertsen kender så godt fra sit udvalgsarbejde, at han kan sætte en helt præcis diagnose på det, at vi har sagt nej til enhver undersøgelse af det.

Må jeg ikke bede Venstres Gruppe om, hvis man skulle komme så langt som også at læse papirerne til i aften og læse det,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

der står, jeg tror, det er på side 41-42 deromkring i hvert fald i afstemningsrækkefølgen, det hedder H35, det er stillet af alle de her partier, der tager ansvar. Og jeg synes da, vi skal give Venstre en chance mere, inden afstemningen kommer, for både at læse og forholde sig til det.

Forslaget hedder »Ressourceudnyttelse i sundhedsforvaltningen« og indeholder præcist de analyser og undersøgelser, som Venstre nu 2 gange fra talerstolen har påstået, at vi er imod. Det indeholder sammenligning med andre kommuner, det indeholder begrundelser for, hvad der foregår på hjemmeplejeområdet. Det indeholder forbrugsundersøgelser og det hele. Det er lige før, Martin Geertsen kunne have fået lignende forslag med fra en af de organisationer, han bekender sig til.

Det andet, jeg lige skal sige kort, moral er godt, dobbeltmoral er dobbelt så godt, borgmester Søren Pind. Her at stå og dække sig ind under Ældresagen, jeg ved ikke, om Søren Pind er æresmedlem, det var måske på grund af hans gamle forslag fra de unge dage om at fjerne folkepensionen, han blev det.

Jeg vil bare sige, jeg har set Søren Pind på Lorry, hvor han næsten har været mere på ældreområdet end omkring parkering og andre småting, han burde beskæftige sig med. Stå og sige, at der var op mod 40 pct. aflysninger i den københavnske hjemmepleje, det var ikke med henvisning til Ældresagen, det var Søren Pind, der sagde det. Så dobbeltmoral er åbenbart dobbelt så godt.

(Kort bemærkning).

Lars Engberg (A): Jeg vil bare sige, at hvis Socialdemokratiet havde forsvaret med samme iver noget, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Pensionisternes Samvirke eller Ældremobiliseringen havde gjort, så ville man have kaldt det kammerateri. Hvad kalder man det, når Venstre forsvarer noget, som Ældresagen gør, en undersøgelse, eller hvad det kan være. Mig bekendt er Bjarne Hastrup medlem af Venstre, er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg synes den onde fløjteme, undskyld ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Hov-hov-hov.

Martin Geertsen (V): Jeg synes, det er meget, meget modigt af Lars Engberg at kaste sig ud i en diskussion af, hvad der skal undersøges i denne kommune, det vil jeg godt starte med at sige.

Hver eneste gang Venstre har stillet forslag om at undersøge noget, der har noget som helst med kammerateri i denne kommune at gøre, så har Socialdemokratiet den ene gang efter den anden stillet sig på bagbenene. Jeg vil godt have, at Lars Engberg kommer herop og forklarer, hvordan den retorik, som Lars Engberg lige anvendte før, hænger sammen med de gange, hvor Socialdemokratiet har stemt mod undersøgelser af kammerateri i denne kommune. Og det er ikke mig, der er startet med at anvende udtrykket kammerateri i denne sag her i aften, det er Lars Engberg, det vil jeg bare minde Lars Engberg om.

Lars Hutters er jo med i et forlig, Lars Hutters er med i et forlig, der lukker senge på Bispebjerg Hospital. Er Lars Hutters løbet fra det forlig, som han har med Socialdemokratiet og den øvrige venstrefløj her i kommunen, det er sådan set bare det, jeg spørger Lars Hutters om. Er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Lars Hutters med i det forlig, eller er Lars Hutters ikke med i det forlig, eller er det det rene politiske opportunisme, som Lars Hutters her har kastet sig ud i.

Hvad er det, Lars Hutters har fået igen for at indgå i en aftale, hvor han får usselt politisk mammon igen, eller får han overhovedet det? Er Lars Hutters ikke med i et politisk forlig, der lukker 41 senge på Bispebjerg Hospital?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Det er jo lidt svært for mig at gå i rette med sundhedsborgmesteren, når der hverken er dato, tid, sted eller korrekt citat refereret. Altså jeg kan garantere for, at jeg har hver eneste gang, jeg har sagt noget om det her, refererer til Ældresagen, og det har jeg af den helt enkle årsag, at jeg ikke aner, hvad der er rigtigt i denne sag. Om det er de knap 31.000 aflysninger, som sundhedsforvaltningen har udsat de københavnske ældre for ifølge deres egne mening, eller om det er de 40 pct., som Ældresagen er refereret for i Politiken den 6. august.

Men igen jeg vil selvfølgelig apropos Berlingske Tidende tage det med og få det rettet snarest muligt, den pågældende journalist mente ikke på det pågældende tidspunkt, at det var relevant, det gjorde jeg, det var vi enige om, det må jeg så kigge på.

Så vil jeg godt have lov til at sige, at inddrage folks partimedlemskab og snakke om kammerateri det vil jeg godt sige, det skal man passe meget på med, hvis man ikke også der kan dokumentere det. Det vil være meget, meget interessant til den kommende debat her til kommunevalget, at Socialdemokratiet er nået så langt ud, at man antyder, at Ældresagens arbejde skyldes, at Ældresagens direktør er medlem af Venstre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det vil vi selvfølgelig undersøge, jeg aner det ikke. Vi vil selvfølgelig drøfte det her i offentligheden, at det er Socialdemokratiets måde at arbejde på. Jeg vil bare sige, det er efter vores opfattelse under lavmålet, det må jeg sige, det må jeg sige.

Vi må jo se, hvad den offentlige debat vil bringe herefter, om man synes, det er en sympatisk arbejds metode eller ej. Nu er det ikke ligefrem, fordi det er en beskyldning, at folk er medlemmer af Venstre, det er ikke sådan, jeg mener det, bevares, men alligevel. At inddrage det i en politisk debat på dette tidspunkt det synes jeg er topmålet.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Nu svarede Martin Geertsen ikke på spørgsmålet, om ikke Martin Geertsen kunne bekræfte, at Venstre, som er medlem af HS' bestyrelse, og det er der, man træffer beslutninger om budget og herunder om lukning af de geriatriiske senge, om ikke det var korrekt, at Venstre dermed lukkede de geriatriiske senge på Bispebjerg.

Nu skal jeg spare forsamlingen, fordi man kan jo bare se i protokollen, det gjorde man altså.

Så med hensyn til Lars Hutters og de geriatriiske senge. Nu er det her jo en budgetaftale og ikke et budgetforlig, og en forudsætning for budgetaftalen, for at Lars Hutters fra SOL kunne være med, det var lige præcis omkring HS, at der ville Lars Hutters ikke være med, så der er Lars Hutters frit stillet og har stemt imod og har fremsat forslag, da vi havde debatten omkring HS, at de geriatriiske senge ikke skulle lukke, og at der i øvrigt skulle tilføres flere penge, hvis man overhovedet kan erindre det, hukommelsen er åbenbart meget kort her i aften for Borgerrepræsentationens medlemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Derfor vil Lars Hutters, nu når det er oppe igen, benytte sig af sin frihedsgrad til præcis at gøre det samme. På det punkt er Lars Hutters og SOL ikke med.

Jeg håber, det står helt krystalklart for Martin Geertsen, og der kommer et lige så åbenhjertigt ærligt svar omkring Venstres nu efter min opfattelse meget mystiske rolle omkring de geriatriske senge på Bispebjerg Hospital.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så giver jeg den sidste korte bemærkning til Peter Martinussen. Resten må skrive sig på i næste runde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Så vil jeg sige 2 ting kort. For det første er det jo interessant at opleve borgmester Søren Pinds fantastiske moralske opstød, at nogen nu kan finde på at blande spørgsmålet om partimedlemskab og kammerateri ind i debatterne her i Borgerrepræsentationen og i pressens behandling af samme. Det har Venstre dog heller aldrig gjort, ikke ret mange gange i hvert fald de sidste par år. Skal vi ikke bare lade den stå i luften.

Så må jeg samtidig sige til borgmester Søren Pind, at det er rigtigt, jeg er ikke kommet med datoen for den Lorry-udsendelse, men det behøver vi sådan set ikke skændes så meget om, vi kunne selvfølgelig besøge TV-Lorrys arkiver sammen.

Jeg vil nøjes med at sige stilfærdigt, at det er lørdag den 4. august, at Berlingereren bringer en artikel, hvoraf det fremgår, at de ældre lever i snavs og skidt og meget andet, heri indgår det med aflysningerne. Det er søndag den 5. august, at vi i Politiken har en artikel, der allerede tilbageviser de 40 pct.s aflysninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Det er mandag den 6. august, at Sundheds- og Omsorgsudvalget incl. de venstrefolk, der er medlemmer af udvalget, og jeg tror, vi var fuldtallige den dag, sådan husker jeg det i hvert fald, kommer og hører til det reelle aflysningsniveau.

Nu har Søren Pind allerede her i aften erkendt, at det er den 8. august, han stadig er ude og sige 40 pct. Selvfølgelig kun fordi hans ikkekammerater i Ældresagen siger det, den lader vi også bare stå i luften et øjeblik.

Morten Kabell (Ø): Søren Pind kan råbe, og Søren Pind kan skringe nok så meget, han vil om systemets dårligdomme, og alle vi andres dårlige intentioner. Når man hører på Venstre, ja, så er det jo ikke i modsætning til, hvad Venstre siger, os der mener, at Venstre spiser små børn til morgenmad.

Når man hører Søren Pind, så er det jo nærmere venstrefløjen og Socialdemokratiet og de andre budgetaftalepartier, som ja holder meget af at brænde ældre medborgere på bålet hver eneste Sankt Hans, og det skal vel at mærke være de levende, vi brænder på bålet, fordi det nyder vi nu en gang. Faktisk ville vi helst have, at der var så få af dem som muligt, så derfor sørger vi for, at så mange af dem dør så hurtigt som muligt. Ærlig talt det er for meget.

Faktum er, men jeg kan høre, at Søren Pind ikke har læst forslagene til hensigtserklæringer. Men jeg vil så opfordre Søren Pind og resten af Venstre til at læse forslag til hensigtserklæring nr. 31-35, der i øvrigt også er en del af det budgetaftale, som vi er nogle andre, der har indgået.

Med de 5 hensigtserklæringsforslag sikrer vi forbedrede standarder i Københavns Kommune på ældreområdet, vi sikrer ensartede standarder på ældreområdet. Og vi vil sikre en organisering, der både er fleksibel og effektiv, for der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

ikke én, tror jeg, af budgetaftaleparterne, der er i hvert fald ikke nogen i Enhedslisten, der ønsker at spille penge ud i stedet for at kunne bruge dem på noget effektiv service.

Om Venstre vil det, det får vi så selvfølgelig at se under afstemningerne. Men svaret i maj var nej, og jeg har egentlig også på fornemmelsen, at svaret i aften også er et nej, Venstre vil nemlig ikke noget som helst.

Venstre går på tv med fejlagtige oplysninger, Venstre går i aviserne med fejlagtige oplysninger, Venstre er god til når som helst at være ude og gøre opmærksom på, at 40 pct. bliver aflyst. Men Venstre aner ikke, hvad der er rigtigt, borgmester Søren Pind aner ikke, hvad der er rigtigt, det har han jo lige fortalt forsamlingen. Der må jeg altså erkende, at hæleren er lige så god som stjæleren.

Jeg vil sige til Martin Geertsen og Søren Pind, at Venstre giver befolkningen det indtryk, at vi har 40 pct.s aflysninger. Når Venstre ikke har dokumentation for det, man siger, og i øvrigt sjovt nok aldrig nogen sinde sørger for, at det fremgår i pressen og fremgår alle andre steder, at det kun er citater fra Ældresagen, så må Venstre altså selv stå inde for de påstande, Venstre kommer med. Søren Pind må selv stå inde for, at han ikke har dokumentation for de påstande, han kommer med. Det er lodret forkert, hvad Søren Pind har sagt om de 40 pct. Det er 25 gange så meget som det, der er virkeligheden. 1,6 er også rigeligt, og det er vi nogle parter, der også har taget initiativ til at rette op på. Men Søren Pind vil ingenting, og Søren Pind vil ikke medvirke til at rette op på problemet.

At Venstre bliver nervøs for en oplysning om Bjarne Hastrups medlemskab af Venstre, og jeg har ikke nogen som helst idé, om hvorvidt han er det eller ej, og i øvrigt skal det også være

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

mandens fuldstændig frie ret til at melde sig ind der, hvor han har lyst til, såvel frimærkeforeninger som partier.

Men når Venstre bliver nervøs for det, så er det altså hyklerisk, Venstre holder sig jo ikke selv for god til på hvilket som helst tidspunkt at beklukke gud og hver mand, måske ikke gud, men dog hver mand for deres medlemskab af alle mulige foreninger, det være sig embedsmænds ret til at udnytte deres frihed til at melde sig ind i Dansk Ligbrændings Forening, eller når det gælder hvem som helst anden, der kan melde sig ind i Socialdemokratiet eller et andet politisk parti.

Faktum er, at Venstre nu bare får tilbage med Venstres egne midler, det burde Venstre måske have overvejet på forhånd, om det er særlig smart at begive sig ind i den her form for debat.

Lad os så lige få det afklaret det med nedlæggelsen af de 41 geriatrike pladser. Jeg kan jo følge op på det, Lars Hutters sagde, hvad stemte Venstre og Konservative i HS' bestyrelse? Stillede Venstre og Konservative forslag om, at nedlæggelsen ikke skulle finde sted, nej.

Foreslog Venstre i HS-bestyrelsen på noget som helst tidspunkt, at der skulle afsættes ekstra midler i budgettet, således at geriatrike pladser kunne fastholdes, nej. Hvorfor gjorde Venstre ikke det, hvorfor undlod Venstre, når nu man er heroppe og er så hellig på, at alle vi andre er så onde, så vi nedlægger de pladser, hvorfor har Venstre så ikke gjort noget som helst.

Svaret blæser i vinden, men det er ærlig talt pinligt at opleve Venstre være så dobbeltmoralisk, at man ikke på noget tidspunkt faktisk har gjort noget ved det, som man står heroppe og råber højt om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Faktum er i øvrigt også, at der er en aftale med HS om, at sundhedsforvaltningen og HS løbende følger med i og prøver at sikre, at den her nedlæggelse nu ikke påvirker muligheden for, at de ældre i Bispebjergområdet får nogle ordentlige behandlingstilbud, og de får den behandling, de har krav på.

Faktum er, at Bispebjerg dermed kommer på almindeligt HS-niveau, det er også et led i at sikre ensartede standarder, som vi selvfølgelig altid kan forsøge at gøre bedre. Men faktum er, at der ligger den aftale mellem HS og sundhedsforvaltningen.

Det vil vi naturligvis følge med i i Enhedslisten, det er jeg ret sikker på, at alle andre budgetparter også vil. Men faktum er, at det er sådan det forholder sig.

Faktum er også, at Venstre var med til at lukke Kommunehospitalet, Venstre lukkede plejehjem, Venstre stemmer imod øgede bevillinger til hjemmeplejen. Venstre har på intet tidspunkt gjort noget som helst for at sikre flere midler eller mere effektiv organisering af hverken geriatrien eller hjemmeplejen i København. Jeg kan godt forstå Venstres sundhedsordfører føler trang til at forlade salen, han er sikkert beskæmmet over sit eget partis indsats.

Men hvis Venstre havde ment noget, kunne Venstre jo have henvendt sig til venstrefløjen, socialdemokraterne er jo de onde, ikke, så Venstre kunne så have henvendt sig til venstrefløjen og søgt at sikre et flertal uden om Socialdemokratiet for det her. Det har Venstre ikke gjort, Venstre har været passive, Venstre gør ingenting, Venstre råber højt.

Søren Pind har siddet her i denne forsamling i, er det 2. valgperiode nu. Pind taler om systemskifte i tide og utide, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

det er ikke politikken, der er vigtig, det er nærmere vigtigt, at Søren Pind bliver overborgmester.

Det er interessant, at selv efter så mange år i Borgerrepræsentationen, så troede Søren Pind altså på, at han gik med til og troede på de socialdemokratiske løfter og var således med til at lukke Kommunehospitalet og alle de andre dårligdomme på trods af sin åbenbare viden om, hvor onde og hvor utroværdige socialdemokraterne er i tide og utide.

Ærlig talt, Søren Pind burde nok have lyttet til Enhedslisten i vores kritik af systemet, Socialdemokratiet, vi har ingen illusioner om noget som helst. Det gør ganske glimrende, at vi godt kan indgå aftaler, vi ved godt, at når magten taler, så taler magten, sådan er det. Vi ved også godt, at man skal presse Socialdemokratiet til forbedringer, det gør vi med stor fornøjelse, når vi kan komme til det.

Men hvordan kan man have tiltro til Søren Pind, Venstre, Martin Geertsen og deres tale om systemskifte med et systemskifte med Venstre i spidsen, når vi ved, at beslutningerne ville jo ikke have været anderledes under en venstreledet kommune, for Venstre har jo selv stemt for, Venstre har selv stået på denne talerstol og mange andre talerstole og argumenteret for de beslutninger, der er blevet taget og de nedskæringer, der er blevet gjort.

Venstre burde have holdt sig for god, men det er godt, vi andre har en hukommelse om, hvad Venstre har lavet, når nu Venstre søger at glemme det.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil godt sige, og det er naturligvis overhovedet ikke ment som en tilrettevisning af formanden, fordi sådan noget gør jeg ikke. Jeg vil blot sige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

til salens medlemmer, at jeg synes, det er helt fantastisk, som den ene påstand efter den anden om, hvad Venstre skulle have sagt og gjort, flyver ud af munden på medlemmerne, og i strid med forretningsordenen på intet tidspunkt dokumenteres. Det synes jeg godt nok er helt utroligt simpelt hen.

Jeg er nødt til at erindre Enhedslisten om, at det parti stod rent faktisk i spidsen, og lad mig nu fortsætte der, hvor andre medlemmer er sluppet, og Per Bregengaard har for nylig i Information dokumenteret det, jeg kan ikke huske datoen, at Enhedslisten forsøgte faktisk at forhindre vores finansieringsforslag i HS i overhovedet at komme til afstemning. Det var en af de primære kræfter, der opponerede mod, at vores forslag overhovedet skulle komme til.

Lad mig sige til Morten Kabell, at Morten Kabell siger, at Enhedslisten ikke gør sig nogen illusioner, men samtidig fortæller han om de garantier, der er udstedt til de ældre i Bispebjerg om, at behandlingen af de ældre i hvert fald ikke bliver forringet. Jo tak, god morgen, det har vi hørt før. Men Enhedslisten har altså ikke nogen illusioner.

Må jeg så tilføje, at grunden til, at vi har stemt, som vi har omkring Hovedstadens Sygehusfællesskabs budget er den meget, meget enkle, at de problemer skulle ikke løses i Hovedstadens Sygehusfællesskabs bestyrelse, så var det noget andet, der var røget, det ønskede vi ikke. Vi har stillet konkret finansieringsforslag fra Københavns Kommunes side, der skulle løse de her problemer.

Men det, Enhedslisten hykler om, det er, at man vil have os til i Hovedstadens Sygehusfællesskabs bestyrelse at foretage andre besparelser. Det ville vi ikke, det ville vi ikke. Vi har stillet forslag i denne sal, og vi gør det igen i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Hvis man er imod lukningen af de pågældende sengeafsnit, så stemmer man for vores forslag.

Til sidst jeg har ikke i denne valgkamp brugt ordet systemskifte, tværtimod, jeg har faktisk argumenteret imod, at man overhovedet skulle bruge det, for det her handler om politik og ikke om systemer og personer.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Til Søren Pind vil jeg sige, når nu Søren Pind hentyder til forretningsordenen, så fremgår det af forretningsordenens § 4, stk. 5, at hvis man bruger citater, skal de dokumenteres. Jeg lagde meget mærke til, at Morten Kabell ikke brugte citater, Søren Pind, så derfor var det ikke nødvendigt med en kildehenvisning. Det var løsagtigt ja.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Jeg kan konstatere, at Venstres grund til at sidde i HS-bestyrelsen det er åbenbart bare at lytte og få papirer. Det er ikke at være med til at bestemme, hvad der skal foregå. Det er åbenbart heller ikke at være med til at stille ændringsforslag, når der er noget, man er utilfreds med.

Faktum er jo, at løbet omkring HS' budget er kørt. HS skulle aflevere sit budget, så vidt jeg husker, den 30. september eller 1. oktober, det er altså trods alt nogle dage siden.

Når HS afleverer sit budget, ja men så er det Københavns Kommune dermed kan se, på samme måde som det er med HUR-budgettet, hvor mange penge vi skal aflevere til den enhed. Havde Martin Geertsen fået et flertal for, at der skulle afsættes flere midler til dette og hint, så havde Københavns Kommune ret beset egentlig bare kunne rette ind. Det har vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

tidligere ganske glimrende fået at vide i Økonomiudvalget, at det er sådan rent teknisk, at det foregår, at når HS afleverer budget, så finder vi ud af, hvad vores andel er.

Så hvis Søren Pind og Venstre havde skaffet sig det flertal, de havde villet, så havde de også kunnet gøre det, og så havde vi andre måttet rette ind, og så skulle vi finde pengene. Søren Pind og Venstre har ikke villet.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Til borgmester Søren Pind må jeg sige, det er for stærk kost det her, det er for stærk kost. Man bør sætte sig ind i, hvad HS-bestyrelsens muligheder rent faktisk er. HS-bestyrelsen fastsætter faktisk suverænt selv deres budget.

Jeg har tidligere oplevet, at når de havde problemer med at finansiere det, så kunne man godt f.eks. gå til lånemulighederne.

Så hvis man virkelig har sat sig ind i det her, så skal man altså også selv feje for sin egen dør, for ellers er det utrolig politisk ynkeligt det, der er sket. Så indrøm, at man ikke var helt oppe på tærne og ikke fik snakket igennem i Venstres Gruppe, hvordan der skulle handles i HS' bestyrelse, fordi det er sandsynligvis det, der er årsagen til det. Det er naturligvis, fordi man ikke har fået sagt sådan og sådan skal vi gøre i HS' bestyrelse. Det vil være ærligt, og det vil være rigtigt.

Mikkel Warming (Ø): Jeg ved ikke, om man skal grine eller græde, når man ser de her ynkelige kopier af en amerikansk præsidentvalgskampagne støde sammen på talerstolen. Jeg tænker selvfølgelig først og fremmest på Venstre, Pind og Geertsen,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

men også delvis lidt Socialdemokratiet, som ikke holder sig for god til at deltage i samme mudderkastende boldgade, hvor politikken forsvinder, og mudderkastningen tager over.

Det ville klæde borgmester Pind at prøve at forholde sig lidt til den virkelighed, han trods alt har været og er en del af, nemlig og det er der, hvor det amerikanske kommer ind. Fordi Socialdemokratiet og Venstre har jo grundlæggende været enige om ældrepolitikken i mange år, det er Socialdemokratiet og Venstre, der sammen fastlagde serviceniveauet for hjemmeplejen i 1997 med socialplanen, da Socialdemokratiet og Venstre sammen nedstemte de ændringsforslag, der var om at hæve niveauet. (Afbrydelse: Det var ikke ændringsforslag). Jo. (Nej).

Det er Socialdemokratiet og Venstre, der sammen i de budgetforlig, de har haft de 2 første år af denne valgperiode, har fastlagt det økonomiske niveau for Sundheds- og Omsorgsudvalgets område, herunder hjemmeplejen med de 2 pct.s-besparelser, der har været, og den underminering af økonomien, der dermed har været.

Først da tingene er ved at bryde sammen, opdager Socialdemokratiet og Venstre, at så kan de ikke længere blive enige om det. Men det er det, der er sket, det er Socialdemokratiet og Venstre, der sammen har fastlagt serviceniveauet. Det er Socialdemokratiet og Venstre, der sammen har fastlagt de økonomiske rammer.

Det ville klæde Venstre og Socialdemokratiet at forholde sig lidt til. Men det prøver man så at skjule ved en amerikansk inspireret mudderkastning, det synes vi egentlig ikke er særlig morsomt.

Så bare lige i forhold til, hvem der egentlig giver hvad i forhold til ældreområdet. Medmindre der gemmer sig et forslag,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

jeg ikke kan finde, så kan jeg se, at VKO vil give 45 mill. kr. til ældreområdet, heraf 5 mill. kr. til en konsulentrapport, det er mange penge i øvrigt til en konsulentrapport og 40 mill. kr. til en pulje til serviceforbedringer.

I modsætning til næsten alle andre forslag har VKO ikke tilsluttet sig de øvrige forslag, der ligger på ældreområdet fra budgetaftalepartierne. Jeg går ud fra, at det betyder, man stemmer imod eller hvad, det må det betyde.

Det opregner sig så til 81 mill. kr., hvor Venstre vil give ca. det halve, fordi man må huske på, at man vil bruge pengene til en konsulentrapport. Venstre vil altså bruge det halve på ældreområdet uden i øvrigt at sætte på, hvad man vil bruge pengene til end budgetaftalepartierne. Det hører vel med, når Venstre så kraftigt anklager budgetaftalepartierne for at lade de ældre sejle deres egen sø. Venstre vil bruge færre penge og vil i øvrigt ikke fortælle nogen, hvad de skal bruges til andet end serviceforbedringer, hvor aftalepartierne konkret har sagt, det skal hæves, det skal gøres, det skal ske.

Det synes jeg er lidt tyndt, at man på den måde ikke vil diskutere politik, men holder sig netop til formen i Venstre og kun vil diskutere personer osv.

Så har det været lidt muntert at overvære og høre først Martin Geertsen holde et flammende indlæg i første runde om, hvordan man under ingen omstændigheder kunne tro på en socialdemokratisk underskrift eller noget som helst i denne verden. Han ønskede dem, der måtte indgå aftaler med Socialdemokratiet held og lykke til.

Søren Pind derimod har i indlæg efter indlæg betonet, at han meget gerne ville samarbejde med Socialdemokratiet og lave aftaler med Socialdemokratiet. Hvordan kan man gøre det, hvis

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

man ikke tro på, at det, man måtte samarbejde om, bliver overholdt alligevel, det kan da ikke hænge sammen i Venstres hoveder.

Vi andre har ingen illusioner omkring Socialdemokratiet i øvrigt heller ikke. Jeg vil godt, og det er ikke et citat, det er et referat af, hvad en gammel daværende SF-borgerrepræsentant ved navn Erik Sigsgaard fortalte om sine erfaringer på Københavns Rådhus fra 1964-68, hvor han sagde, ja men der er forskelle, og det var så i SF, og det var grunden til sprængningen af SF, ja men nogle, det var så Aksel Larsen, mener, man skal være kælne ved Socialdemokratiet, holde dem i hånden, så vil de nok det gode. Andre, deriblandt mig selv, fortæller Erik Sigsgaard, siger man skal have fat om, så bruger han et udtryk, jeg ikke må bruge her, jeg vil så oversætte det med de ædlere dele, hvis man skal trække Socialdemokratiet til forbedringer.

Se, det sidste er jeg meget enig i, man skal presse Socialdemokratiet til forbedringer. Det er det pres, som bl.a. pædagogerne sidste år, børneforældrene for 2 år siden har været med til at lægge på det her Rådhus, der er begyndt at betale sig nu, fordi det er lykkedes for venstrefløjen at presse på og ikke mindst uden for Rådhuset at presse Socialdemokratiet til nogle reelle serviceforbedringer. Det synes vi er fornuftigt.

Men vi har ingen illusioner om, at det er noget, de bare gør af deres egen gode vilje. Hvis Venstre har det, så har Søren Pind været for længe i politik og burde gå på pension.

Søren Pind snakker meget om, at han gerne vil diskutere politik. Det er lidt svært, når han ikke har styr på, hvad det er for nogle fakta, han snakker om, f.eks. hvor mange aflysninger der har været i hjemmeplejen f.eks. Det stiller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

han sig herop og siger, det ved han faktisk ikke. Så er det lidt svært at diskutere politik.

Men så kom frem med det, Søren Pind, kom op og sig, hvilket serviceniveau mener Venstre, der skal lægges, hvor mange gange skal der være tøjvask, hvor mange gange skal der være personligt besøg osv. osv. Vi andre har givet et minimumsbud i aftalen, vi ville meget gerne have haft det højere, meget gerne have haft det højere, vi har dog givet et bud.

Jeg synes, Venstre, hvis man vil diskutere politik, skal komme og sige, hvad det er, man vil i stedet for at lege en bleg kopi af Bush Senior mod Dukakes i 88.

Winnie Berndtson (A): Der ligger 2 stykker papir på vores borde, som jeg synes, der er brug for en afklaring af. Det ene, som jeg i hvert fald har fået i mine hænder, og som jeg går ud fra, at de fleste af Borgerrepræsentationen kender af Venstres pressemeddelelse omkring en såkaldt plantet socialdemokratisk hetz mod Ældresagen.

Jeg vil gerne bede om, for jeg synes, der står nogle ting i denne pressemeddelelse, som jeg synes er utroligt beklagelige for det socialdemokratiske system, vores ældreråd er en del af. Hvis man læser denne pressemeddelelse, så læser man, at overborgmesteren kan presse nogle ikke navngivne socialdemokratiske medlemmer af ældrerådene til at mene noget bestemt. Jeg vil gerne sige, det er ikke de politiske partier, der udpeger medlemmerne af ældrerådene, det er de ældre selv, der bydel for bydel på demokratisk vis ved valg vælger, hvem de vil lade sig repræsentere af.

Så hvis man i en pressemeddelelse ønsker at skrive sådan nogle ting, så beder jeg ikke om, at man går ud offentligt med det, men jeg beder om, at jeg får dokumentation for, hvem af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

de socialdemokratiske ældrerådsmedlemmer, det er, overborgmesteren har trykket på maven. For jeg har brug for at vide det.

Hvis man skal tage Venstre alvorligt, og hvis man skal tage Venstres kritik alvorligt, så har jeg brug for at vide, hvad det er for en dokumentation, der ligger bag, at man skriver ting om vores ældreråd, der kan give de ældre tvivl om, hvad det er for en status, ældrerådene rent faktisk har.

Der er ingen grund til at så tvivl om, hvad ældrerådernes status er, det er at varetage de ældres sag, det er det, de bliver valgt til. Det er de ældre selv, der vælger dem. Ældrerådene er kritiske i forhold til vores ældrearbejde, men ældrerådene er også i arbejdstøjet og hjælper i dialogen med at gøre tingene bedre.

Men jeg må bede Venstre om, om ikke offentligt, hvis de ikke vil, så i hvert fald over for mig at dokumentere, hvad det er, min partifælle overborgmesteren har været ude i her, for jeg har brug for at vide det, jeg har brug for at vide det.

Så er Søren Pind ganske uvidende om, hvad man ved om ældreområdet i København i forhold til aflysninger på hjemmehjælpsområdet. Det behøver Søren Pind jo lykkeligvis ikke at være her i aften, på Søren Pinds bord ligger et stykke papir, der beskriver, hvad der er resultatet af den prøveuge, vi har kørt i uge 34, hvor vi har registreret samtlige besøg, samtlige aflysninger, samtlige erstatningsbesøg i hjemmeplejen.

Venstre har ikke, vil jeg gerne sige, har ikke stillet tvivl ved, at den rigtige aflysningsprocent i august måned var 1,6, det har Venstre ikke stillet tvivl ved, så jeg har ikke nogen grund til ikke at tro, at Venstre rent faktisk mener, det er den rigtige procent.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Jeg har heller ikke hørt Venstre omtale dette stykke papir i aften (Afbrydelse).

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Undskyld, jeg afbryder Winnie Berndtson, men der er ualmindelig meget uro herinde.

Winnie Berndtson (A): Ja men der er ikke så mange andre end Venstre, der behøver at høre det, de er de eneste, der ikke har fattet det.

På dette papir, vi har på bordet i aften, står der, at aflysningsprocenten er 0,3. Hvis Venstre ikke mener, at det, forvaltningen har undersøgt i uge 39, er tilstrækkeligt, så vil jeg gerne bede om, at man går herop og siger det. Fordi med Venstres deltagelse i ældrearbejdet i København så kan det være tvivlsomt, om man så får det opklaret.

Men jeg vil i hvert fald love, at hvis Venstre er i tvivl om, hvordan denne undersøgelse er foretaget, og om det er en dokumentation, man kan bruge til noget, så vil jeg gerne sørge for, at vi får en gennemgang af det i Sundheds- og Omsorgsudvalget, sådan så vi alle sammen er enige om grundlaget. For der er ingen af os, der kan leve med, at vi fyger om os med tal. De rigtige ligger fra forvaltningen, og hvis man er i tvivl om det, så er det den vej, man går, så tager man arbejdstøjet på, går i udvalget og siger, man er uenig, og så beder man om at få lavet de rigtige undersøgelser. Venstre har ikke stillet tvivl ved de 1,6, og jeg har heller ikke hørt Venstre være i tvivl om de 0,3. Søren Pind, du behøver ikke være i tvivl, tallene ligger her, og de skal nok komme igen, for vi følger området meget nøje.

Så har Martin Geertsen spurgt til, hvilket parti man tager. Han spørger, om jeg tager de ældres parti eller personalets

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

parti. Hvis man tror, man i ældrearbejdet kan vælge enten at tage de ældres parti eller personalets parti, når man skal forbedre området, så tager man grueligt fejl.

Man kan kun forbedre ældreområdet ved at tage personalets parti, tage de ældres parti sammen, for det er der, den gode ældreomsorg leveres. Det er der, den gode ældreomsorg leveres, så man skal ikke vælge, man skal vælge dem begge to.

Så spørger Martin Geertsen om, hvordan det går med kundevalgsordningen, og for ham uvist er den ikke blevet til noget. Forvaltningen har gang på gang, udvalget har gang på gang accepteret, at kundevalgsordningen ikke kunne komme i stand, før vi havde et politisk fastsat serviceniveau.

Det har Martin Geertsen gang på gang accepteret som forvaltningens forklaring sammen med det øvrige udvalg, fordi det er fuldstændig korrekt, at man kan ikke lave kundevalgsordning, hvis man ikke har et fastsat serviceniveau. Så det kender Martin Geertsen godt forklaringen på.

Martin Geertsen ved også, at der er en del private operatører på hjemmehjælpsområdet, han ved udmærket godt, at de indkøbsordninger og vaskeområder, de enkelte hjemmeplejeenheder er i gang med, i meget vid udstrækning udføres af private.

Så lad være med de der hykleriske diskussioner omkring det offentlige og det private, og nu må det private tage over. Det private er i høj grad på hjemmehjælpsområdet i øjeblikket, hvis Martin Geertsen ville kigge efter og være med i debatten.

Søren Pind spørger, om man kan bilde københavnerne noget ind i forhold til en budgetaftale. Nej, det kan man ikke, men hvis man lægger budgettallene frem, så er det vel nærmest indlysende, at Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti ikke er en del af den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Så har Søren Pind indtil flere gange sagt, at vores genoptræningsarbejde på ældreområdet er i kaos, det vil jeg gerne bede Søren Pind om at dokumentere, det er ikke de oplysninger, jeg har haft fra forvaltningen, så jeg meget gerne bede om dokumentation herfor, for så må vi jo søreme tage fat. Så hvis Søren Pind med sin uvidenhed på resten af ældreområdet har meget specifik viden omkring genoptræningen, der gør, han ved, det er i kaos, så vil jeg meget gerne bede ham om at sige det herfra.

Så spørger Søren Pind, hvad det egentlig var, jeg mente med det der med Venstres indflydelse. Ja men det er, at Søren Pind siger, at Venstre vil have væsentlig politisk indflydelse, og de vil også have et bredt politisk samarbejde, og så må jeg bare konstatere, at der er ikke bred politisk opbakning til Venstres politik, og derfor kan det ikke lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Winnie Berndtson har stået og viftet med to stykker papir, det ene var en pressemeddelelse fra Venstre, og den anden var resultaterne af en undersøgelse, som sundhedsforvaltningen har gennemført om aflysningsprocenten.

Hvad jeg ikke kan forstå, det er, hvis der er sådan en kæmpelyst til i Socialdemokratiet at fæstne lid til undersøgelser, hvis der er sådan en grundfæstet lid til og lyst til at få undersøgt sagernes rette sammenhæng, så har jeg altså, og nu skal jeg passe på, hvad jeg siger, nu vil jeg vende argumentationen om, så har jeg så svært ved at forstå, hvis det ikke er sådan, at det er Socialdemokratiet, der har sendt ældrerådene i byen, så har Socialdemokratiet i hvert fald koblet sig på ældrerådernes kritik af Ældresagen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Hvordan kan det så være, hvis man er så glad for undersøgelser, hvis man gerne vil til bunds i tingene, hvorfor i alverden himler man i Socialdemokratiet sådan op over, at Ældresagen har sendt nogle skrivelser rundt til sine medlemmer om, hvorvidt tingene nu fungerer, som overborgmesterens parti, som Winnie Berndtsons parti har lovet de ældre. Det var et spørgsmål direkte rettet til Winnie Berndtson.

Så vil jeg godt sige en ting om det med, hvor Winnie Berndtson siger, at hvis det går, og det er jo rettelig det, Winnie Berndtson siger, hvis det går godt for FOA's medlemmer, så går det også godt for de ældre. Vi skal se det hele samlet, det hele bliver en stor grå masse, de ældre og personalet er filtret ind i hinanden. Winnie Berndtson ser de ældre som en står grå masse, som hænger sammen med FOA's medlemmer i kommunen.

Må jeg ikke godt sige, at jeg tror, at de ældre i København er lige så forskellige som alle mulige andre mennesker, jeg tror ikke, alle ældre, som Winnie Berndtson i 2 indlæg nu har påstået, er enige i, at alt, hvad Socialdemokratiet gør, i alt hvad FOA's medlemmer gør, i alt hvad bevægelsen gør er det rigtige.

Jeg tror, at ældre også her i kommunen ønsker valgfrihed, ønsker selv at få lov til at bestemme og ikke udelukkende have FOA's løsning om ikke udelukkende have Winnie Berndtson og overborgmester Kramer Mikkelsens løsning på, hvordan man serverer ældrepleje her i kommunen.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (A): Rørende, men ikke engang så sandt, så selv Martin Geertsen tror på det. Martin Geertsen ved udmærket godt, at jeg synes, vores forsøg med kundevalgsordning skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

prøves af, så vi behøver ikke stå og diskutere det, Martin Geertsen. Jeg siger bare, at Martin Geertsen ikke er uvidende om, hvorfor det ikke er blevet til noget, det ved Martin Geertsen udmærket godt.

Så prøver Martin Geertsen at vende min argumentation. Jeg er fuldstændig ligeglad med denne her pressemeddelelse, men det eneste, jeg interesserer mig for, Ældresagen må godt sende spørgeskemaer i øst og vest, hvis man synes, det er det, der gavner de ældre. Jeg siger bare, at lige meget hvor mange spørgeskemaer, en privat organisation sender i øst og i vest, så er det kommunen, der har bevisførelsen i forhold til, om vi holder det, vi lover. Aldrig så mange private undersøgelser kan erstatte vores ansvar for at dokumentere, at de ældre får det, vi har lovet dem. Derfor er det os selv, vi skal tage fat i og ikke tilfældige undersøgelser lavet af tilfældige organisationer.

Så beder jeg om, ikke i aften, men i al mindelighed, i al mindelighed, at enten Martin Geertsen eller Søren Pind vil fortælle mig, hvem det er, overborgmesteren har trykket, for jeg har brug for at vide det, for jeg kan ikke leve med, at der bliver skabt tvivl omkring, om de demokratisk valgte ældreråd også fungerer demokratisk. Jeg har brug for at vide det. I behøver ikke sige det i aften, I behøver ikke sige det offentligt, bare I vil fortælle mig, hvorfra I har de oplysninger.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): I diskussionen om det, som vi i Venstre kalder frit valg, der har Socialdemokratiet insisteret på, at det hed en kundevalgsmodel. Det vil sige, at man i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

Socialdemokratiet, det gør vi også i Venstre, det er sådan lidt en strid om ord, der opfatter man de ældre som kunder.

Nu har kunderne altså via deres organisation sat en undersøgelse i gang af, hvorvidt tingene fungerer, som overborgmesterens parti, som Winnie Berndtsons parti har lovet, at de ville fungere.

Jeg gad vide, hvordan Winnie Berndtson og Socialdemokratiet ville stille sig, hvis det var sådan, at Forbrugerrådet iværksatte en undersøgelse af, hvorvidt man havde usunde fødevarer i Brugsen. Så tror jeg ikke, at Socialdemokratiet anført af Winnie Berndtson, overborgmesteren og Peter Martinussen ville himle op. Så ville man sige, det er helt fair, det er helt fair, at kunderne undersøger, hvorvidt de får usunde fødevarer, om det er et dækkende billede, at Brugsen sælger dårlige pølser.

Det samme er det, som Eldresagen gør her som interesseorganisation for de ældre, de undersøger som kunder i Københavns Kommune, hvorvidt de får en vare, som lever op til det niveau, der er blevet udmeldt fra kommunens side. Andet er det ikke, Winnie Berndtson.

Jeg kan ikke forstå, at man kan himle sådan op over, at en privat organisation, og det er måske i virkeligheden det, der er problemet i det, jeg siger nu, at når private organisationer går systemet i bedene, går Peter Martinussens forvaltning i bedene, det er måske i virkeligheden det, der er problemet for Winnie Berndtson.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sidste korte bemærkning i denne runde, det udvikler sig til at være regulære indlæg efterhånden. Winnie Berndtson som den sidste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2001**

korte bemærkning, ellers er der mulighed for at trykke på knapperne.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (A): Hør efter, Martin Geertsen. Eldresagen må undersøge hvad som helst, når som helst, hvor som helst, det fritager ikke kommunen fra at kunne dokumentere, at når vi skal yde hjælp til de ældre, så bliver den leveret i overensstemmelse med den aftale, vi har med de ældre.

Og så spørger jeg igen, igen, igen, anerkender Venstre, Søren Pind og Martin Geertsen, den undersøgelse, forvaltningen har lavet fra uge 39, anerkender man den aflysningsprocent, der fremgår heraf, anerkender man, at der ikke er sket aflysninger uden erstatninger?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere korte bemærkninger, ikke flere i denne runde og heller ikke flere. Debatten er slut.

Jeg foreslår sådan set, at vi går til afstemning med det samme, medmindre der kommer meget, meget højlydte protester.

AFSTEMNINGER: